

كۈرەپچە - ئۇيغۇرچە ئوقۇشلۇق

ئەرەب تىلىنى توغرا تەلەپپۇز قىلىش

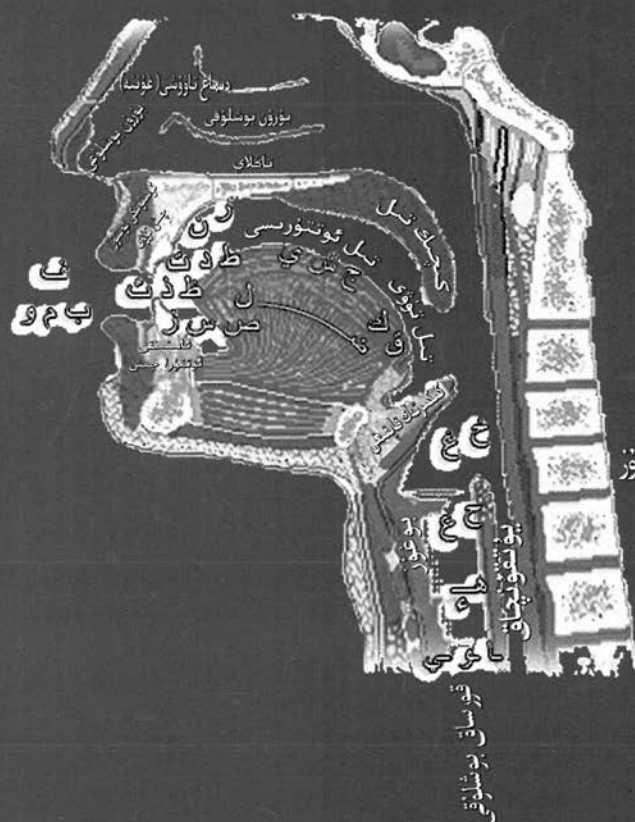
دليل التجويد

تۈرگۈچى: رەھىمەتۇللاھ تۈركەش

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

PIDA

تاۋۇش چىقىرىش ئەزالىرىنىڭ تەخمىنىي سىخېمېسى



ئۈستۈنكى بۇغۇز

ئوتتۇرا بۇغۇز

بۇغۇز تۈۋى

图书在版编目 (CIP) 数据

阿拉伯语维吾尔语会话对照/谢里夫·阿吉, 热合木图拉编. —乌鲁木齐: 新疆人民卫生出版社, 2006. 7

ISBN 7-5372-4185-6

I. 阿… II. ①谢… ②热… III. 阿拉伯语—口语—阿拉伯语, 维吾尔语(中国少数民族语言)—IV. H379.9

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2006) 第 082815 号

责任编辑: 亚力坤·阿布都萨拉木

责任校对: 阿曼古丽·图尔迪

封面设计: 丕大

阿拉伯语维吾尔语会话对照 (上)

*

新疆人民卫生出版社出版

(乌鲁木齐市龙泉街 66 号 邮编: 830004)

乌鲁木齐市丕大商贸有限公司设计中心排版

乌鲁木齐嘉华印务有限公司印刷

新疆新华书店发行

850×1168 毫米 1/32 开本, 11.5 印张

2006 年 7 月第 1 版, 第 1 次印刷

印数: 1-10000

定价: 29.00 元

تۈزگۈچىدىن

ئەرەب تىلى دۇنيادىكى ئاساسلىق تىللارنىڭ بىرى، يەنى ب د ت بىكىتكەن دائىم ئىشلىتىدىغان خەلقئارالىق 6 تىلنىڭ بىرى. بۇ تىلنى ھازىر بىر مىليارد 300 مىليۇندىن ئارتۇق ئاھالە ئاساسلىق ياكى قوشۇمچە تىل سۈپىتىدە ئىشلىتىدۇ.

نۆۋەتتە، غەربنى كەڭ ئېچىش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش سىستېراتېگىيىسىنىڭ تۈرتكىسى، جۇڭگونىڭ ئوتتۇرا شەرق ۋە ئەرەب ئەللىرى بىلەن بولغان سودا ۋە ساياھەت ئالاقىسىنىڭ كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ ئەرەب تىلىنى ئوقۇشنى ئۆگىنىش ئېھتىياجى كۈنسېرى ئېشىپ بارماقتا. ئۇندىن باشقا، رايونىمىزدا ئەرەب تىلى ئوقۇتۇشى ۋە ئەرەب تىلى ئۆگۈنۈش دولقۇنىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلىشى ھەمدە تارىختىن بۇيان خەلقىمىزنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا بەلگىلىك رول ئويناپ كەلگەن، نوقۇل ئەرەب تىلى ياكى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان بىر قىسىم ئەسەرلەرنى مەخسۇس بىلىم ئاشۇرمايمۇ ئوقۇش ۋە چۈشۈنۈش ئېھتىياجىغا ئەگىشىپ، بىزدە ئەرەب تىلى فونىتىكا بىلىملىرى بويىچە مۇپەسسىل قوللانمىلارنىڭ بولۇشىمۇ جىددىي تەلەپكە ئايلاندى.

كۈنىمىزدە بۇ تەلەپنىڭ سالمىقىنى ئازدۇر- كۆپتۇر

سەزگەن بىر قىسىم كىشىلىرىمىز تەرىپىدىن تۈزۈلۈپ،
ئەلگە سۈنۈلغان بىر قانچە ئەسەر ئۆۋەتتە خەلقنىڭ بۇ
جەھەتتىكى ئۇسسۇزلۇقىنى ھەر ھالدا قاندۇردى ۋە
قاندۇرۇپ كەلمەكتە. ئەمما شۇنىمۇ كۆرمەي بولمايدۇكى،
بۇ ئەسەرلەردە مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلارنى يورۇتۇپ بېرىشكە
خىلى كۈچەلگەن ۋە ئۇتۇقلۇق ئەمگەكلەر قىلىنغان
بولسىمۇ، ئۇلاردا بىر قىسىم ئاتالغۇلارنى تەرجىمە
قىلىشتا مەۋجۇت بولغان تىل ئىمكانىيىتىدىن تولۇق
ۋە توغرا پايدىلانماسلىق، ئوقۇرمەنلەر بىلىۋېلىشقا
تېگىشلىك بىر قىسىم مەزمۇنلار تۇتۇق ۋە كەم بولۇپ
قىلىشتەك ئەھۋاللار ساقلانغان. مانا بۇ ئەمەلىيەت
كەينىنى ئازراق بولسىمۇ بىر ئىش قىلىپ، بىزدىكى
مەخسۇسلاشقان تەجۋىد قوللانمىلىرى كەم بولۇش
بوشلۇقىنى بىر تولدۇرۇپ قويۇش غەيرىتىگە ئېلىپ
كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆزەمنىڭ بىلىمدە چولتا،
تەجرىبىدە كەمبەغەل ئىكەنلىكىمگە قارىماي،
ئىلگىرىكى ئەمگەكلەرگە ئازراق بولسىمۇ تولۇقلىما بولۇپ
قالار، دېگەن نىيەتتە، قولىمىزدا بار بولغان كىلاسسىك
تەجۋىد كىتابلىرىدىكى بىلىملەر ۋە ھازىرقى زامان
تەجۋىد شۇناسلىقى ساھەسىدە بارلىققا كەلگەن بىر قاتار
يېڭى ئەمگەكلەردىن جانلىق پايدىلىنىش ئاساسىدا بۇ
ئەسەرنى تۈزۈپ چىقتىم.

مۇھتەرەم ئوقۇرمەنلەرگە شۇنى ئەسكەرتكۈم
كېلىدۇكى، ئەسەردە بۇرۇنقى ئەسەرلەردىكى تىل

ئادىتىدىن پەرقلەنىش كۆرۈلسە (ھەتتا ئوخشاش بىر ئاتالغۇنى ئۇيغۇرچىغا پەزىلىتى تەرجىمە قىلىش جەھەتلەردە)، بۇنى، توغرا نەرسىنى توغرا شەكىلدە يەتكۈزۈش بولۇپتۇ، دەپ چۈشىنىشلىرى كېرەككى، ئەكسىچە، ئۇنى يانپاشقا ئېلىپلا ناھەق باھا، يەڭگىلەتكە ھۆكۈملەرنىڭ داق يېرىگە ئېتىشىمىغا!

ئۈمىدىم، بۇ ئەسەر ھەر بىر ئەرەب تىلى ئۆگەنگۈچىنىڭ يېقىن ھەمراھى، قاياشىغا ئايلانماي!.

ئەسەرنى ھازىرغىچە ئۆزۈم ساقلاپ كەلگەن مانېرىياللار ۋە توردىكى ئەڭ يېڭى بىلىملەردىن پايدىلىنىپ توغرا ۋە مۇكەممەل تۈزۈشكە تىرىشتىم. شۇنداقتمۇ، بىلىپ- بىلمەي ئاللىقانداق خاتالىقلاردىن خالى بولالمىغان بولۇشۇم مۇمكىن. خاتالىق ۋە كەملىك بايقىغان ئوقۇرمەنلەرنىڭ گېپىنى ئالتۇن بىلىپ قوبۇل قىلىمەن.

بۇ كىتاپ ئەرەب تىلىنى ئۆگىنىۋاتقانلارنىڭ سۆزلەش قابىلىيىتىنى يۇقىرى كۆتىرىشتە ئەڭ قىيىنلىدىغان، سۆزلەرنى توغرا تەلەپپۇز قىلىش ماھارىتىنى يۇقىرى كۆتىرىش ئۈچۈن تۈزۈلدى. مىساللار بىردەك ئەرەب تىلى گىرامماتىكىسى ۋە باشقا تىل بىلىملىرىنى ئۆزىگە تولۇق مۇجەسسەملىگەن «قۇرئان كەرىم»دىن ئېلىندى. قىرائەت، تەجۋىد... قاتارلىق ئەرەب تىلىغا خاس بولغان ئاتالغۇلار، ئەرەب تىلىنى توغرا ئوقۇشتىن ئىبارەت بۇ پەننىڭ (تەجۋىد پەننىنىڭ)

مۇھىملىقىنى گەۋدىلەندۈرۈش ئۈچۈن بەزى بايانلار
قىستۇرۇلدى. بۇ نوقتىنى ئۆگەنگۈچىلەر ۋە تىل تەتقىقات
خادىملىرىنىڭ توغرا چۈشۈنىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مۇندەرىجە

- 1..... ئومۇمىي چۈشۈنۈك
- 4..... تەجۋىد توغرىسىدا بايانچە
- 11..... تاۋۇش چىقىرىش ئورۇنلىرى (مَخَارِجُ الْحُرُوفِ)
- 17..... ھەرپلەرنىڭ تۈركۈملۈك ناملىرى (أَلْقَابُ الْحُرُوفِ)
- 21..... ھەرپلەرنىڭ سۈپەتلىرى (صِفَاتُ الْحُرُوفِ)
- 33..... يوغان ۋە ئىنچىكە تەلەپپۇز (النَّقْحِیْمُ وَالتَّرْقِیْقُ)
- ساكنلىق نون ۋە تەنۋىننىڭ ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ النُّونِ السَّاكِنَةِ
- 42..... وَالتَّنْوِينِ)
- 44..... ئاشكارا ئوقۇش (الْإِظْهَارُ)
- 47..... كىرىشمە قىلىپ ئوقۇش (إِدْغَامُ)
- 48..... غۇنىلىك ئىدغام (إِدْغَامُ يَغْنَةً)
- 50..... غۇنىسىز ئىدغام (إِدْغَامُ بِلَاغْنَةٍ)
- 50..... ساكنلىق مەمىنىڭ ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ الْمِيمِ السَّاكِنَةِ)
- 55..... ئىككى ئوخشاش تاۋۇشلۇق ئىدغام (إِدْغَامُ مُتَمَاتِلَيْنِ)
- 56..... ئىككى تۇرداش تاۋۇشلۇق ئىدغام (إِدْغَامُ مُتَجَانِسَيْنِ)
- 57..... ئىككى يېقىن تاۋۇشلۇق ئىدغام (إِدْغَامُ مُقَارِبَيْنِ)
- 57..... ئۆزگەرتىپ ئوقۇش (إِقْلَابُ)
- 59..... يوشۇرۇپ ئوقۇش (إِخْفَاءُ)
- تەشەببۇس «نون» ۋە «مەم» نىڭ ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ النُّونِ وَالْمِيمِ
- 62..... الْمُشْتَدَّيْنِ)
- 63..... ساكنلىق «لام» لارنىڭ ھۆكۈملىرى (حُكْمُ اللَّامَاتِ)
- 68..... ساكنلىق ئەلىق (أَحْكَامُ الْأَلِفِ السَّاكِنَةِ)
- 69..... ھەر قايسى مەدلىرنىڭ ئوقۇلۇشى (أَحْكَامُ الْمَدِّ)
- 71..... ئالماشما مەد (مَدُّ الْعَوَظِ)

- 72.....باغلانما مەد (مَدُّ الصَّلَاةِ)
- 73.....كچىك باغلانما مەد (مَدُّ الصَّلَاةِ الصَّغْرَى)
- 73.....چوڭ باغلانما مەد (مَدُّ الصَّلَاةِ الْكُبْرَى)
- 75.....ھەرىچە تەبىئىي مەد (مَدُّ الْحَرْفِ الطَّبِيعِيِّ)
- 75.....تىگەشمە مەد (مَدُّ الْبَدَلِ)
- 76.....تۇراقلاشما مەد (مَدُّ التَّمَكُّنِ)
- 77.....تارماق مەد (الْمَدُّ الْفُرْعَانِ)
- 78.....تۇتاشما مەد (الْمَدُّ الْمُتَّصِلُ)
- 78.....ئايىرلما مەد (الْمَدُّ الْمُتَفَصِّلُ)
- 80.....ساكنغا باغلىق ئۆتكۈنچى مەد (الْمَدُّ الْعَارِضُ لِلْسُّكُونِ)
- 81.....ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلْزَامُ)
- 82.....سۆزچە ئېغىر ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلْزَامُ الْمُخَفَّفُ الْكَلِمِيُّ)
- 84.....سۆزچە يەڭگىل ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلْزَامُ الْمُخَفَّفُ الْكَلِمِيُّ)
- 85.....ھەرىچە يەڭگىل ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلْزَامُ الْمُخَفَّفُ الْحَرْفِيُّ)
- 86.....ھەرىچە ئېغىر ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلْزَامُ الْمُثْقَلُ الْحَرْفِيُّ)
- 89.....ئۇلاق ھەمزە ۋە ئۈزۈك ھەمزە (هَمْزَةُ الْوَصْلِ وَالْقَطْعِ)
- 90.....پېئىل سۆزلەردە باش ھەرپ بولۇپ كېلىدىغان ھەمىزىلەر
- 93.....ئۈزۈك ھەمزە
- 95.....توختاش ۋە باشلاش ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ الْوَقْفِ وَالْبَيْدَاءِ)
- 97.....تولۇق توختاش (الوقف التام)
- 98.....يېتەرلىك ئىركىن توختاش (الوقف الكافى)
- 99.....تېگىشلىك توختاش (الوقف اللازم)
- 100.....چىرايلىق بولغان ئىركىن توختاش (الوقف الحسن الاختياري)
- 101.....قەبىھ بولغان ئىركىن توختاش (الوقف القبيح الاختياري)
- 103.....زورغا توختاش (الوقف الاضطراري)
- 104.....زارىقشلىق توختاش (الوقف الانتظاري)
- 104.....تەجرىبىلىك توختاش (الوقف الاختباري)

- 106.....پۈتۈنلەي ساكن قىلىپ توختاش (الإسكان المحض)
- 107.....ھەرىكەتنى تۈۋەنلىتىپ توختاش (الرَّوْمُ)
- 109.....لەۋ ئۇچلاپ توختاش (الإشمام)
- 111.....باشلاش (الابتداء)
- 112.....توختىۋېلىپ ئوقۇش (السَّكْنَةُ)
- 113.....كېرەك ئەسكەرتىمىلەر
- 121.....قۇرئان كەرىمنىڭ بىرلىكلەر بويىچە بۆلۈنۈشى
- 123.....ئىستىئازە ۋە بەسپەلە تەرتىپلىرى (الاستيعادة والبسطة)
- 127.....قىرائەت ماھارىتى ھەققىدە
- 132.....«قىرائەت» ئۆگىنىش تەدبىرلىرى
- ئوقۇش ئۇسۇلى ۋە توختاش يوسۇنلىرى بويىچە قۇرئاندا كۆپ
قوللىنىلىدىغان شەرتلىك بەلگىلەر(عَلَامَاتُ الْوَقْفِ وَمُصْطَلَحَاتُ
الضَّبْطِ)
- 133.....

ئومۇمىي چۈشۈنۈك

س: ئەرەب تىلى سۆزلىرى قانچە تۈرلۈك ؟
ج: ئۈچ تۈرلۈك بولۇپ، ئۇلار- ئىسىم، پېئىل،
ھەرپتىن ئىبارەت.

س: قىرائەت پەنى توختىلىدىغان سۆز تۈرى قايسى؟
ج: ھەرپ.

س: ھەرپ دېگەن نېمە؟
ج: ھەرپ - ئۆزى مۇستەقىل مەنا بىلدۈرمەيدىغان،
تەلەپپۇز قىلغاندا، مەلۇم تاۋۇشنى ئىپادىلەيدىغان
قوشۇمچىدىن ئىبارەت.

تەجۋىد (قىرائەت پەنى)دىكى ھەرپ ئۇقۇمى بىلەن
گرامماتىكا (النحو) دىكى ھەرپ ئۇقۇمى ئوخشاشمايدۇ،
مەسىلەن: «مِنْ» گرامماتىكىدا بىر پۈتۈن ھالدا بىرلا
ھەرپنى بىلدۈرسە، تەجۋىد تە ئۇنىڭ ئەكسىچە ئىككى
ھەرپنى بىلدۈرىدۇ، شۇنداق بولغاندا، تەجۋىدتىكى ھەرپ
ئۇقۇمى پەقەتلا ئەرەب تىلى تاۋۇشلار سۈستاتۋىنى
تەشكىل قىلغان ھەر بىر يەككە تاۋۇشنى بىلدۈرسە،
گرامماتىكىدىكى تاۋۇش ئۇقۇمى تىلدىكى ھەر بىر يەككە
تاۋۇشنى بىلدۈرۈش بىلەن بىرگە يەنە تۈرلۈك ياردەمچى
سۆزلەر - قوشۇمچىلار سۈپىتىدە كېلىدىغان ئايرىم

فونىمالارنىمۇ بىلدۈرىدۇ.

س: ئەرەب تىلى ئېلىپبەسىدە قانچە ھەرپ بار؟
ج: ئەرەب تىلى ئېلىپبەسىدە 29 ھەرپ بار بولۇپ،
ئۇلار ئاساسەن ئۈزۈك تاۋۇش ھەرپلىرىدىن ئىبارەت.

س: ئەرەب تىلى ئېلىپبەسىدىكى سوزۇق
تاۋۇشلار قايسىلار؟

ج: ئەرەب تىلى ئېلىپبەسىدىكى ھەر بىر ھەرپ
ھەرەكەتلەر ۋاستىسىدە ھەر قاچان سوزۇق تاۋۇشلۇق
بوغۇم ھاسىل قىلالايدۇ. ئۇندىن باشقا 29 ھەرپ
ئىچىدىكى «و» «ا» «ي» ھەرپلىرى باشقا ھەرپلەرگە
ئوخشاش ئۈزۈك تاۋۇشلارنى ئىپادىلەپ كىلىش بىلەن
بىللە يەنە شەرتلىك ھالدا سوزۇق تاۋۇشنىمۇ ئىپادىلەپ
كىلىدۇ. بۇ مۇنداق بولىدۇ: ھەر قانداق يەردە «و»
ھەرپى باشقا 28 ھەرپنىڭ ئىچىدىكى پەش ئوقۇلغان
ياكى شۇنداق يېزىلغان بىر ھەرپنىڭ كەينىدە كېلىپ
ساكىن ئوقۇلغان (يەنى مۇستەقىل تەلەپپۇز
قىلىنمىسا)، «ا» ھەرپى «و» ھەرپىنىمۇ ئۆز ئىچىگە
ئالغان باشقا 28 ھەرپنىڭ ئىچىدىكى زەبەر ئوقۇلغان
ياكى شۇنداق يېزىلغان بىر ھەرپنىڭ كەينىدە كېلىپ
ساكىن ئوقۇلغان، «ي» ھەرپى «و»، «ا» ھەرپلىرىنى
ئۆز ئىچىگە ئالغان باشقا 28 ھەرپنىڭ ئىچىدىكى زىر
ئوقۇلغان بىر ھەرپنىڭ كەينىدە كېلىپ، ئۆزى ساكىن
ئوقۇلغان چاغدا ئۇلارنىڭ ھەربىرى بىردىن سوزۇق تاۋۇشقا

ئايلىنىدۇ.

س: «ھەرەكە» دېگەن نېمە؟ ئۇلار قايسلار؟

ج: ھەرپلەرنىڭ ئاستى ۋە ئۈستىگە قويۇلۇپ، سوزۇق تاۋۇش، يىپىق بوغۇم (ساكنلىق تاۋۇش)، مەد(سوزۇش نوقتىسى)، كىرىشمە قىلىش(تەشدد)، نونلۇق يىپىق بوغۇم(تەنۋىن) ياسىغۇچى قاتارلىقلارنى ئىپادىلەپ كېلىدىغان بىر قاتار بەلگىلەرنى كۆرسىتىدۇ. مانا بۇلار ھەرەكە ياكى ئىئراب (اِغْرَاب) دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنى ئۇيغۇر تىلىدا «ئوقۇلغۇ» دەپ ئىپادىلەشمۇ مۇمكىن. ئۇلار:

الْكسَرَةُ - تاق زىر: -

الْجَزْ = تَنْوِينُ الْكسَرَةِ - قوش زىر: -

الْفَتْحَةُ = تاق زەبەن: -

الْتَصُبْ = تَنْوِينُ الْفَتْحَةِ - قوش زەبەن: -

الْضَمَّةُ = تاق پەش: -

الرَّفْعُ = تَنْوِينُ الضَّمِّ - قوش پەش: -

الشَّدَّةُ = تەشدد -

الْمَدُّ = مەد -

السُّكُونُ = ساكن: -

أَلِفٌ عَمُودِيَّةٌ، أَلِفٌ خَنْجَرِيَّةٌ = ئەلىفچە ياكى ئوق زەبەر: -

هَمْزَةُ النَّبَرَةِ = تون - ئۇرغۇ ھەمىزىسى -

ساكن - مۇستەقىل ھەرەكە ھسابلانمايدۇ. ئۇ،

ھەرىپنىڭ يۇقىرىدىكى سەككىز ھەرەكەتنىڭ ھىچ قايسى

بىرىدە ئوقۇلمايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

تەجۋىد توغرىسىدا بايانچە

س: تەجۋىد (قىرائەت پەنى) دېگەن نېمە؟

ج: تەجۋىدنىڭ سۆز مەنىسى - «ياخشىلاش»، «تۈزەش»، «كۆركەملەش» دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى قۇرئان كەرىمنى ئوقۇغاندا ھەرپلەرنى توغرا تەلەپپۇز قىلىپ، قىرائەت يوسۇنلىرىغا ماس ۋە ئۇيغۇن ھالدا ئوقۇش ئۇسۇلى ۋە شۇ ھەقتىكى بىلىملەر يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. دېمەك، بۇ پەن مۇسۇلمانلاردىكى مەنىۋىي مەدەنىيەت ۋە ئىبادەت پائالىيىتىنىڭ چوڭ بىر تۈرى بولغان قۇرئان ئوقۇش ئىشىنىڭ نەزەرىيەۋىي ئاساسىدۇر.

تەجۋىد قانچە تۈرلۈك بولىدۇ؟

ج: ئىلمىي تەجۋىد ۋە ئەمەلىي تەجۋىد، دەپ ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ

س: ئىلمىي تەجۋىد دېگەن نېمە؟

ج: تەجۋىد ۋە قىرائەت ئالىملىرى تەرىپىدىن قۇرئان كەرىمنىڭ ئۆلچەملىك ئوقۇلۇشى ئۈچۈن تۈزۈپ چىقىلغان قائىدە - ساۋاتلار ۋە بۇلار بىلەن تونۇشۇپ چىقىشنى كۆرسىتىدۇ.

س: ئەمەلىي تەجۋىد دېگەن نېمە؟

ج: بۇ، قۇرئان ئوقۇغاندا تاۋۇشلارنى توغرا تەلەپپۇز قىلىش، قۇرئان كەرىمنىڭ ئۆزگىچە فونېتىكىلىق خاسلىقىنى نامايان قىلىپ، سۆزلەرنى گۈزەل، راۋان، يېقىملىق، توغرا ۋە تەبىئىي ئاھاڭ بىلەن ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ مەقسەدكە يېتىش ئۈچۈن قۇرئان كەرىمنىڭ تاۋۇش زاپىسىنى تەشكىل قىلىپ تۇرغان 29 تاۋۇشنىڭ تەلەپپۇز ئالاھىدىلىكى ۋە خاسلىقلىرى بىلەن پىششىق تونۇشۇپ چىقىشقا توغرا كېلىدۇ.

س: بۇ ئىككى تۈرلۈك تەجۋىدنىڭ دىنىي

ئەمەللىك خاراكتېرى قانداق؟

ج: ئۇلاردىن ئالدىنقىسىنى ئىگىلەش كىفايە فەرز (بىركىملىك پەرز)دۇر. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئىنچىكىلەپ بىلمەسلىك بىلەن ئەمەل - ئىبادەتنىڭ توغرىلىقىغا دەخلى يەتمەيدىغان بىر قىسىم شەرىئەت بىلىملىرىگە ئوخشاش ئۇنى بىر يۇرت ۋە ياكى بىر ئەلنىڭ ئىچىدە ئايرىم ساندىكى كىشىلەر تەپسىلاتلىرى بىلەن ئىگىلەپ، ئۇنى باشقىلارغا ئۆگۈتۈش مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلسا، ھەممىنىڭ قىلغىنىغا يېتەرلىك بولىدىغان پەرزدۇر. ئىككىنچى تۈرلۈكى بولغان ئەمەلىي تەجۋىد بولسا، يۇقارقىنىڭ ئەكسىچە، ھەر بىر ئەر - ئايال مۇسۇلمان ئۇنى ئۆگىنىش ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىشتىن باش تارتالمايدىغان، بىراۋنىڭ قىلغىنى يەنە بىراۋنىڭ

قىلغىنىغا تاۋاپ بولالمايدىغان پەرز - پەرزى ئەين يەنى
ھەركىملىك پەرزدۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن تەجۋىد بىلىملىرىنى ئۆگىنىشتە،
تەپسىلىي ۋە ئىنچىكە قىسىملارغىچە مەلۇم كىشىلەر
ئۆگەنسە، باشقىلار ئۆگەنمىسىمۇ بولىدۇ. بىراق قۇرئان
ئوقۇغاندا، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىپ ئوقۇش - قىرائەت
قىلغۇچى ئۈچۈن پەرىز ئەينىدۇر. چۈنكى ئاللاھ قۇرئان
كەرىمدە بۇ توغرىدا كەسكىن قىلىپ: «سەن قۇرئاننى
تەرتىل بىلەن (دانىمۇ - دانە، ئوچۇق) ئوقۇغىن»
(مۇزەمىل سۇرىسىنىڭ 3 - ئايىتىدە) دەيدۇ. ئېيتىلىشچە،
باشقىلار ئۆز ۋاقتىدا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن يۇقارقى
ئايەتتە دېيىلگەن «تەرتىل» نىڭ مەنىسىنى سورىغاندا،
ئەلى (رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ) شۇنداق دېگەن ئىكەن: «تەرتىل
دېگەن تاۋۇشلارنى توغرا تەلەپپۇز قىلىش ۋە
ۋەق (تۇرغۇچ) لەرنى بىلىش دېمەكتۇر».

دېمەك، ئىبادەتلەر ئىچىدە ئەڭ چوڭ ئىبادەت
بولغان قۇرئان ئوقۇش ئىبادەتنىڭ جايىغا چۈشۈشى
روھىي جەھەتتىن ئىخلاسىنى شەرت قىلسا، ماددىي
جەھەتتىن تەجۋىد ئۆلچەملىرىگە ئۇيغۇن ئوقۇشنى شەرت
قىلىدۇ. شۇنداق ئىكەن قۇرئان ئوقۇغان كىشى مەيلى
قارى بولسۇن، بولمىسۇن، ئۇنىڭ تىلاۋىتى تەجۋىد
قائىدىسىگە چۈشمىگەنلا بولسا، ئۇنداق ئادەم
گۇناھكاردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەزىبىر قۇرئان
ئوقۇغۇچىلار باركى، قۇرئان ئۇلارغا لەنەت قىلىدۇ» دېگەن

سۆزىدىكى قۇرئان لەنەت قىلىدىغان كىشىلەر دەل قۇرئاننى ئۆز قائىدىسىگە ئۇيغۇن ھالدا سۈپەتلىك ئوقۇمايدىغانلاردۇر. ئۆزىگە ھەر جەھەتتىن مۈكەممەللىك ئىستىگەن مۇئمىن، مۇسۇلماننىڭ بۇ خاسىيەتلىك ئەمەلگە جىددىي مۇئامىلە قىلىپ، ئۇنى ئۆگىتىش ۋە ئۆگىنىشكە سەل قارىماسلىقى ئەڭ مۇھىم دىنىي مەجبۇرىيەت.

س: تەجۋىد (قىرائەت ئىلمى) نى ئۆگۈنۈشتىن مەقسەت نېمە؟

ج: باشقىلار بىلەن سۆزلەشكەندە، قۇرئان كەرىمنى ئوقۇغاندا تىلنى ئوچۇق ۋە يېپىق خاتالىقلاردىن ساقلاپ قىلىشتۇر. بۇ يەردىكى ئوچۇق خاتالىق ئادەتتە نورمال قۇرئان ساۋادى بارلىكى ھەممە كىشى بىلەلەيدىغان خاتالىقلار مەسىلەن: طاء نى تا، ضاد نى دال ياكى زاء ياكى ظاء، شۇنىڭدەك، عىن نى ألف، ھا نى ھا، ياكى خاء، صاد نى ئاء ياكى سىن، ظاء نى زاء، ذال نى زاء، فاء نى ئۇيغۇرچە پ تەلەپپۇزىدا ئوقۇپ قېلىش، ھەرەكەتلەرنى ئالماشتۇرۇپ ياكى ئۆزگەرتىپ (زىرنى زەبەر، زەبەرنى پەش دېگەندەك) قويۇش دېگەنلەرنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق خاتالىق كۆرۈلگەندە ئايەتلەرنىڭ مەزمۇن - مەنالىرىنىڭ توغرىلىقىغا زىيان يېتىدۇ. بۇ خىل خاتالىقنى سادىر قىلىش ئورتاق قاراش بويىچە ھارام (جىنايەت تۈسىنى ئالغان ئىش) دۇر.

يېپىق خاتالىق بولسا، غۇننە (دىماق تاۋۇشى)

قىلىشقا تېگىشلىك جايدا غۇننە قىلماسلىق، ھەر قايسى مەدەنىيەتلىرىدىن دىققەت قىلماسلىق قاتارلىق تەجۋىد بىلىملىرى بويىچە مەخسۇس بىلىم ئالمىغان كىشىلەر ئاسان بايقىيالايدىغان خاتالىقلاردىن ئىبارەت. بۇ خىلدىكى خاتالىقمۇ ھارام دەرىجىسىگە بارمىغاندىمۇ مەكرۇھ(قىلىش قارشى ئېلىنمايدىغان، قىلمىغۇلۇق ئىش)قا ياتىدۇ.

س: تەجۋىد (قىرائەت ئىلمى) پەننىڭ ھەر قايسى دىنىي پەنلەر ئارا تۇتقان ئورنى قانداق؟

ج: بۇ پەن، كىتابلار ئىچىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ ۋە ئەڭ شەرەپلىك كىتاب بولغان قۇرئان كەرىمگە مۇناسىۋەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئورنى ھەر قانداق ئىلمىدىن ئۈستۈن ۋە شەرەپلىكتۇر.

س: تەجۋىد پەننىڭ ئەڭ دەسلەپكى بەرپاچىسى كىم؟

ج: بۇ پەننى ئەمەلىي ئىجرا جەھەتتە تۇنجى قېتىم بەرپا قىلغۇچى سۆزسىز ھالدا پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدۇر. ئەمما ئۇنىڭدىكى قائىدە-پىرىنسىپلارنى يەكۈنلەپ ۋە نەزەرىيەلەشتۈرۈپ چىقىش مىلادىيە 8- ئەسىردە ئۆتكەن، ئەرەبلەرنىڭ داڭلىق تىلشۇناسى خەلىل ئىبنى ئەھمەد فەرەھىدىدىن باشلانغان بىر قاتار قىرائەت ئىماملىرى ۋە ئۇلاردىن كېيىنكىلەرنىڭ قولىدا ئىشقا ئاشقان.

س: قۇرئان تىلاۋەتىنىڭ دەرىجە، قاتلاملىرى قانچە؟

ج: تۆۋەندىكى تۆت تۈرلۈكتۇر: تەھقىق (التَّحْقِيقُ)، تەرتىل (التَّرْتِيلُ)، ھەدر (الْحَدْرُ)، تەدۋىر (التَّدْوِيرُ).

(1) (التَّحْقِيقُ) نىڭ سۆز مەنىسى ئەمەلىيلەشتۈرمەك، تەكشۈرمەك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى: قۇرئان كەرىمنى باشقىلارغا ئۆگىتىش غەرىزىدە، تەجۋىد قائىدىلىرىگە ئۇيغۇن ۋە قۇرئاننىڭ مەنا- مەزمۇنلىرىنى چۈشەنگەن ھالدا سالماقلىق بىلەن، ئالدىرماي، لەرزىسىز ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ.

(2) (التَّرْتِيلُ) نىڭ سۆز مەنىسى سۆزنى رەتلىك، چىرايلىق ئېيتىش، تەلەپپۇز قىلىش دېگەنلىك بولۇپ، بۇ يەردىكى ئاتالغۇلۇق مەنىسى قۇرئاننى يۇقارقىغا ئوخشاش ئالدىرماي، تەمكىنلىك ئىچىدە ھەر بىر ھەرپنى تەلەپپۇز قىلغاندا ئۇنىڭ مەخرەج ۋە سۈپەتلىرىگە تولۇق رىئايە قىلىپ توغرا ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭ يۇقارقىدىن پەرقى شۇكى، يۇقارقى دەرىجىدە ئۆگىتىش ئۈچۈن ئوقۇلۇدۇ. بۇنىڭدا بولسا، ناماز ۋە تىلاۋەت ئىبادىتى ئۈچۈن ئوقۇلۇدۇ ھەمدە بۇنىڭدا سۈرئەت ۋە رىتم نىسبەتەن ئىزچىل ۋە مۇقىمراق بولىدۇ.

ئۇ، تىلاۋەت دەرىجىلىرى ئىچىدىكى ئەڭ ئالىي دەرىجىدۇر. چۈنكى ئۇ ئاللاھنىڭ كالامىدا ئالاھىدە تىلغا ئېلىنغان: «قۇرئاننى تەرتىل (دائىم - دانە، ئوچۇق) ئوقىغىن» (مۇزەمەل سۇرىسىنىڭ 4 - ئايىتىدە)

(3) (الْحَذَر) نىڭ سۆز مەنىسى چۈشمەك،
تۆۋەنلىمەكتۇر. ئاتالغۇلۇق مەنىسى تەجۋىد ھۆكۈملىرى
ۋە قائىدىلىرىگە رىئايە قىلىپ تۇرۇپ، تىز ئوقۇشنى
كۆرسىتىدۇ.

(4) (التَّذْوِير) نىڭ سۆز مەنىسى ئايلاندۇرۇش
دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى تەرتىل بىلەن
ھەدر ئوتتۇرىسىدا ئورتاھال تىزلىكتە قائىدىگە ئۇيغۇن
ھالدا ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ.

تاۋۇش چىقىرىش ئورۇنلىرى (مَخَارِجُ الْحُرُوفِ)

س: تاۋۇش چىقىرىش ئورۇنلىرى (مەخرەجلەر) قانچە؟

ج: ئۇلار ئومۇمەن تۆۋەندىكى 25 ئورۇندۇر

- (1) ئۈستۈنكى لەۋ (شَفَّةٌ عُلوِيَّةٌ)
- (2) ئاستىنقى لەۋ (شَفَّةٌ سُفْلِيَّةٌ)
- (3) ئۈستۈنكى ئوتتۇرا خىش (ثَنَائِيَا الْعُلْيَا)
- (4) ئاستىنقى ئوتتۇرا چىش (ثَنَائِيَا سُفْلِيَّةٌ)
- (5) ئۈستۈنكى ئارا چىش (الرَّبَاعِيَّاتُ الْعُلُوِيَّةُ)
- (6) ئاستىنقى ئارا چىش (الرَّبَاعِيَّاتُ السُّفْلِيَّةُ)
- (7) مەگەن (ئوغرى) چىش (الْأَنْيَابُ)
- (8) ئېزىق چىش (الْأَضْرَاسُ)
- (9) ئۈستۈنكى چىش مىلىكى (لَثَوِيَّةٌ عُلوِيَّةٌ)
- (10) قاتتىق تاڭلاي (حَنَكُ الْأَعْلَى)
- (11) يۇمشاق تاڭلاي (أَقْصَى الْحَنَكِ)
- (12) كىچىك تىل (لِسَانُ الْهَيْزَمَارِ)
- (13) تىل ئۇچى (طَرَفُ اللِّسَانِ، أَسَلَةُ اللِّسَانِ)
- (14) تىل ئۈستى (ظَهْرُ اللِّسَانِ)
- (15) تىل ئالدى (رَأْسُ اللِّسَانِ)

- (16) تىل ئوتتۇرىسى (وَسَطُ اللِّسَانِ)
- (17) تىل تۈۋى (أَقْصَى اللِّسَانِ)
- (18) بوغۇز يۇقىرىسى (أَذْنَى الْحَلْقِ)
- (19) بوغۇز ئوتتۇرىسى (وَسَطُ الْحَلْقِ)
- (20) بوغۇز تۈۋى (أَقْصَى الْحَلْقِ)
- (21) تاۋۇش پەردىسى (الْوَتَرُ الصَّوْتِيُّ)
- (22) كاناي (قَصَبَةُ الْهَوَائِيَّةُ - قِصْبَةُ الرِّثَّةِ)
- (23) بوغۇز قاپقى - يۇتقۇنچاق (الْبَلْعُومُ)
- (24) ئېغىز بوشلۇقى (تَجْوِيفُ الْحَلْقِ)
- (25) بۇرۇن بوشلۇقى (تَجْوِيفُ الْأَنْفِ - خَيْشُومُ)

تاۋۇش چىقىرىش ئورۇنلىرىنىڭ ھەرپلەر بويىچە بۆلۈنۈشى:

1. ئۈستۈنكى ۋە ئاستىنقى لەۋ (م ب)
2. ئاستىنقى لەۋ بىلەن ئوتتۇر چىشىنىڭ ئۈچى (ف)
3. تىل ئۈچى ۋە ئۈستۈنكى ئوتتۇرا چىشلار (ث، ظ، ذ)
4. ئېزىق چىش (ض)
5. تىل ئالدى بىلەن قاتتىق ۋە يۇمشاق تاغلاي (ت، د، ط)
6. تىل ئۈچى بىلەن تۆۋەنكى ئوتتۇرا چىشلار (ز، س)
7. تىل ئۈچى بىلەن ئۈستۈنكى چىش مىلىكىنىڭ يۇقىرىسى (ر)
8. تىل ئۈچى بىلەن ئوتتۇر چىشىنىڭ تۈۋى (ن)

9. تىل ئوتتۇرىسى بىلەن ئوتتۇر چىش مىلىكىنىڭ يۇقىرىسى (ل)

10. لەۋ، تىل ئۇچى، تىل يېنى ۋە ئېزىق چىشلار (ص، ض)

11. تىل ئۇچى، ئوتتۇرىسى ۋە تۈۋى ئالمىشىپ كېلىدۇ. (ج، ش، ي)

12. تىل ئۈستى بىلەن قاتتىق تاڭلاي (ق)

13. تىل ئۈستى بىلەن قاتتىق تاڭلاينىڭ يۇقىرى قىسمى (ك)

14. يۇقىرى بوغۇز (خ غ)

15. ئوتتۇرا بوغۇز (ع ح)

16. بوغۇز تۈۋى (ه ع)

17. ئېغىز بوشلۇقى (ا و ي)

18. بۇرۇن بوشلۇقى (غنة)

س: بۇ مەخرەجلەر ئومۇمەن قانچە چوڭ رايونغا بۆلۈنىدۇ؟

ج: تۆۋەندىكى بەش چوڭ رايونغا بۆلۈنىدۇ:

(1) ئېغىز بوشلۇقى رايونى (الجوف)

(2) بوغۇز رايونى (الحلق)

(3) تىل رايونى (اللسان)

(4) ئىككى لەۋ – كالىپۇك رايونى (الشفطان)

(5) بۇرۇن بوشلۇقى رايونى (الخيشوم)

س: تاۋۇشلارنىڭ مەخرىجى قانداق بىلىنىدۇ؟
ج: ھەرقانداق بىر ھەرپنى ساكىنلىق قىلىپ،
ئالدىغا ئۇلاق ھەمزە (هَمْزَةُ الْوَصْلِيَّةِ) نى ياكى ھەرىكەتلىك
ئوقۇلۇدىغان خالىغان ئىككىنچى بىر ھەرپنى ئالىپ
كېلىپ ئوقۇغاندا، ئېغىزدىكى ئاۋاز توختىغان يەردەل
شۇ ھەرپنىڭ مەخرىجى بولىدۇ.

س: ئېغىز بوشلۇقى (جَوْف) دە قانچە مەخرەج بار؟
ئۇنىڭدىن قانچە ھەرپ چىقىدۇ؟
ج: ئېغىز بوشلۇقى (جوف) دا بىر مەخرەج بار
بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئۈچ سوزۇق تاۋۇش ھەرپى چىقىدۇ.
يەنى «ا، و، ع»

س: بوغۇز (الحلق) دا قانچە مەخرەج بار؟
ئۇنىڭدىن قانچە ھەرپ چىقىدۇ؟
ج: بوغۇز (الحلق) دا ئۈچ مەخرەج بار بولۇپ،
بىرىنچى مەخرەج - بوغۇز، يەنى بوغۇزنىڭ تۆۋەنكى (أقصى
الحلق) قىسمى، ئۇنىڭدا ھەمزە (ء) ۋە ھاۋ (ه) ھەرپلىرى
چىقىدۇ. ئىككىنچى: مەخرەج - تاۋۇش پەردىسى، يەنى
بوغۇزنىڭ ئوتتۇرا قىسمى (وسط الحلق) ئۇنىڭدىن ئەيىن
(ع) ۋە ھاۋ (حاء) ھەرپلىرى چىقىدۇ.
ئۈچىنچى: مەخرەج - بوغۇز، يەنى بوغۇزنىڭ باش
ياكى يۇقىرى قىسمى (ادنى الحلق) ئۇنىڭدىن غەيىن (غ)
ۋە خاء (خ) ھەرپلىرى چىقىدۇ.

س: تىل (اللسان) دا قانچە مەخرەج بار؟ ئۇنىڭدىن قايسى ھەرپلەر چىقىدۇ؟

ج: تىل (اللسان) دا ئون مەخرەج بار.
بىرىنچى: مەخرەج - تىل ئۈستى بىلەن قاتتىق تاڭلاي بولۇپ، بۇنىڭدىن قاق (ق) ھەرىپى چىقىدۇ.
ئىككىنچى: مەخرەج - تىل ئۈستى بىلەن قاتتىق تاڭلاينىڭ ئاخىرقى قىسمى بولۇپ، بۇنىڭدىن كاف (ك) ھەرىپى چىقىدۇ.

ئۈچىنچى: مەخرەج - تىل ئۈچى، ئوتتۇرسى ۋە تۈۋى بولۇپ، بۇنىڭدىن جىم (ج)، شىن (ش) ياكى (ع) ھەرىپى چىقىدۇ.

تۆتىنچى: مەخرەج - تىل يېنى، ئېزىق چىشى بولۇپ، بۇنىڭدىن ضاد (ض) ھەرىپى چىقىدۇ.
بەشىنچى: مەخرەج - لەۋ، تىل ئۈچى، تىل كەينى بولۇپ، بۇنىڭدىن لام (ل) ھەرىپى چىقىدۇ.

ئالتىنچى: مەخرەج - تىل ئۈچى بىلەن ئوتتۇرا چىشىنىڭ تۈۋى (ل) نىڭ چىقىش ئورنىدىن ئازراق تۆۋەندە بولىدۇ. بۇنىڭدىن نون (ن) ھەرىپى چىقىدۇ.

يەتتىنچى: مەخرەج - تىل ئۈچى بىلەن ئۈستىنكى چىش مىلىكىنىڭ يۇقىرىسى بولۇپ، نون نىڭ چىقىدىغان ئورنىدىن سەل كەينىدە ئۇنىڭدىن راء (ر) ھەرىپى چىقىدۇ.

سەككىزىنچى: مەخرەج - تىل ئۈچى بىلەن قاتتىق ۋە يۇمشاق تاڭلاي بولۇپ، تىل ئۈچىنىڭدىن باشلىنىپ ئۈستۈنكى تامغاق - قاتتىق تاڭلايغا ئۇرۇلىدۇ.

ئۇنىڭدىن (ط)، (د)، (ت) ھەرپلىرى چىقىدۇ.

توققۇزىنچى: مەخرەج - تىلىنىڭ ئىنچىكە ئۈچى بىلەن تۆۋەندىكى، يۇقىرىقى ئوتتۇر چىشلار بولۇپ، ئۇنىڭدىن (ص، ز، س) ھەرپلىرى چىقىدۇ.

ئونىنچى: مەخرەج - تىل ئۈچى ۋە ئۈستۈنكى ئوتتۇر چىشلار بولۇپ، ئۇنىڭدىن (ث، ذ، ظ) ھەرپلىرى چىقىدۇ.

س: ئىككى لەۋ (الشَّقَيْنِ) دا قانچە مەخرەج بار؟
ئۇنىڭدىن قايسى ھەرپلەر چىقىدۇ؟

ج: ئىككى لەۋدە ئىككى مەخرەج بولۇپ، ئۇلار:
بىرىنچى مەخرەج: تۆۋەنكى لەۋنىڭ ئىچكى قىسمى بىلەن ئوتتۇر چىشنىڭ ئۈچى بولۇپ، بۇ جايدىن (ف) ھەرپى چىقىدۇ.

ئىككىنچى مەخرەج: ئىككى لەۋ ئوتتۇرسىدا بولۇپ، بۇ جايدىن (ب، م) ھەرپلىرى چىقىدۇ.

س: بۇرۇن بوشلۇقى (الْخِشُومُ) دا قانچە مەخرەج بار؟
ئۇنىڭدىن قايسى ھەرپ چىقىدۇ؟

ج: بۇرۇن بوشلۇقى (الْخِشُومُ) دابىر مەخرەج بولۇپ، بۇ مەخرەج بۇرۇن بوشلۇقى ۋە ئۆزىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدىن غۇننە (دىماق تەۋۋشى) چىقىدۇ. غۇننە ئادەتتە ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىن ھەمدە ساكىنلىق مىملارنىڭ بىرىدىن ئالاھىدە ئەھۋالدا شەكىللىنىدىغان دىماق قوشۇمچە تاۋۇشىدىن ئىبارەت.

ھەرپلەرنىڭ تۈركۈملۈك ناملىرى (أَلْقَابُ الْحُرُوفِ)

س: ھەرپلەرنىڭ تۈركۈملۈك ناملىرى دېگەن نېمە؟
ج: ئەرەب تىلىدىكى تاۋۇشلار تەلەپپۇز ئورنىنىڭ يېقىنلىقى ياكى ئورتاقلىقى بويىچە بىر خىل تەلەپپۇز ئورنى نامى ئاستىدا ھەر خىل تۈركۈملەرگە بۆلۈنىدۇ. ھەرپلەرنىڭ مانا شۇ تۈركۈملەر بويىچە ئاتىلىشى ئۇلارنىڭ تۈركۈملۈك ناملىرى ياكى ھەرپلەرنىڭ لەقەبلىرى دېيىلىدۇ.

س: ئەرەب تىلىدىكى تاۋۇشلار تەلەپپۇز ئورنى جەھەتتىن قانچە تۈركۈمگە بۆلۈنىدۇ؟
ج: ئۇلار:

- گال ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ الْحَلْقِيَّةُ)
- يۇمشاق تاغلاي ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ اللَّيِّئَةُ)
- ئېغىز مەركىزى ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ الشَّجَرِيَّةُ)
- تىل ئۇچى ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ الْأَسْلِيَّةُ)
- تىل يېنى ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ الذَّلْقِيَّةُ)
- تاغلاي ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ النَّطْعِيَّةُ)
- چىش مىللىكى ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ اللَّثْوِيَّةُ)

لەۋ ھەرپلىرى (أَلْحُرُوفُ السَّقَوِيَّةُ) دەپ 7 تۈركۈمگە بۆلۈنىدۇ.

س: گال ھەرپلىرى قانچە؟

ج: ئالتە ئۇلار ھەمزە(ء)، ھاۋ (ه)، ئەين(ع)، ھاۋ (ح)، غەين(غ)، خاء (خ)

س: بۇلار نېمە ئۈچۈن گال ھەرپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرپلەر گال (باش، ئوتتۇرا، ئاخىرقى قىسىملىرى) دىن چىققانلىقى ئۈچۈن (حُرُوفُ الْحَلْقِ) دەپ ئاتالغان.

س: يۇمشاق تاغلاي ھەرپلىرى قانچە؟

ج: ئىككى. ئۇلار: قاق(ق)، كاف(ك)

س: بۇ ھەرپلەر نېمە ئۈچۈن يۇمشاق تاغلاي ھەرپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرپلەر يۇمشاق تاغلايدىن چىققانلىقى ئۈچۈن يۇمشاق تاغلاي ھەرپلىرى دەپ ئاتالغان.

س: ئېغىز مەركىزى ھەرپلىرى قانچە؟

ج: ئۈچ بولۇپ، ئۇلار: جىم(ج)، شىن(ش)، ئۈزۈك تاۋۇش بولۇپ كەلگەن يا(ي يِ)

س: بۇ ھەرپلەر نېمە ئۈچۈن ئېغىز مەركىزى ھەرپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرپلەر ئېغىز مەركىزى (شَجَرُ الْقَم) دىن چىققانلىقى ئۈچۈن شۇنداق دەپ ئاتالغان. ئېغىز مەركىزى (شجرالقم) دېگىنىمىز تىل ئوتتۇرسىغا قاتتىق تاڭلاي تېگىپ تۇردىغان قىسمىدۇر؟

س: تىل يېنى ھەرپلىرى قانچە؟

ج: ئالتە بولۇپ، ئۇلار: فاء (ف) راء (ر)، ميم (م)، نون (ن)، لام (ل)، باء (ب)

س: بۇ ھەرپلەر نېمە ئۈچۈن تىل يېنى ھەرپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرپلەر تىل يېنى ۋە ئىككى لەۋدىن چىققانلىقى ئۈچۈن تىل ئۇچى ھەرپلىرى (الحروف الذّلقية) دەپ ئاتالغان.

س: تاڭلاي ھەرپلىرى قانچە؟

ج: ئۈچ بولۇپ، ئۇلار: تاء (ط)، دال (د)، تا (ت)

س: بۇ ھەرپلەر نېمە ئۈچۈن تاڭلاي ھەرپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرپلەر يۇمشاق ۋە قاتتىق تاڭلاي (تامغاق) تىن چىققانلىقى ئۈچۈن، شۇنداق دەپ ئاتالغان.

س: تىل ئۇچى ھەرىپلىرى قانچە؟

ج: ئۈچ بولۇپ، ئۇلار سواد(ص)، زال(ز)، سىن(س)لاردۇر

س: بۇ ھەرىپلەر نېمە ئۈچۈن تىل ئۇچى ھەرىپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرىپلەر تىل ئۈچىدىن چىققانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان.

س: چىش مىلىكى ھەرىپلىرى قانچە؟

ج: ئۈچ بولۇپ، ئۇلار زوئا(ظ)، زال(ذ)، سا(ث)

س: بۇ ھەرىپلەر نېمە ئۈچۈن چىش مىلىكى ھەرىپلىرى دەپ ئاتالغان؟

ج: بۇ ھەرىپلەر ئاستىنقى ئۈدۈل چىشلارنىڭ مىلىكىگە يىقىن يەردىن چىققانلىقى ئۈچۈن شۇنداق دەپ ئاتالغان.

س: لەۋ ھەرىپلىرى قانچە؟

ج: تۆت بولۇپ، ئۇلار باء(ب)، مەم(م)، فاف(ف)لاردىن ئىبارەت

س: بۇ ھەرىپلەر نېمە ئۈچۈن لەۋ ھەرىپلىرى دەپ ئاتىلىدۇ؟

ج: بۇ ھەرىپلەر - لەۋدىن چىققانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان.

ھەرپلەرنىڭ سۈپەتلىرى (صِفَاتُ الْحُرُوفِ)

س: ھەرپلەرنىڭ سۈپەتلىرى دېگەن نېمە؟
ج: ھەرپلەرنىڭ ئۆز مەخرىجىدىن تەلەپپۇز قىلىنىپ چىققان ۋاقىتتىكى جاراڭلىق، جاراڭسىز، يۇمشاق، قاتتىق دېگەندەك خۇسۇسىيەتلىرى ھەرپلەرنىڭ سۈپەتلىرى دېيىلىدۇ.

س: ھەرپلەرنىڭ سۈپەتلىرى قانچە ۋە ئۇلار قانچە تۈركۈمگە ئايرىلىدۇ؟

ج: ھەرپلەرنىڭ سۈپەتلىرى نوپۇزلۇق قاراش بويىچە 17 بولۇپ، ئۇلار قارشىلىق سۈپەتلىرى ۋە قارشىسىز سۈپەتلىرى دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلۈنىدۇ. ئۇلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

- (1) جاراڭلىق تەلەپپۇز (الْجَهْرُ)
- (2) جاراڭسىز تەلەپپۇز (الْهَمْسُ)
- (3) قاتتىق تەلەپپۇز (الشِدَّةُ)
- (4) يۇمشاق تەلەپپۇز (الرَّخَاوَةُ) ئارا تەلەپپۇز (التَّوَسُّطُ)
- (5) كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇز (الِاسْتِغْلَاءُ)
- (6) چۈشۈرەڭگۈ تەلەپپۇز (الِاسْتِغْثَالُ)
- (7) چاپلىما تەلەپپۇز (الْإِطْبَاقُ)
- (8) ئوچۇق تەلەپپۇز (الْإِنْفِتَاحُ)

- (9) راۋان تەلەپپۇز (الإِذْلَاقُ)
 (10) ئېغىر تەلەپپۇز (الإِصْنَاتُ)
 (11) ئىسقىرتسىمان تەلەپپۇز (الصَّفِيرُ)
 (12) تەۋرەڭگۈ تەلەپپۇز (الْقَلْقَلَةُ)
 (13) سىلىق تەلەپپۇز (الْلِينُ)
 (14) قايرىما تەلەپپۇز (الْإِنْجَرَاْفُ)
 (15) ياندۇرما تەلەپپۇز (التَّكْرِيزُ)
 (16) چاچما تەلەپپۇز (التَّقْشِي)
 (17) سوزۇلما تەلەپپۇز (الْإِسْطَالَةُ)

س: قارشىلىق سۈپەتلەر قايسىلار؟

ج: ھەرپلەرنىڭ ئون يەتتە سۈپىتى ئىچىدىكى بەشى يەنە بەشىگە قارشى بولغان ئون سۈپەتتۇر. ئۇلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت.

(1) «جەر» سۆز مەنىسى ئاشكارا قىلىش، ئوچۇقلاشتۇرۇش. ئاتالغۇلۇق مەنىسى تاۋۇشنى تىنىقنى چەكلەپ تۇرۇپ مەخرەج ئاساسىدا كۈچلۈك ۋە ئېنىق تەلەپپۇز قىلىشنى كۆرسىتىدۇ، بۇنداق تەلەپپۇز قىلىنىدىغان تاۋۇشلار 19 بولۇپ، ئۇلار «ظَلَّ قَوْزُ بَصٍّ إِذْ عَزَا جُنْدٌ مُطِيعٌ» دېگەن سۆزلەر تۈركۈمىگە جەملەشكەن. جەرنىڭ قارشىسى پىچىرسىمان تەلەپپۇز (ھىس)دۇر.

(2) «ھىس» سۆز مەنىسى شىۋىرلاش، پىچىرلاش. ئىلمى مەنىسى تاۋۇشنى تىنىق ئېقىمنى چەكلىۋالماي ئەرەك قىلىۋېتىپ، مەخرەجگە بەك تايىنىپ كەتمەي

تەلەپپۇز قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ يوسۇندا تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر 10 بولۇپ، ئۇلار «فَحْتَهُ شَخْصٌ سَكَّتْ» دېگەن سۆز تۈركۈمىگە جەملەشكەن.

(3) «إِسْتَعْلَاءُ» سۆز مەنىسى ئۆرلەش، كۆتۈرۈلۈش، ئاتالغۇلۇق مەنىسى تاۋۇشنى تەلەپپۇز قىلغاندا تىلنىڭ بىر قىسمى ياكى كۆپ قىسمىنىڭ يۇقىرىغا كۆتۈرۈلۈشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ شەكىلدە تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر يەتتە بولۇپ، ئۇلار «خُصَّ ضَغْطُ قِطْ» سۆز تۈركۈمىگە جەملەشكەن. كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇزنىڭ قارشىسى (استفال) چۈشۈرەڭگۈ تەلەپپۇزدۇر.

(4) «استفال» سۆز مەنىسى تۆۋەنلەش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمى مەنىسى تاۋۇشنى تەلەپپۇز قىلغاندا تىلنىڭ بىر قىسمى ياكى كۆپ قىسمىنىڭ يۇمشاق تاڭلاي تەرەپكە تارتىلىشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ھالەتتە تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر يىگىرمە ئىككى بولۇپ، ئۇلار «تَبَّتْ عِزٌّ مَنْ يَجُودُ، حَرْفُهُ إِذْ سَلَّ شَكًّا» دېگەن بەيتكە جەملەشكەن.

(5) «إِطْبَاقُ» سۆز مەنىسى چاپلىشىش، دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى مۇشۇ خىلدىكى تاۋۇشلارنى تەلەپپۇز قىلغاندا تىلنىڭ يۇقىرىغا كۆتۈرۈلۈپ، قاتتىق تاڭلايغا تەككۈزۈلۈشنى كۆرسىتىدۇ.

بۇنداق تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر تۆت بولۇپ، ئۇلار «وَصَادٌ ضَاذٌ طَاءٌ طَاءٌ مُطَبَّقَةٌ» دېگەن بۇ مىسرادىكى صاد، ضاد، طاء، طاء، قاتارلىق تۆت تاۋۇشتۇر. إطباق

سۈپىتىنىڭ قارشىسى (ئىفتاح) دۇر.

(6) «ئىفتاح» سۆز مەنىسى ئېچىلماق، ئاجرىماق دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمى مەنىسى ھەرپلەرنى تەلەپپۇز قىلغاندا تىلىنىڭ يۇقىرىغا كۆتۈرۈلمەي، تىل بىلەن قاتتىق تاڭلاي ئوتتۇرسىنىڭ ئوچۇق تۇرىشى ۋە بۇ ئارقىلىق ھاۋانىڭ ئەركىن ئۆتۈپ تۇرىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ھالەتتە تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر بەش بولۇپ، ئۇلار ئەرەب تىلى ئېلىپبەسىدىكى يۇقارىدا دېيىلگەن اطباق تاۋۇشلىرىدىن باشقا بارلىق تاۋۇشلارنى كۆرسىتىدۇ. بۇ تاۋۇشلارنى كوناكرېت قىلىپ مۇنداق ئىپادىلەشمۇ مۇمكىن: «مَنْ أَخَذَ وَجَدَ سَعَةً فَرَكًا حَتَّى لَهُ شَرْبُ عَيْثٍ»

(7) «اذلاق» سۆز مەنىسى تىلدىكى ئۆتكۈرلۈك، راۋانلىق دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى تاۋۇشنى تەلەپپۇز قىلغاندا تەلەپپۇز ھەرىكىتىگە پەقەت تىل بىلەن لەۋلا قاتناشتۇرۇلۇپ، تاۋۇشنىڭ تېز ۋە قولاي ھالدا تەلەپپۇز قىلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەر ئالتە بولۇپ، ئۇلار «فِرْمِنْ لَبَّ» دېگەن سۆزگە جەملەشكەندۇر. بۇ خىل سۈپەتنىڭ قارشىسى «اصمات» دۇر.

(8) «اصمات» سۆز مەنىسى چەكلەش، توسۇش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى مەلۇم تاۋۇشلارنىڭ ئەسلىي تاۋۇشى تۆت تاۋۇشلۇق ۋە بەش تاۋۇشلۇق سۆزلەرنىڭ بىر پۈتۈن تەركىبى بولۇپ كېلىشىگە

تەلەپپۇزنىڭ قىيىنلىقى تۈپەيلىدىن يول قويۇلماسلىقى، نەتىجىدە شۇ سۆز تەركىبىدە ئۇ خىل تاۋۇشلاردىن باشقا يۇقارقى راۋان تەلەپپۇزلۇق تاۋۇشلاردىن بىرەرسىنىڭمۇ تەڭ مەۋجۇت بولۇشى كېرەكلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىلدىكى تاۋۇشلار يىگىرمە ئۈچ بولۇپ، ئۇلار: «جَزْ غَشْ سَاخِطْ صِدْقَةٌ إِذْ وَغْظُهُ يَحْضُكْ» دېگەن سۆزگە جەملەشكەن. يەنى: ج، ز، غ، ش، س، ا، خ، ط، ص، د، ث، ق، ت، ا، ذ، و، ع، ظ، ه، ي، ح، ض، ك لەردىن ئىبارەت.

(9) «رَخَاوَةٌ» سۆز مەنىسى يۇمشاق بولماق، ئەۋرىشم بولماق، دېگەنلىك بولۇپ، كەسپىي - ئىلمىي مەنىسى بۇ خىلدىكى تاۋۇشلارنى تەلەپپۇز قىلغاندا مەخرەجگە تايىنىۋېلىش كۈچلۈك بولمىغانلىقتىن ئۆپكىدىن چىققان ھاۋا ئېقىمىنىڭ مەخرەجنىڭ چەكلىمىسىگە بەك ئۇچراپ كەتمەي ئەرەكەت ئېقىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ تۈردىكى ھەرپلەر 16 بولۇپ، ئۇلار «حُذْ عَثَّ حَطًّا قَضَّ شَوْصِي زِيَّ سَاهٍ» سۆزلەر تۈركۈمىگە جەملەشكەن. بۇ سۆپەتنىڭ قارشىسى چىڭ تەلەپپۇز (شَدَّة)دۇر.

(10) «شَدَّة» سۆز مەنىسى قاتتىق بولماق، چىڭ بولماق، دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى تاۋۇشنى تەلەپپۇز قىلغاندا ھاۋا ئېقىمىنىڭ ئەرەكەت قويۇۋېتىلمەي مەخرەج تەرىپىدىن قاتتىق تىزگىنلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل شەكىلدە تەلەپپۇز قىلىنىدىغان

تاۋۇشلار 8 بولۇپ، ئۇلار «أَجْدُقِطِ بَكْتُ» دېگەن سۆزگە جەملەشكەن. شەدە بىلەن رخاۋە نىڭ ئارىسىدا «توسط» دەيدىغان بىر سۈپەت بولۇپ، بۇ سۈپەتتىكى ھەرپلەرنىڭ تەلەپپۇز سۈپىتى ھەم «شەدە» ھەم «رخاۋە» ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن ئارا تەلەپپۇز (توسط) دەپ ئاتىلىپ، ئادەتتە مۇستەقىل بىر تۈر ھېسابلانماي «رخاۋە» سۈپىتىگە قوشۇۋېتىلىدۇ. بۇ تىپتىكى ھەرپلەر بەش بولۇپ «لِنْ غَمَزُ» دېگەن سۆزگە جەملەشكەن.

ھەرپلەرنىڭ ئون يەتتە سۈپىتى ئىچىدە 7 سۈپەت بىر بىرىگە قارىمۇ قارشى بولمىغان سۈپەتلەردۇر. ئۇلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

(1) «صفير» سۆز مەنىسى ئىسقىرتىش، سايراش، ئىلمىي مەنىسى تاۋۇشنى تەلەپپۇز قىلغاندا ئاۋازنىڭ ئۈدۈل چىش بىلەن تىلنىڭ ئۈچىدىن ئىسقىرتقانداك چىقىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق ئىسقىرتىشمان تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەر ئۈچ بولۇپ، ئۇلار «ر، ز، س» دىن ئىبارەت.

(2) «قلقلە» سۆز مەنىسى مىدىرلاتماق، تەۋرەتمەك دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى تاۋۇشنى تەلەپپۇز قىلغاندا مەخرەجىدىن چىقماقچى بولغان ئاۋاز چىقىپ بولغاندىن كېيىن شۇ تاۋۇشنىڭ ئاخىرىنى بىر ئاز تەۋرىتىپ چۈشۈرۈشنى ياكى مۇنداقچە ئېيتقاندا، تەۋرەنگۈ تەلەپپۇزلۇق تاۋۇشلار سۆز ئارىسى ياكى ئايىغىدا

كېلىپ يېپىق بوغۇم ياسىغاندا يەنى ساكىن ئوقۇلۇپ كەلگەندە، بۇ تاۋۇشلارنى يېرىم ئوچۇق بوغۇم قىلىپ، بىر ئاز تەۋرىتىپ ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل تەۋرىتىپ ئوقۇلىدىغان تاۋۇشلار بەش بولۇپ، ئۇلار «قُطْبُ جَدِّ» دېگەن سۆزگە جەملەشكەن.

س: قەلقلە قانچە تۈرلۈك بولىدۇ؟

ج: ئىككى تۈرلۈك بولۇپ، چوڭ قەلقلە (قلقلە كُبْرَى) كىچىك قەلقلە (قلقلە صُغْرَى) ئىبارەت.

چوڭ قەلقلە بولسا، يۇقارقى بەش قەلقلە ھەرپىنىڭ سۆز(كەلىمە)نىڭ ئاخىرىدا كېلىشىنى كۆرسىتىدۇ.

كىچىك قەلقلە بولسا، يۇقارقى بەش قەلقلە ھەرپىنىڭ سۆزنىڭ ئوتتۇرىسىدا كېلىشىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن:

ھەرپلەر	سۆز ئوتتۇرىسىدا كەلگەن ھالىتى	سۆز ئاخىرىدا كەلگەن ھالىتى
ق	﴿وَحَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾	﴿خَلَقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَلَقٍ﴾
ط	﴿حَتَّىٰ مَطَلْعِ الْفَجْرِ﴾	﴿وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الْبَصَرِ﴾
ب	﴿فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا﴾	﴿سَيَصِلُنَّ إِنَّا زَاتَ لَهَبٍ﴾
ج	﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾	﴿وَالسَّمَاءِ زَاتِ الْبُرُوجِ﴾
د	﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾	﴿وَوَيْضَعُ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

بۇ ھەرپلەر ئادەتتە سۆز ئوتتۇرىسىدا كەلگەندە

ئاجىزراق ئۇرغۇ بىلەن، سۆز ئاخىرىدا كېلىپ شۇ ھەرپتە توختىغاندا كۈچلۈك ئۇرغۇ بىلەن تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. ناۋادا قەلقلە ھەرپى تەشەببۇس بولۇپ سۆزنىڭ ئاخىرىدا كەلسە، ھەمدە بۇ توختاش نۇقتىسى بولسا، ئۇ چاغدا قەلقلە ھەرپىنىڭ تەۋرىتىلىشى نىسبەتەن كۈچلۈك ۋە ئوچۇقراق بولىدۇ. مەسىلەن: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾.

قەلقلە ھەرپىنىڭ ئوقۇلۇشى قەلقلە ھەرپىنىڭ ئالدىدىكى ھەرپىنىڭ ھەرىكىتىگە مايىل بولىدۇ. يەنى زەبەر، زىر بولسا، زىر پىش بولسا پىش ئوقۇلىدۇ. كۆپۈنچە ھاللاردا زەبەرنىڭ تۈسىنى ئالسىمۇ بولىدۇ.

(3) «اللىن» سۆز مەنىسى يۇمشاق، ئاسان بولماق دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى ھەرپنى تەلەپپۇز قىلغاندا، تىلغا قىلچە ئېغىرلىق چۈشۈرمەي، ئىنتايىن يۇمشاق، سىلىق تەلەپپۇز قىلىشنى كۆرسىتىدۇ.

يۇمشاق تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر ئىككى بولۇپ، ئۇلار: ئۆزى ساكىن ئوقۇلۇپ، ئالدىدىكى ھەرپ زەبەر ئوقۇلغان (و) بىلەن (يا) دىن ئىبارەت. مەسىلەن: ﴿مِنْ خَوْفٍ﴾، ﴿وَلَا تَوَمَّ﴾، ﴿وَالصَّيْفِ﴾.

(4) «الانحراف» سۆز مەنىسى بۇرۇلۇش، ئەگرى بولۇش، مايىل بولۇش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى، انحراف ھەرپلىرىنى تەلەپپۇز قىلغاندا، تىل ئۈچىنىڭ ئۈستىگە ئازراق ئېگىلىشنى كۆرسىتىدۇ.

بۇنداق ئەگمە تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەر ئىككى بولۇپ، ئۇلار: (ل، ر) دىن ئىبارەت.

(5) «التكرير» سۆز مەنىسى قايتىلاش، ياندۇرمىلاش، تەكرارلاش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى ھەرپنى تەلەپپۇز قىلغاندا تىل ئۈچىنىڭ تىترىتىلىپ، ئىچىگە ئىگىلىشى - قاتلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق ياندۇرما تەلەپپۇزلۇق ھەرپ پەقەت بىر بولۇپ، ئۇ: «ر» دۇر.

(6) «التفشى» سۆز مەنىسى چېچىلىش، كەڭرىش، يېيىلىش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى ھەرپنى تەلەپپۇز قىلغاندا، ئۆپكىدىن چىققان ھاۋانىڭ چىش بىلەن يۇقىرى تامغاق - قاتتىق تاڭلاي ئارىسىدىن تارقاق - چاپما ھالەتتە ئېغىزنى تولدۇرۇپ چىقىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق چاپما تەلەپپۇزلۇق ھەرپ پەقەت بىر بولۇپ، ئۇ «ش» دۇر.

(7) «الاستطالة» سۆز مەنىسى ئۇزۇرۇش، سوزۇلۇش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى ھەرپنى تەلەپپۇز قىلغاندا، ئاۋازنىڭ تىلىنىڭ ئۈچ يېنىدىن تارتىپ تىل تۈۋىگە قەدەر ئۇزارتىپ - سوزۇلۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق سوزۇلما تەلەپپۇزلۇق ھەرپ بىر بولۇپ، ئۇ (ض) دىن ئىبارەت.

س: بۇ سۈپەتلەر كۈچلۈكلۈك ۋە ئاجىزلىق بويىچە قانچە تۈركۈمگە بۆلۈنىدۇ؟

ج: ئۇلار كۈچلۈكلەر تۈركۈمى ۋە ئاجىزلار تۈركۈمىدىن ئىبارەت ئىككى تۈركۈمگە بۆلۈنىدۇ. تۆۋەندە تىزىلغان 11 تۈر كۈچلۈكلەر تۈركۈمىگە كىرسە، كېيىنكى 7 تۈر ئاجىزلار

تۈركۈمىگە كىرىدۇ:

جاراڭلىق تەلەپپۇز (الجهر)

كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇز (الإستعلاء)

ئىسقىرتسىمان تەلەپپۇز (الصفير)

ياندۇرما تەلەپپۇز (التكرير)

قاتتىق تەلەپپۇز (الشدّة)

ئېغىر تەلەپپۇز (الإصمات)

قايرىما تەلەپپۇز (الانحراف)

سوزۇلما تەلەپپۇز (الإستطالة)

چاچما تەلەپپۇز (التفشي)

چاپلىما تەلەپپۇز (الإطباق)

تەۋرەڭگۈ تەلەپپۇز (القلقلة)

ئاجىز يەتتە تۈر تۆۋەندىكىچە:

راۋان تەلەپپۇز (الإذلاق)

ئوچۇق تەلەپپۇز (الإفتتاح)

چۈشۈرەڭگۈ تەلەپپۇز (الإستفال)

يۇمشاق تەلەپپۇز (الرخاوة)

ئارا تەلەپپۇز ئوقۇش (التوسط)

سلىق تەلەپپۇز (اللين)

جاراڭسىز تەلەپپۇز (الهمس)

(بۇ يەردىكى كۈچلۈك، ئاجىزلىق ھەرپلەرنىڭ

تەلەپپۇز قىلىنىشى جەريانىدا ھاۋا ئىقىمىغا بولغان

بىسىم دەرىجىسى، ئۇرغۇ مىقدارىنى كۆرسىتىدۇ.)

س: بۇ سۈپەتلەرنىڭ ھەرپلەر بويىچە بۆلۈنىشى قانداق بولىدۇ؟
ج: ئۇلارنىڭ ھەرپلەر بويىچە بۆلۈنىشى تۆۋەندىكى جەدۋەل بويىچە بولىدۇ:

ئ	تەلەپپۇز سۈپىتى				
ء	جاراڭلىق	قانتىق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
ا	جاراڭلىق	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
ب	جاراڭلىق	قانتىق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر نەۋرەڭگۈ
ت	جاراڭسىز	قانتىق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
ث	جاراڭسىز	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
ج	جاراڭلىق	قانتىق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر نەۋرەڭگۈ
ح	جاراڭسىز	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
خ	جاراڭسىز	يۇمشاق	كۆتۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
د	جاراڭلىق	قانتىق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر نەۋرەڭگۈ
ذ	جاراڭلىق	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
ر	جاراڭلىق	ئارا	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	راۋان قايرىما ياندۇرما
ز	جاراڭلىق	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر ئىسقىرىسىمان
س	جاراڭسىز	يۇمشاق	كۆتۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر ئىسقىرىسىمان
ش	جاراڭسىز	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر چاچما
ص	جاراڭسىز	يۇمشاق	كۆتۈرەڭگۈ	چاپلىما	ئېغىر ئىسقىرىسىمان
ض	جاراڭلىق	يۇمشاق	كۆتۈرەڭگۈ	چاپلىما	ئېغىر سوزۇلما
ط	جاراڭلىق	قانتىق	كۆتۈرەڭگۈ	چاپلىما	ئېغىر نەۋرەڭگۈ
ظ	جاراڭلىق	يۇمشاق	كۆتۈرەڭگۈ	چاپلىما	ئېغىر
ع	جاراڭلىق	ئارا	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
غ	جاراڭلىق	يۇمشاق	كۆتۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر
ف	جاراڭسىز	يۇمشاق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	راۋان
ق	جاراڭلىق	قانتىق	كۆتۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر نەۋرەڭگۈ
ك	جاراڭسىز	قانتىق	چۈشۈرەڭگۈ	ئوچۇق	ئېغىر

23		قايرما	راۋان	ئوچۇق	چۈشۈرەنگگۈ	ئارا	جاراڭلىق	ل
24			راۋان	ئوچۇق	چۈشۈرەنگگۈ	ئارا	جاراڭلىق	م
25			راۋان	ئوچۇق	چۈشۈرەنگگۈ	ئارا	جاراڭلىق	ن
26			راۋان	ئوچۇق	چۈشۈرەنگگۈ	يۇمشاق	جاراڭسىز	ھ
27		سلىق	ئېغىر	ئوچۇق	چۈشۈرەنگگۈ	يۇمشاق	جاراڭلىق	و
28		سلىق	ئېغىر	ئوچۇق	چۈشۈرەنگگۈ	يۇمشاق	جاراڭلىق	ي

يوغان ۋە ئىنچىكە تەلەپپۇز (الْتَفْخِيمُ وَالْتَرْقِيقُ)

س: ئەرەب تىلىدىكى ھەرپلەر ئوقۇلۇش دەرىجىسىگە قاراپ قانچە تۈرگە بۆلىنىدۇ؟
ج: ئەرەب تىلىدىكى ھەرپلەر ئوقۇلۇش دەرىجىسىگە قاراپ يوغان تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەر (حُرُوفُ الِاسْتِغْلَاءِ ياكى حُرُوفُ الْتَفْخِيمِ) ۋە ئىنچىكە تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەر (حُرُوفُ الِاسْتِغْلَالِ ياكى حُرُوفُ الْتَرْقِيقِ) دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلىنىدۇ.

س: يوغان تەلەپپۇز (الْتَفْخِيمُ) دېگەن نېمە؟
ج: (الْتَفْخِيمُ) نىڭ سۆز مەنىسى چوڭايتىش، كۆپتۈرۈش، سەمىرىتىش دېگەنلىك بولۇپ ئاتالغۇلۇق مەنىسى، كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەرنى تەلەپپۇز قىلغاندا تىلنى قاتتىق تاڭلاي تەرەپكە كۆتۈرۈپ، ئېغىزنى تولدۇرۇپ تەلەپپۇز قىلىشنى كۆرسىتىدۇ.

س: قىلىن تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر قايسىلار؟ ئۇلارنى تەلەپپۇز قىلىش قائىدىسى قانداق بولىدۇ؟

ج: يوغان تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەر يەتتە

بولۇپ، ئۇلار: (خُصَّ ضَغْطُ قَظْ) دېگەن كەلىمگە
جەملەشكەن. يەنى (خ، ص، ض، غ، ط، ق، ظ) لاردۇر.
بۇلار تۆۋەندىكى بەش خىل ھالەتنىڭ قايسىسىدە
كەلگەنلىكىگە قاراپ كۈچلۈك ياكى ئاجىز دەرىجىدە
يوغان تەلەپپۇز قىلىنىدۇ:

(1) بۇ ھەرپلەر ئەلىفنىڭ ئالدىدا زەبەر ئوقۇلۇپ
كېلىپ، ئەلىف بىلەن بىر بوغۇم ھاسىل قىلغاندا ئەڭ
يۇقىرى دەرىجىدە قىلىن ئوقۇلىدۇ. مىسال: ﴿فَإِنْ أَرَادَا
فَصَالًا﴾

(2) بۇ ھەرپلەرنىڭ ئۆزى زەبەر ئوقۇلۇپ ئارقىدىن
ئەلىف كەلىمىگەندە يۇقارقىدىن بىر دەرىجە تۆۋەنرەك
يوغان ئوقۇلىدۇ. مىسال: ﴿فَاضِرٌ صَبْرًا جَمِيلًا﴾

(3) بۇ ھەرپلەر پىچ ئوقۇلۇپ كەلگەندە يۇقارقىدىنمۇ
يەنە بىر دەرىجە تۆۋەن ھالدا يوغان تەلەپپۇز قىلىنىدۇ.
مىسال: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ﴾، ﴿آمِنُوا أَنْظِرُونَا﴾، ﴿فَضْرِبَ
بَيْنَهُمْ﴾

(4) بۇ ھەرپلەر سۈكۈنلۈك ئوقۇلغاندا (يەنى سۆز
تەركىبىدە يېپىق بوغۇم ياساپ، ئۈستىگە «و» بەلگىسى
قويۇلۇپ كەلگەندە) يەنە بىر دەرىجە تۆۋەنلىتىپ، پەشكە
مايىل يوغان ئوقۇلىدۇ. مىسال: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾

(5) بۇ ھەرپلەر زىر ئوقۇلغاندا ئەڭ تۆۋەن دەرىجىدە
يوغان ئوقۇلىدۇ. مىسال: ﴿مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ﴾

يۇقىرىدىكىلەرنى دەرىجە بويىچە تىزغاندا ئەڭ
كۈچلۈكى ئەلىفلىك زەبەر ئاندىن كىيىن يەككە

زەبەر(الْفَتْحَةُ). ئاندىن كېيىن پەش (الضَّمَّةُ). ئاندىن كېيىن زىر (الْكَسْرَةُ). ئاندىن كېيىن سۈكۈن بولىدۇ.

س: ئىنچىكە تەلەپپۇز دېگەن (التَّرْقِيقُ) دېگەن نېمە؟

ج: (التَّرْقِيقُ) سۆز مەنىسى كىچىكلىتىش، ئورۇقلىتىش، ئىنچىكلەشتۈرۈش دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى ھەرپلەرنى تەلەپپۇز قىلغاندا، يۇقارقى يوغان ئوقۇشنىڭ ئەكسىچە، تىلنى ئۈستۈنگە كۆتۈرمەي، ئېغىزنى بەك چوڭ ئېچىۋەتمەي، تۆۋەن ۋە ئىنچىكە تەلەپپۇزدا ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئىلگىرىكى مەزمۇندا سۆزلەنگەن چۈشۈرەڭگۈ تەلەپپۇز (الِاسْتِقَالُ) غا ئوخشايدۇ.

س: ئىنچىكە ئوقۇلىدىغان ھەرپلەر (حُرُوفُ الْإِسْتِقَالِ ياكى حُرُوفُ التَّرْقِيقِ) قانچە ۋە قايسىلار؟ ئۇلارنىڭ تەلەپپۇز قائىدىسى قانداق بولىدۇ؟

ج: يوغان ئوقۇلىدىغان يۇقارقى يەتتە ھەرپتىن باشقا 21 ھەرپنىڭ ھەممىسى ئىنچىكە ئوقۇلىدىغان ھەرپلەر دۇر. ئەمما بۇلارنىڭ ئىچىدە «الله» سۆزىنىڭ «لام» ۋە «راء» تاۋۇشى، ئەلىق، غۇننە لەر ئادەتتە ئىنچىكە ئوقۇلغاندىن باشقا تۆۋەندىكى بىرقاتار ھالەتلەردە يوغان ئوقۇلۇدۇ.

س: «الله» سۆزىنىڭ لامى قانداق چاغدا يوغان
ياكى كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ؟

ج: «الله» سۆزىنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زەبەرلىك
ياكى پەشلىك بولغاندا «الله» سۆزىنىڭ «لام» ى يوغان
ۋە كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مىسال: ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾،
﴿عَبَدَ اللَّهُ﴾.

ئەگەر «الله» سۆزىنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىرلىك
بولۇپ قالسا، ئۇ چاغدا ئىنچىكە ئوقۇلۇدۇ. مىسال:
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ﴿بَايَاتِ اللَّهِ﴾، ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾.

س: «راء» تاۋۇشى قانداق چاغدا يوغان
ئوقۇلىدۇ؟

ج: «راء» تاۋۇشى تۆۋەندىكى 6 خىل ئورۇندا
يوغان ئوقۇلىدۇ:

1. «ر» زەبەرلىك (تەشەببۇلىك «ر» مۇ زەبەرلىك
«ر» نىڭ ئىچىدە) ياكى پەشلىك بولسا، مىسال:
﴿يُؤْمَرُونَ﴾، ﴿يُبَشِّرُهُمْ﴾، ﴿رَزَقْنَا﴾.

2. «ر» تاۋۇشى ساكىن ئوقۇلۇپ، ئالدىدىكى ھەرپ
پەش ياكى زەبەر ئوقۇلغاندا. «ر» تاۋۇشى مەيلى سۆزنىڭ
بېشىدا ياكى ئايىغىدا كېلىشتىن قەتئىينەزەر يوغان
ئوقۇلىدۇ. مىسال: ﴿يُزَجَعُونَ﴾، ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾، ﴿مِنْ
قَرْنٍ﴾.

3. «ر» تاۋۇشى ۋەقە- توختاش ئورنىدا كېلىپ

ساكىنىلىك ئوقۇلغان، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرىمۇ ھەم ساكىنىلىق ئوقۇلغان ۋە بۇ ساكىنىلىق ھەرىمنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ پەش ياكى زەبەرلىك ئوقۇلغان بولسا، مەسىلەن: ﴿وَالْعَصْرِ﴾، ﴿وَالشُّكْرِ﴾

4. «ر» تاۋۇشى «هَمْزَةُ الْوُضْئَةِ» – ئۇلاق ھەمىزىدىن كېيىن كەلگەندە، (بۇ ھەمىزە مۇستەقىل ياكى ئۇلانما ھالەتتە ئوقۇلۇشى، ھەمىزىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىمنىڭ قايسى خىل ھالەتتە ئوقۇلىشىدىن قەتئىينەزەر) ئوخشاشلا يوغان ئوقۇلىدۇ. مىساللار: ﴿ازْجَعِ إِلَيْهِمْ﴾، ﴿ازْكُضْ بِرِجْلِكَ﴾، ﴿وَقَالَ اذْكُوا فِيهَا﴾، ﴿لَمَنْ ارْتَضَى﴾

5. «ر» تاۋۇشى ساكىن ئوقۇلغان، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىر ئوقۇلغان، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئۈچىنچى ھەرپ «ر» تاۋۇشى كەلگەن سۆز ئىچىدىكى زەبەرلىك «نَفْخِيمُ» ھەرىپى بولغاندا. مەسىلەن: ﴿فِي قِرطَاسٍ﴾، ﴿كَانَتْ مِرْصَادًا﴾

6. «ر» تاۋۇشى ۋەقق قىلىش تۈپەيلى ساكىن ئوقۇلۇپ كەلگەندە يوغان ئوقۇلىدۇ. لېكىن شەرتى شۇكى «ر» نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زەبەر ياكى پەشلىك ئوقۇلغان بولۇشى كېرەك. مىسال: ﴿اِفْتَرَيْتَ السَّاعَةَ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾، ﴿وَيُؤَلُّونَ الدُّبُرَ﴾

س: «ر» تاۋۇشى قانداق جايدا ئىنچىكە ئوقۇلىدۇ؟

ج: تۆۋەندىكى تۆت ئورۇندا ئىنچىكە ئوقۇلىدۇ:

1. «ر» زىر ئوقۇلغان بولسا، ماسال: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ﴾،
﴿الْقَارِعَةُ﴾، ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾

2. «ر» ساكىن ئوقۇلۇپ ئۇنىڭ ئالدىدا ئەسلىدىن
زىر ئوقۇلىدىغان ﴿إِرجِعُوا﴾ نىڭ ھەمىزىسىنىڭ زىرىغا
ئوخشاش ئۆتكۈنچى زىر ئەمەس دېمەكچى) بىر ھەرپ
بولۇپ، «ر» دىن كېيىن «تفخيم» ھەرىپى بولمىسا.
ماسال: ﴿اغْفِرْ لَنَا﴾، ﴿فِرْعَوْنَ﴾، ﴿مَرْيَةَ﴾، ﴿شِرْعَةَ﴾، ﴿رَبِّ
اغْفِرْ لِي﴾.

3. «ر» ساكىنلىك ئوقۇلغان، «ر» دىن كېيىن
«استعلاء» ھەرىپى كەلگەن تەقدىردىمۇ ئۇ ئىككىنچى
بىر سۆزنىڭ ھەرىپى بولۇپ كەلگەندە. ماسال: ﴿أَنْزِرْ
قَوْمَكَ﴾، ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا﴾.

4. «ر» نىڭ ئالدىدا ساكىنلىق يا ھەرىپى
كەلگەن، «ر» بولسا، توختاپ ئوقۇش تۈپەيلى
ساكىنلىق ئوقۇلغاندا. ماسال: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ - لَّا
خَيْرُ﴾، ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ - لَا ضَيْرُ﴾، ﴿لَصَوْتُ الْحَمِيرِ - الْحَمِيرُ﴾،
﴿وَتَقَعْدَ الطَّيْرُ - الطَّيْرُ﴾، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - قَدِيرٌ﴾

5. «ر» ۋەقق قىلىش تۈپەيلى ساكىنلىق
بولغان، ئالدىنقى ھەرىمۇ ساكىنلىق بولغان چاغدا،
ئۇنىڭمۇ ئالدىدىكى ھەرىپكە قارايمىز، ئەگەر ئۇنىڭدا
زەبەر ياكى پەش بولسا «ر» يوغان ئوقۇلىدۇ: ﴿لَيْلَةُ
الْقَدْرِ﴾، ﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْغُسْرُ﴾، دېگەندەك. ئەگەر ئۇنىڭدا

زىر بولسا، ئەنە شۇچاغدا ئىنچىكە ئوقۇلىدۇ.
مىسال: ﴿لِذِي جِئِرٍ﴾، ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّخِرَ﴾

6. قۇرئان كەرىمدە «ر» نىڭ زەبەرىنى زىرغا ياكى مەۋھۇم ياغا بويسۇندۇرۇپ ئوقۇش (ئىمالە قىلىش) سەۋەبلىك «ر» ئىنچىكە ئوقۇلىدىغان بىرلا جاي بار. ئۇ بولسىمۇ: ﴿وَقَالَ اِزْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْزَاهَا﴾ (مۇد: سۈرەسىنىڭ 41- ئايىتىدە) دېگەن ئايەتتىكى ﴿مَجْزَاهَا﴾ دۇر. مانا مۇشۇ بىر جايدىلا «ر» نىڭ ئەلىفىنى ئىمالە قىلىپ (ئەلىفىنى ياغا مايىلاشتۇرۇپ)، ئىنچىكە ئوقۇلىدۇ.

تۆۋەندىكىدەك ئەھۋال ئاستىدا «ر» نى يوغان ئوقۇشقىمۇ، ئىنچىكە ئوقۇشقىمۇ بولىدۇ:

1. «ر» ساكىن ئوقۇلغان، ئۇنىڭ ئالدىنقى ھەرپ ئەسلىدىن زىر ئوقۇلۇپ كەلگەن بىر ھەرپ بولغان، «ر» دىن كېيىن بولسا زىر ئوقۇلغان كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇزلۇق بىرەر ھەرپ كەلگەن بولسا. مىسال: ﴿كُلُّ فِرْقٍ﴾

2. «ر» ساكىنلىك ئوقۇلۇپ، ئۇنىڭ ئالدىدا ساكىنلىك «استعلاء» ھەرىپى كەلگەن بولسا، بۇ ھەرىپنىڭ ئالدىدا يەنە بىر «استعلاء» ھەرىپى كەلگەن بولسا. مىسال: ﴿عَيْنَ الْقِطْرِ﴾، ﴿مِصْرَ﴾، لېكىن بۇ ئىككى سۆزنىڭ ئالدىنقىسىدا زىرلىك كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئىنچىكە ئوقۇش مۇۋاپىقراق، كېيىنكىسىدە بولسا «ر» زەبەرىلىك كەلگەنلىكى ئۈچۈن، «ر» نىڭ ھەرەكەسىنى كۆزدە تۇتۇپ

قىلىن ئوقۇغان مۇۋاپىق. قۇرئان كەرىمنىڭ بۇ ئايىتى
 (فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي) (قەيسۇرىنىڭ 30 - ئايىتىدە) دە
 كەلگەن ﴿نُذْرِي﴾ سۆزىدىكى «ر» مۇ ۋەقى قىلىنغاندا
 ئىككى ھالەتنىڭ قايسىسى بويىچە ئوقۇلسا بولىۋىرىدۇ.
 شۇنداقتىمۇ «ر» دىكى ئەسلى ھەرەكە زىر بولغانلىقى
 ئۈچۈن ئىنچىكە ئوقۇغان مۇۋاپىقراق. ئىشقىلىپ نىملا
 بولمىسۇن، ئەگەر «ر» تاۋۇشى زەبەر ياكى پەشلىك
 ئوقۇلغان بولسا، ئۇنى قېلىن ئوقۇش، ئەگەر زىرلىك
 بولۇپ قالسا ئىنچىكە ئوقۇشتا گەپ يوق.

س: «الف» قانداق چاغدا يوغان ئوقۇلىدۇ؟

ج: «الف» يوغان تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەردىن
 كىيىن كەلسە، ھەمدە «الله» سۆزىنىڭ ئالدى زەبەرلىك
 لامىدىن كىيىن كەلسە، زەبەر ئوقۇلغان «راء» دىن
 كىيىن كەلسە يوغان ئوقۇلىدۇ. مەسەلەن: ﴿الظَّالِمِينَ ، قَالَ
 اللَّهُ ، يُرِيدُ اللَّهُ ، وَلَوْ تَرَى﴾
 ئۇندىن باشقا جايلاردا ئىنچىكە ئوقۇلىدۇ. مەسەلەن:
 ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾

س: غۇننە قانداق چاغدا يوغان تەلەپپۇز قىلىنىدۇ؟

ج: كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەر ئىچىدىن
 (الصاد، الضاد، الطاء، الظاء، القاف) قاتارلىق ئىخفا
 شەكىللەندۈرىدىغان 5 ھەرپ تەنۋىن ياكى ساكىنلىق
 نوندىن كىيىن كېلىپ ئىخفا شەكىللەندۈرگەندە، بۇ
 ئىخفادىكى غۇننە يوغان تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مەسەلەن:

﴿يُنْصَرُونَ، مِنْ صِيَامٍ، وَنَحِيلِ صِنَوَانٍ، مِنْ ضَعْفٍ، مَنْضُودٍ،
مُسْفِرَةٍ ضَاجِكَةٍ، يَنْطِقُونَ، مِنْ طِينٍ، مُبَارَكَةٍ طَيِّبَةٍ، يَنْظُرُونَ، مَنْ
ظَلَمَ، ظِلَا ظَلِيلًا، أَنْ قَالُوا، يَنْقَلِبُونَ، شَيْءٌ قَبْلًا﴾. ئۇندىن باشقا
جايلارنىڭ ھەممىسىدە ئىنچىكە تەلەپپۇز قىلىنىدۇ:
مەسەلەن: ﴿الْإِنْسَنَ، كُنْتُمْ، مِنْ شَيْءٍ، أَنْفَقْتُمْ﴾.

س: ئىنچىكە ئوقۇلىدىغان ھەرپلەر (خُرُوفُ
الْإِسْتِفَالِ) نىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: (ا)، (ر)، (ا) ھەرپلىرى ۋە غۇننە قاتارلىقلارنى
قايسى خىل ھالەتتە كېلىشىگە قاراپ، يوغانىتىپ ۋە
كىچىكلىتىپ ئوقۇش. باشقىلىرىنى مۇناسىپ رەۋىشتە
ئىنچىكە ئوقۇشتۇر.

ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىننىڭ ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ النَّونِ السَّكِينَةِ وَالَّتَنْوِينِ)

س: ساكىنلىق نون (النُّونُ السَّكِينَةُ) دېگەن نېمە؟
ج: ئۆزى ھەرىكەتسىز (ساكىنلىق) كەلگەن، يېزىمىدىمۇ بار، ئوقۇمىدىمۇ بار، شۇنداقلا ئۇلاپ ئوقۇش ۋە توختاپ ئوقۇشنىڭ ھەرقاندىقىدا ساقلىنىدىغان نون تاۋۇشىدىن ئىبارەت. مەسىلەن: ﴿إِنْ، مِنْ، عَنْ، كُنْتُمْ، أَنْتُمْ﴾

س: تەنۋىن (التَّنْوِينُ) دېگەن نېمە؟
ج: تەنۋىن بولسا، ئادەتتە ئىسىم سۆزلەرنىڭ ئاخىرىغا قوشۇلىدىغان، ئوقۇمدا بار، يېزىمدا يوق، شۇنداقلا ئۇلاپ ئوقۇغاندا بار، توختاپ ئوقۇغاندا يوق نوندىن ئىبارەت. بۇ ئادەتتە قوش زەبەر، قوش پەش، قوش زىر بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. بۇلارنى ئوقۇغاندا، تىنىق ئالماي، ئۇلاپ ئوقۇماقچى بولساق، ئەينەن تەلەپپۇز قىلىپ، ئەگەر بۇلاردا تىنىق ئالماقچى بولساق، قوش زەبەرلىك ھالەتتە قوش زەبەرنى ساكىنلىق ئەلىق قىلىپ، ئىككى ھەرىكەت مىقدارىدا سوزۇپ، قوش زىر، قوش پەشلىك ھالەتتە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنى مۇتلەق ساكىن قىلىپ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: عَلِيْمًا نِي عَلِيْمًا قىلىپ، عَذَابُ أَلِيْمٍ نِي أَلِيْمٍ قىلىپ ئوقۇغاندەك.

س: تەنۋىن قانداق ۋاقىتتا بىلىنىدۇ؟

ج: تەنۋىن - تەنۋىنلىك كەلىمىنى ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن سۆزگە ئۇلاپ ئوقۇغاندا بىلىنىدۇ. مەسىلەن: ﴿عَلَيْمًا حَكِيمًا﴾، ﴿عَلَيْمٌ شَكُورٌ﴾، ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾.

س: ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىن ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن 28 ئەلىفبا تاۋۇشلىرىنىڭ كېلىش نۆۋىتى بويىچە قانداق ھالەتتە ئوقۇلىدۇ؟

ج: تۆۋەندىكى تۆت ھالەتتە ئوقۇلىدۇ. ئۇلار:

- (1) ئاشكارا ئوقۇش (اظهار)
- (2) كىرىشتۈرۈپ ئوقۇش (ادغام)
- (3) ئۆزگەرتىپ ئوقۇش (اقلاب)
- (4) يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء)

ئاشكارا ئوقۇش (الْأَظْهَارُ)

س: ئاشكارا ئوقۇش دېگەن نېمە؟

ج: (الْأَظْهَارُ) نىڭ سۆز مەنىسى ئاشكارىلاش، ئوچۇقلاش دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى ساكىنلىك نون ياكى تەنۋىندىن كېيىن اظھار تاۋۇشلىرىنىڭ بىرەرەسى كەلسە، شۇ ساكىنلىك نون ياكى تەنۋىننى يەككە ھالىدىكى تەلەپپۇزى بويىچە، ئۆزگىرىشىز ھالدا يەنى اخفاء ياكى ادغام ۋە ياكى غُنَّة (دىماق تاۋۇشى) قىلماستىن ئوچۇق ۋە تولۇق تەلەپپۇزدا ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ.

س: اظھار ھەرپلىرى (حُرُوفُ الْأَظْهَارِ ياكى حُرُوفُ الْخُلُقِ) بىلەن ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىننىڭ ئورنى قانداق بولىدۇ؟

ج: ئىزھار ھەرپلىرى بىلەن ساكىنلىق نون بىر كەلىمىدە، بەزىدە ئىككى كەلىمە كېلىشى مۇمكىن. لېكىن تەنۋىن بىلەن بىر كەلىمىدە بىللە كەلمەيدۇ. چۈنكى تەنۋىن دېگەن ئىسمىنىڭ ئاخىرىدا كېلىدۇ. بۇ ھەرپلەرنىڭ بولسا تەنۋىننىڭ ئاخىرىدا كېلىشى كۆپرەك. شۇڭا تەنۋىن بىلەن ئىزھار ھەرپلىرى بىر كەلىمىدە جۇغلاشمايدۇ.

س: اظھار تاۋۇشلىرى دېگەن نېمە؟

ج: ئۇلار تۆۋەندىكى ئالتە بوغۇز تاۋۇشى (حُرُوفُ

الْحَلْقَى)نى كۆرسىتىدۇ:

ئۇلار: «ا، ه، ع، ح، غ، خ» لاردۇر. تۆۋەندىكى جۈملىدە بۇ تاۋۇشلار ھەر بىر سۆزنىڭ باش تاۋۇشى قىلىنىپ مۇنداق ئىپادىلەنگەن: (أَخِي هَاكَ عِلْمًا حَازَهُ غَيْرُ خَاسِرٍ).

ساكىنلىق نونىنىڭ ھەرقايسى بوغۇز تاۋۇشلىرى بىلەن ئۇچرىشىدىن ئۆرنەكلەر:

«ع - ھىمە» بىلەن ئۇچرىشى	﴿مَنْ أَتْبَاكَ هَذَا﴾
«ه - ھاء» بىلەن ئۇچرىشى	﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾
«ع - عىن» بىلەن ئۇچرىشى	﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾
«ح - حاء» بىلەن ئۇچرىشى	﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾
«غ - غىن» بىلەن ئۇچرىشى	﴿غَائِبَةٍ وَمَا مِنْ﴾
«خ - خاء» بىلەن ئۇچرىشى	﴿وَأَمْنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾

بوغۇز تاۋۇشلىرىنىڭ تەنۋىگە ئۇچراشقاندا ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىشىدىن ئۆرنەكلەر:

«ع - ھىمە» گە ئۇچرىشى	﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾
«ه - ھاء» غا ئۇچرىشى	﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾
«ع - عىن» گە ئۇچرىشى	﴿ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾
«ح - حاء» غا ئۇچرىشى	﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾
«غ - غىن» گە، ئۇچرىشى	﴿مَاءٍ عَذْقًا﴾
«خ - خاء» غا ئۇچرىشى	﴿كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾

بۇ خىل اظهار اظهَارْ خَلْقِي (بوغۇز تاۋۇشلىق اظهار) دەپ ئاتىلىدۇ.

س: اظهار قانچە قىسىم بولىدۇ؟

ج: بوغۇز تاۋۇشلىق اظهار ۋە لەۋلەشمە اظهار (اظهَارْ شَفَوِي) دەپ ئىككى قىسىم بولىدۇ. بۇلاردىن ئالدىنقىسىنى بىز تونۇشتۇرۇپ ئۆتتۇق.

س: لەۋلەشمە اظهار دېگەن نېمە؟

ج: ساكىنلىق مەم (الْمِيمُ السَّكِينَةُ) دىن كېيىن م- مەم ۋە ب- با دىن باشقا ھەرپلەر كەلسە، بۇ چاغدا بۇ ساكىنلىق مەمنى ادغام قىلماستىن، غنە قىلماستىن ئېنىق ئوقۇش لەۋلەشمە اظهار، دەپ ئاتىلىدۇ.

لەۋلەشمە اظهار ساكىنلىق مەمغىلا قارىتىلغان بولۇپ، ئۇ ۋاۋ (و) ۋە (ف) ھەرپلىرىنىڭ ئالدىدا تېخىمۇ ياخشى ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن: ﴿فَهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

كىرىشمە قىلىپ ئوقۇش (ادغام)

س: كىرىشمە قىلىپ ئوقۇش دېگەن نېمە؟

ج: ادغام نىڭ سۆز مەنىسى قوشۇش، بىر نەرسىنى يەنە بىر نەرسىگە گىرگۈزۈۋېتىش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى بىر ساكىنلىق ھەرىپنى ئىككىنچى بىر ھەرىكەتلىك ھەرىپكە كىرىشتۈرۈپ، بىر تاۋۇش قىلىپ ئوقۇش كىرىشتۈرمە ئوقۇش دەپ ئاتىلىدۇ.

س: ئىدغام ھەرىپلىرى قانچە؟

ج: ئۇلار «يَزْمُلُون» سۆزىگە جەملەشكەن ئالتە تاۋۇشتىن ئىبارەت. يەنى: ع، ر، م، ل، و، ن

س: ساكىنلىك نون ۋە تەنۋىن قانداق ۋاقىتتا كىرىشتۈرمە قىلىپ ئوقۇلىدۇ؟ مىسال بىلەن چۈشەندۈرۈڭ:

ج: «يَزْمُلُون» سۆزىدىكى ئالتە ھەرىپنىڭ بىردە بىرى ساكىنلىق نون ياكى تەنۋىندىن كېيىن كېلىپ قالسا، شۇ ساكىنلىق نون ياكى تەنۋىننى بۇ ھەرىپلەرگە ئىدغام يەنى كىرىشتۈرۈپ (ئۇرۇشتۇرۇپ) ئوقۇلىدۇ.

س: ئىدغام قانچە خىل بولىدۇ؟

ج: غۇنىيلىك ئىدغام ۋە غۇنىيىسىز ئىدغامدىن

ئىبارەت ئىككى خىلدۇر.

غۇنىلىك ئىدغام (ادْغَامٌ يَغْنَى)

س: غۇنىلىك ئىدغام قانداق بولىدۇ؟

ج: ساكىنلىك نون ياكى تەنۇندىن كېيىن ئىدغامنىڭ تۈپ ئالتە تاۋۇشى بولغان «يَزْمُلُونَ» سۆزى ئىچىدىكى تۆت تاۋۇشنى تەشكىل قىلغان «يَنُمُو» تاۋۇشلىرىنىڭ بىردە بىرى سۆڭدۈشۈپ كەلسە، بۇ چاغدا غۇنىلىك ئىدغام شەكىللىنىدۇ.

مىساللار:

«يَنُمُو» ئاۋۇشلىرى	ساكىنلىق «نون» دىن كېيىن كەلگەننىڭ مىسالى يېزىلىش ھالىتى / ئوقۇلۇش ھالىتى	تەنۇندىن كېيىن كەلگەننىڭ مىسالى يېزىلىش ھالىتى / ئوقۇلۇش ھالىتى
ي (الباء)	فَمَنْ يَفْعَلْ / فَمَيَّفَعْل	وَجْهَ يَوْمَئِذٍ / وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ
ن (نون)	مِنْ نَفْسٍ وَاجِدَةٍ / مَيِّنْفَسٍ وَاجِدَةٍ	غَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ / غَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ
م (ميم)	مِنْ مَاءٍ مَّيِّينٍ / مَيِّئَمَاءٍ مَّيِّينٍ	رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ / رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ
و (واو)	فَمَاءٌ مِنْ أَلٍ / فَمَاءٌ مِنْ أَلٍ	وَشَاهِدٌ وَمَشْهُودٌ / وَشَاهِدٌ وَمَشْهُودٌ

ئەسكەرتىمە:

ئىدغام ئادەتتە ئايرىم ئىككى سۆز ئارىلىقىدا بولىدۇ. ئاۋادا ئىدغام ھەرپلىرى ساكىنلىق نون بىلەن بىر سۆزدە كېلىپ قالسا، اظھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ. بۇ شەرتسىز ئىزھار «إِظْهَارٌ مُطْلَقٌ» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنداق اظھار قۇرئان كەرىمدىكى «الدُّنْيَا»، «نَبِيَّانَ»، «صِنَوَانَ»، «قِنَوَانَ» دېگەن

تۆت سۆزدىلا مەۋجۇتتۇر. شۇڭا ساكىنلىق نون ۋە ياكى تەنۋىن بىر سۆزنىڭ ئاخىرىدا كەلگەن، ئۇندىن كېيىن ئىدغام ھەرىپى ئىككىنچى سۆزنىڭ بېشىدا كەلگەن چاغدىلا ئىدغام مۇھىتى ھازىرلىنىدۇ. يەنە يۇقارقىغا ئوخشاشلا «يس»، «ن» سۈرىسىدىكى «ياسىن»، «نون» لەردىكى نون ھەرگىزمۇ «و» غا ئىدغام قىلىنماي، اظھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ. بۇ گەرچە تەجۋىد قائىدىسىگە خىلاپ بولسىمۇ ئىمام ھەپسىنىڭ رىۋايىتىدە اظھار پەدىسىدە ئوقۇلغان. بۇ جەھەتتە ئىمام ھەپسىگە ئەگىشىش سُنَّةٌ مُّبْتَغَا – مەجبۇرىيەتلىك يوسۇن دەپ ئاتىلىپ، سەۋەبى سۈرۈشتۈرۈلمەيدۇ. يەنە بىر پەرقلق ئەھۋال شۇكى، شۇئەرا سۈرىسىنىڭ باشلامى بولغان «طسم» دىكى سىن نىڭ نونىنى يۇقارقىغا ئوخشىمىغان ھالدا مىمغا ئىدغام قىلىپ ئوقۇيمىز. ئەمما باشقا سۆزلەرنىڭ باش تەرىپىدىكى ئۈزۈك ھەرپلەر گىزى كەلگەندە ئىلگىرى بايان قىلغان قائىدە بويىچە كىرىشتۈرۈپ ئوقۇلىۋېرىدۇ.

س: غَنَّة (دىماق تاۋۇشى) دېگەن نېمە؟

ج: ساكىنلىق نون، تەنۋىن ۋە ساكىنلىق مىملارنى بەلگىلىك شارائىتتا تىلنى قاتناشتۇرماي بۇرۇننى ئىشقا سېلىپ، دىماقتىن چىقىرىپ ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا تىلنىڭ رولى بولمايدۇ. ئۇ ئىككى ھەرپ مىقدارىدا سوزىلىدۇ. بۇنى ياخشى ئىگىلەش ئۈچۈن ياخشى ماھىر بىر يېتەكچىنىڭ ئاغزىدىن ئەمەلىي ئاڭلاش كېرەك.

غۇنىسىز ئىدغام (ادغامٌ بِالْعَتَّةِ)

س: غۇنىسىز ئىدغام دېگەن نىمە؟

ج: ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىندىن كېيىن «لر» يەنى «لام» ياكى «را» دىن ئىبارەت ئىككى تاۋۇشتىن بىرى كەلگەندە غۇنىسىز ئىدغام شەكىللىنىدۇ.

تاۋۇشلار	نون بىلەن كەلگەننىڭ مىسالى	تەنۋىن بىلەن كەلگەننىڭ مىسالى
ر (الراء)	﴿مِنْ رَبِّهِمْ - مِنْ رَبِّهِمْ﴾	﴿عِشَّةٌ رَاضِيَةٌ - عِشَّةٌ رَاضِيَةٌ﴾
ل (اللام)	﴿مِنْ لَبِيٍّ - مِنْ لَبِيٍّ﴾	﴿تَوَابًا رَحِيمًا - تَوَابًا رَحِيمًا﴾

يۇقىرىدىكىلەر ئىدغامنىڭ مەخسۇس ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىنگە خاس قىسمىدۇر.

ساكىنلىق مىمىنىڭ ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ الْمِيمِ السَّاكِنَةِ)

س: ساكىنلىق مىم قانداق ئوقۇلىدۇ؟

ج: ساكىنلىق مىم تۆۋەندىكى ئۈچ خىل ھالەتتە ئوقۇلىدۇ.

1) ساكىنلىق «م» دىن كېيىن يەنە «م» كەلسە

بۇنداق «م» نى كېيىنكى «م» غا ئۇرۇشتۇرۇپ - ئىدغام قىلىپ، غُنَّة بىلەن ئوقۇلىدۇ (غۇننە ئىككى ھەرىكەت مىقدارى بولىدۇ). بۇ خىل ئىدغام «إِدْغَامٌ مِثْلَيْنِ صَغِيرٌ» تۈرداشلىق كىچىك ئىدغام ياكى «إِدْغَامٌ الشَّفَوِي» لەۋلەشمە ئىدغام، دەپ ئاتىلىدۇ. مىسال:

﴿الْيَكْمُ مَزْسُلُونَ﴾، ﴿لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾، ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً﴾.

بۇ خىل ئىدغام پەقەت مەمغىلا خاس بولماستىن بەلكى مەخرەج ۋە سىفەتتە ئوخشاش بولغان ئىككى ھەرپ بىرىنجىسى ساكىنلىق ۋە ئىككىنچىسى ھەرىكەتلىك ھالدا ئۆزئارا سوڭىدىشىپ كەلگەن چاغدا ئىدغام مۇھىتى شەكىللەنگەچكە، ئىدغام قىلىپ ئوقۇلىدۇ، ئەمما باشقىلىرىدا غۇننە ۋە لەۋلىشىش بولمايدۇ. مەسىلەن: ﴿اضْرِبْ بَعْصَاكَ الْحَجَرَ﴾، ﴿وَقَدْ دَخَلُوا﴾، ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ﴾.

ناۋادا يۇقارقىنىڭ ئەكسىچە، بۇنداق كەلگەن ئىككى ھەرىپنىڭ ئىككىلىسى ھەرەكەتلىك بولسا ۋە بىر بىرىگە ئىدغام قىلىنسا، بۇ، ئىككى تۈرداش ھەرىپلىك چوڭ ئىدغام «إِدْغَامٌ مِثْلَيْنِ كَبِيرٌ» - دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: ﴿الرَّحِيمُ مَالِكٌ﴾، ﴿وَلْتَصْنَعْ عَلٰى عَيْنِي﴾.

2) ساكىنلىق مەمىدىن كېيىن «ب» ھەرىپى كەلسە بۇ خىل مەم لەۋلەشمە ئىخفا قىلىپ، غۇننە بىلەن ئوقۇلىدۇ. مىسال: ﴿وَمَنْ يَغْتَصِم بِاللَّهِ﴾، ﴿أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾.

3) ساكنلىق مەيدىن كېيىن «م» ۋە «ب»
تاۋۇشلىرىدىن باشقا ئەلىفبا تاۋۇشلىرىنىڭ بىرەرسىگە
يولۇقسا، ئۇچاغدا مېم ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ. بۇ
لەۋلەشمە ئىزھار- اظهار شىفوي دەپ ئاتىلىدۇ.

ئومومىي مىسال:

ھەرپلەر	بىر سۆزدە كەلگەننىڭ مىسالى	ئىككى سۆزدە كەلگەننىڭ مىسالى
ء	﴿يُخْسِبُهُ الظَّمَانُ﴾	﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا﴾
ت	﴿يَعِزُّهَا وَلَا أَمْنًا﴾	﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ﴾
ث	﴿وَاللَّكَافِرِينَ أَهْمَالُهَا﴾	﴿فَأَحْيَاكُم ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾
ج	﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾	
ح	﴿يُمَحِّقُ اللَّهُ الرِّبَا﴾	﴿أَمْحِشْنَاهُمْ﴾
خ	﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾	
د	﴿وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾	﴿عَلَيْهِمْ ذَاتِرَةُ السَّوْءِ﴾
ذ	﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾	
ر	﴿وَكَانَ أَمْرًا مُقْضًيًا﴾	﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾
ز	﴿إِلَّا زَمْرًا﴾	﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْبَصَارُ﴾
س	﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾	﴿أَمْ لَهُمْ سَلَمٌ﴾
ش	﴿نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾	﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾
ص	﴿وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾	
ض	﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾	﴿إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِينَ﴾
ط	﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾	﴿وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَائِفًا أَبَايِلَ﴾
ظ	﴿وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾	
ع	﴿فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾	﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾
غ	﴿فَابْتِئَهُمْ غَيْرَ مَلُومِينَ﴾	
ف	﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾	

ق	﴿أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾	
ك	﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾	﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾
ل	﴿فَلْيَمِيزْ وَلِيَهُ بِالْقَدْلِ﴾	﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾
ن	﴿مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْثًا﴾	﴿أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾
ه	﴿فَلَا نَفْسِهِمْ يَمْهَدُونَ﴾	﴿بُرْهَانَكُمْ هَذَا مَعِيَ قُلْ هَاتُوا﴾
و	﴿أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾	
ي	﴿وَنُخْشِرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ غَمًى﴾	﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾

بۇ يەردە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك بىر نۇقتا شۇكى، ساكنلىق مەيدىن كېيىن فا ۋە ۋاۋ تاۋۇشلىرى كەلسە بۇنداق چاغدا مەم ئەڭ يۇقىرى دەرىجىدە ئىزھار قىلىپ ئوقۇلۇپ، مەم بىلەن ئۇ ئىككى ھەرپنىڭ مەخربىي يېقىن بولۇش سەۋەبلىك ئىخفا شەكىللىنىپ قىلىشىنىڭ ئالدى ئېلىنىدۇ. مەسىلەن :
﴿عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾، ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ﴾.

س: ئىدغام قانچە قىسىم بولىدۇ؟

ج: ئىدغام ئىدغامغا قاتناشقان ھەرپلەرنىڭ تەلەپپۇز ئورتاقلىغى ياكى پەرقى بويىچە مۇنداق ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ:

1. ئىككى ئوخشاش تاۋۇشلۇق ئىدغام (ئىدغام مۇتەئەللىن)
2. ئىككى تۈرداش تاۋۇشلۇق ئىدغام (ئىدغام مۇتەجەسسەن)
3. ئىككى يېقىن تاۋۇشلۇق ئىدغام (ئىدغام مۇتەقارەن)

ئىككى ئوخشاش تاۋۇشلۇق ئىدغام (ادغام مُتَمَاثِلَيْن)

س: ئىككى ئوخشاش تاۋۇشلۇق ئىدغام دېگەن نېمە؟

ج: بۇ، مەخرەج ۋە سۈپەت جەھەتتە ئوخشاش بولغان ئىككى ھەرپ بىر ياكى ئىككى كەلىمىدە ئارقىمۇ – ئارقا كەلگەن چاغدىكى ئىدغامنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭ ئەمەلىي ئىپادىسى ساكىنلىق مەيدىن كېيىن ھەرىكەتلىك مەيدان كەلگەن ياكى قايسى بىر ھەرپتىن كېيىن شۇ ھەرپنىڭ تەكرار كېلىشى ئۈستىدە ئۇنىڭ بىرىنچىسىنى ئىككىنچىسىگە كىرىشتۈرۈپ ئوقۇش بىلەن بولىدۇ. ئەمما شۇنى ئۇنتۇماسلىق كېرەككى يۇقارقى ساكىنلىق مەيداننىڭ بايانىدا ئېيتىلغاندەك، مەيدانغا ياكى نون نونغا ئىدغام قىلىنغاندا ئۇلارنىڭ ئىككىلىسى غۇننە (دىماق تاۋۇشى) بىلەن تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ مىساللىرى: ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾، ﴿اضْرِبْ يَعْصَاكَ الْبَحْرُ﴾

ئىككى تۇرداش تاۋۇشلۇق ئىدغام (ادغام مُتَجَانِسَيْن)

- س: ئىككى تۇرداش تاۋۇشلۇق ئىدغام دېگەن نېمە؟
ج: مەخرەجى بىر بولسىمۇ، تەلەپپۇز سۈپىتىدە بىر ئاز پەرىق بولغان ئىككى تاۋۇشنىڭ بىر ئورۇندا كېلىپ قېلىشى نەتىجىسىدە ئۇلارنىڭ بىرىنچىسىنى ئىككىنچىسىگە كىرىشتۈرۈپ، بىرىنچى ھەرىپنى ئىككىنچى ھەرىپنىڭ تەلەپپۇزىدا ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. تۆۋەندىكى ئورۇنلاردا مۇشۇ خىل ئىدغام شەكىللىنىدۇ:
1. ساكىنلىق دال بىلەن تاء بىرگە كەلگەندە: ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ ئوقۇلۇشى - (قَتَبَيَّنَ)
 2. ساكىنلىق تاء بىلەن دال بىرگە كەلگەندە: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمَا﴾ ئوقۇلۇشى - (أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمَا)
 3. ساكىنلىق تاء بىلەن طاء بىرگە كەلگەندە: ﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ئوقۇلۇشى - (وَدَّتْ طَائِفَةٌ)
 4. ساكىنلىق دال بىلەن ظا بىرگە كەلگەندە: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ئوقۇلۇشى - (إِظَلَمُوا)
 5. ساكىنلىق تاء بىلەن دال بىرگە كەلگەندە: ﴿أَوْ تَنَزَّكَّهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ﴾ ئوقۇلۇشى - (يَلْهَذْلِكْ)
 6. ساكىنلىق باء بىلەن ميم بىرگە كەلگەندە: ﴿يَا بُنَيَّ اذْكَبْ مَعَنَا﴾ ئوقۇلۇشى - (يَا بُنَيَّ اذْكَمَعَنَا)

ئىككى يېقىن تاۋۇشلۇق ئىدغام (ادغام مُتَقَارِبَيْنِ)

س: ئىككى يېقىن تاۋۇشلۇق ئىدغام دېگەن نېمە؟

ج: مەخرەج ھەمدە تەلەپپۇز سۈپىتى جەھەتتىن بىر- بىرگە يېقىن كېلىدىغان ئىككى تاۋۇش ئارقىمۇ - ئارقا كەلگەن چاغدىكى ئىدغامنى كۆرسىتىدۇ. بۇلارنىمۇ ئوخشاشلا بىرىنچىسىنى ئىككىنچىسىگە كىرىشتۈرۈپ ئوقۇيمىز. بۇ خىل ئىدغام ئادەتتە لام بىلەن را ۋە قاف بىلەن كاف سوڭىدىشىپ كەلگەندىلا شەكىللىنىدۇ. مەسىلەن: ﴿قُلْ رَبِّ﴾، ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ﴾

بىرىنچى مىسالدىكى لام ھەرىپى سەكتە نوقتىسى بولمىغانلىقى ئۈچۈن قائىدىلىك ھالدا ئىدغام بىلەن ئوقۇلدى. ناۋادا يەنە مۇشۇنداق بىر ئورۇندا لام سەكتە نوقتىسى بولۇپ قالغىنىدا، ئەكسىچە، ئۇ، «را» غا ئىدغام قىلىنماي، ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ.

ئۆزگەرتىپ ئوقۇش (اقلاب)

س: ئۆزگەرتىپ ئوقۇش (اقلاب) دېگەن نېمە؟

ج: (اقلاب) نىڭ سۆز مەنىسى ئۆزگەرتىش، ئۆرۈش دېگەنلىك بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى با تاۋۇشنىڭ ئالدىدا كەلگەن ساكىنلىق نون ياكى تەنۋىننى غۇنىيلىك -

دېماقلىق مېمغا ئۆزگەرتىپ ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ.
بۇنىڭدا با تاۋۇشنى تەلەپپۇزدا مېملاشتۇرۇپ بولغاندىن
كېيىن بۇ مېمغا بىلىنەرلىك دەرىجىدە ئىخفا تۈسى
بېرىۋېتىپ ئاندىن با تاۋۇشىغا ئوتۇپ كېتىلىدۇ.
مەسىلەن:

﴿مِنْ بَعْدِ﴾ نى (مُبَعَد) دەپ، ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾ نى
﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾ دەپ، ﴿عَلَيْمٌ بِذَاتِ﴾ نى (عَلِيمُ الْمُبْدَاتِ) دەپ ئوقۇيمىز.

يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء)

س: يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء) دېگەن نېمە؟

ج: (إخفاء) نىڭ سۆز مەنىسى يوشۇرۇش، يۆگەش، چاندۇرما سىلىق دېگەن بولۇپ، ئىلمىي مەنىسى ساكىنلىق نون ياكى تەنۋىن تۆۋەندىكى يوشۇرۇن ئوقۇش ھەرپلىرىدىن بىرىنىڭ ئالدىدا كېلىپ قالغاندا شۇ نون ياكى تەنۋىننى ئوچۇق تەلەپپۇز ۋە تەشەببۇس كىرىشمە تەلەپپۇز قىلىشنىڭ ئارىلىقىدا دىماغ تاۋۇشى قىلىپ، ئىككى ھەرىكەت مىقدارى ئۈن بېرىپ ئوقۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇلارنى تەلەپپۇز قىلغاندا تاۋۇش يېرىم ئوچۇق ھالەتتە بولۇپ، ئەمەلدىكى ساكىنلىق نون ۋە تەنۋىننىڭ تەلەپپۇزى تازا ئېنىق بولمايدۇ. بۇ ھەرىكەتكە تىل قاتناشمايدۇ.

ئۇلار مۇنۇ بەيت سۆزلىرىنىڭ باش ھەرىپى بولۇپ كەلگەن 15 ھەرپتۇر:

«صِفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا • دُمْ طَيِّبًا زِدْ فِي ثَقِيٍّ ضَعْ ظَالِمًا»

يەككە تىزغاندا: «ص-ذ-ث-ك-ج-ش-ق-س-د-ط-ز-ف-ت-ض-ظ»، «الصاد، والذال، والتاء، والكاف، والجيم، والشين، والقاف، والسين، والذال، والطاء، والزاي، والفاء، والتاء، والضاد، والظاء» لاردىن ئىبارەت.

مساللار:

ھەرپ	بىر سۆزدە كەلگەننىڭ مسالى	ئىككى سۆزدە كەلگەننىڭ مسالى	تەنۋىدىن كېيىن كەلگەننىڭ مسالى
ص	يَنْصُرُكُمْ	مِنْ صِيَامٍ	عَمَلًا صَالِحًا
ذ	لِيُنْذِرَ	مِنْ ذَلِكَ	صَوَابًا ذَلِكَ
ث	مَنْثُورًا	مِنْ ثَلَاثِ اللَّيْلِ	يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةَ
ك	يَنْكُتُونَ	مَنْ كَذَبَ	كِتَابِ كَرِيمٍ
ج	فَانْجِنَاهُ	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ	كَذَابًا جَزَاءَ
ش	اِنْشَانَاهُ	فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ	غَفُورٌ شَكُورٌ
ق	يُقَلِّبُونَ	مِنْ قَبْلِ	وَرُزْقًا قَالُوا
س	مَا تَنْسَخُ	مِنْ سَعْيِهِ	بَشَرًا سَوِيًّا
د	اَنْدَادًا	وَمَا مِنْ دَابَّةٍ	قَنَوانِ دَانِيَةٍ
ط	يَنْطِقُونَ	مِنْ طَيِّبَاتٍ	قَوْمًا طَاغِينَ
ز	اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ	مَنْ رَكَاهَا	غَلَامًا زَكِيًّا
ف		مَنْ فَضَلَ اللَّهُ	شَيْعًا قَرِيًّا
ت	وَمَا اَنْتُمْ	اِلَّا مَنْ تَابَ	جَنَاتٍ تَجْرِي
ض	مَنْصُودًا	وَمَنْ ضَلَّ	مَكَانًا ضَيِّقًا
ظ	فَانظُرْ	مَنْ ظَلَمَ	قَوْمًا ظَالِمِينَ

س: يوشۇرۇپ ئوقۇش قانچە تۈرگە بۆلىنىدۇ؟

ج: يوشۇرۇپ ئوقۇش ئۆزىنىڭ كۈچلۈك ياكى ئاجىز بولۇشىغا قاراپ، يوغان يوشۇرۇپ ئوقۇش (إِخْفَاءٌ مُفَحِّمٌ) ۋە ئىنچىكە يوشۇرۇپ ئوقۇش (إِخْفَاءٌ مُرَقِّقٌ) دېگەن ئىككى تۈرگە بۆلىنىدۇ. ئەگەر يوشۇرۇپ ئوقۇش ھەرپلىرى كۈتۈرەڭگۈ تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەردىن كېيىن كەلسە، ئۇ چاغدا بۇ يوغان يوشۇرۇپ ئوقۇش (إِخْفَاءٌ مُفَحِّمٌ) دېيىلىدۇ. ئەگەر يوشۇرۇپ ئوقۇش ھەرپلىرى چۈشۈرەڭگۈ تەلەپپۇزلۇق

ھەرپلەردىن كېيىن كەلسە، ئاددىي يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء مُرْقَئ) دەپ ئاتىلىدۇ. ئىدغام جەريانىدا تاۋۇشنىڭ دىماغقا تايىنىشى ياكى لەبگە تايىنىشى كۆزدە تۇتۇلۇپ، غۇنىلىك (دىماغلاشما) يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء مَعَ الْغَنَةِ) ۋە لەۋلەشمە يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء شَفَوِيّ) دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. ئەگەر ساكىنلىق نون ياكى تەنۋىن يوشۇرۇن ئوقۇش ھەرپلىرىنىڭ بىرىگە ئۇچرىغاندا، يۇقارقى غۇنىلىك (دىماغلاشما) يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء مَعَ الْغَنَةِ) شەكىللىنىدۇ. مەسىلەن: ﴿يَنْصُرُ﴾، ﴿غَنِي كَرِيمٌ﴾ ئەگەر ساكىنلىق مەم «ب» گە ئۇچراشسا، بۇ لەۋلەشكەن يوشۇرۇپ ئوقۇش (إخفاء شَفَوِيّ) بولىدۇ. مەسىلەن: ﴿هُم يَهُم﴾

تەشەببۇللىك «نون» ۋە «مىم» نىڭ ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ النُّونِ وَالْمِيمِ الْمُشَدَّدَتَيْنِ)

س: تەشەببۇللىك «نون» ۋە «مىم» دېگەن نېمە؟
ج: ئۆزى ئايرىم ئىككى ھەرپ بولسىمۇ، بىر ھەرپ قىلىپ يېزىلىپ، تەشەببۇللىك ئوقۇلىدىغان «نون» ۋە «مىم» دۇر. ھەرقانداق ھەرپ تەشەببۇللىك بولسا، ئۇ چوقۇم بىر- بىرگە كىرىشتۈرۈۋېتىلگەن ئىككى ھەرپتىن ئىبارەت بولىدۇ. مەسىلەن: ﴿لَنْزَكِبَنَّ﴾، ﴿ثُمَّ﴾

س: تەشەببۇللىك «نون» ۋە «مىم» ئۈچۈن قانداق ھۆكۈم بار؟

ج: قۇرئان كەرىم ئىچىدە قانداق بىر جايدا بۇ ئىككى ھەرپ تەشەببۇللىك كەلسە، ئۇلارنى ئىككى ھەرىكەت مىقدارىدا غۇننە قىلىپ ئوقۇلىدۇ. بۇ خىل غۇننە تەشەببۇللىك غۇننە دەپ ئاتىلىدۇ. مىسال: ﴿إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ﴿ثُمَّ زِدْنَاهُ أَضْفَلْ سَافِلِينَ﴾

س: ھەرىكەت مىقدارى دېگەن نېمە؟

ج: بىر ھەرىكەت مىقدارى بارماقنى ئورتا سۈرئەت بىلەن بىر قېتىم يۈمۈپ ئاچقانچىلىك ۋاقىتىنى كۆرسىتىدۇ.

ساكىنلىق «لام» لارنىڭ ھۆكۈملىرى (حُكْمُ الْأَمَاتِ)

س: ساكىنلىق لام كەلىمىدىكى ئورنىغا ئاساسەن قانچىگە بۆلىنىدۇ؟

ج: ئۈچكە بۆلىنىدۇ. ئۇلار:

- (1) ئىنىقلاشتۇرۇش قوشۇمچىسى «أل – ئەلىق لام» نىڭ لامى
- (2) پېئىلنىڭ لامى
- (3) ئىسىمنىڭ لامى
- (4) ھەرىپنىڭ لامى

س: ئىنىقلاشتۇرۇش قوشۇمچىسى «أل – ئەلىق لام» نىڭ لامى دېگەن نېمە؟

ج: بۇ، ئىنىقسىز ئىسىملارنىڭ باش قىسمىغا قېتىلىش ئارقىلىق ئېنىقلىق ئارتىكىلى بولۇپ، ئۇلارنى ئىنىقلاشتۇرۇدىغان «أل – ئەلىق لام» نىڭ لامىدۇر.

س: بۇ خىل لام قانداق ئوقۇلىدۇ.

ج: ئىزھارلىق ئوقۇش، ئىدغاملىق ئوقۇشتىن ئىبارەت ئىككى خىل ئوقۇلىدۇ.

س: «أل» قانداق چاغدا ئىزھارلىق ئوقۇلىدۇ؟

ج: بۇ خىل لام قېتىلغان ئىسىمنىڭ باش ھەرىپى

تۆۋەندىكى 14 ھەرپنىڭ بىرى بولغاندا، بۇ لام تەلەپپۇزدىن چۈشۈرۈپ قويۇلماي ئىنىق(ئىزھار قىلىپ) ئوقۇلىدۇ:

بۇ 14 ھەرپ تۆۋەندىكى سۆزگە جەملەشكەن:

إِنْعَ حَجَّ وَحَفَّ عَقِيْمُهُ

بۇ ھەرپلەرنى قاتارلاشتۇرغاندا: «الهمزة، الباء، الغين، الحاء، الجيم، الكاف، الواو، الخاء، الفاء، العين، القاف، الياء، الميم، الهاء» لاردىن ئىبارەت. بۇلار ئاي ھەرپلىرى (خُرۇف قَمَرِيَّة) دەپ ئاتىلىدۇ. بۇلارنىڭ ئوقۇلۇشىغا ئەمەلىي مىساللار:

﴿الْإِيل ، الْبَقَر ، الْعَنَم ، الْحَاقَّة ، الْجَبَال ، الْكَفْرُون ، الْوَأَقَّة ، الْخَابِئِينَ ، الْفَابِرُونَ ، الْعَقِبَةُ ، الْقَرِيَّة ، الْيَاقُوت ، الْمَوْت ، الْهُون﴾

س: «أل – ئەلىق لام» نىڭ لامى قانداق چاغدا ئىدغام قىلىپ ئوقۇلىدۇ؟

«أل» ھەر قانداق چاغدا تۆۋەندىكى 14 ھەرپنىڭ بىرى بىلەن باشلانغان ئىسىمنىڭ باش تەرىپىگە قېتىلسا، «ال» نىڭ لامى شەرتسىز ھالدا ئىدغام قىلىپ(لامنى ئايرىم ئوقۇپ يۈرمەستىن، لامنىڭ ئالدىدىكى ياكى ئالدىنقى سۆزنىڭ ئاخىرىدىكى ھەرىپنى ئۇدۇللا لامدىن كېيىنكى ھەرپكە ئۇرۇشتۇرۇپ) ئوقۇلۇدۇ. دە، لام تەلەپپۇزدىن چۈشۈپ قالىدۇ.

بۇ 14 ھەرپنىڭ قۇياش ھەرپلىرى(خُرۇف شَمْسِيَّة) دەپ ئاتىلىشىغا ماس ھالدا، بۇ ھەرپلەرنى باش ھەرپ قىلغان

سۆزلەرگە قېتىلغان لاممۇ «لام الشَّمْسِيَّة» قۇياش
تاۋۇشلىرى لامى «دەپ، بۇ يەردىكى ئىدغام بولسا،
«إِدْغَامٌ شَمْسِيَّةٌ» ياكى «إِدْغَامٌ لَامِيَّةٌ» دەپ ئاتىلىدۇ. 14
قۇياش ھەرپى تۆۋەندىكى بەيت سۆزلىرىنىڭ باش
ھەرپلىرىدىن ئىبارەت:

«طَبْ ثَمِ صِلْ رَجَمًا تَقْرُضُ ضَفًّا ذَا نَيْعٍ • دَغْ سُوءَ ظَنٍّ زُرُّ شَرِيفًا لِلْكَرَمِ»
ئۇلارنى قاتارلاشتۇرغاندا: «الطاء والياء والراء
والشئين واللام» لاردىن ئىبارەت. تۆۋەندە بۇلار ئۈچۈن
ئەمەلىي ئۆرنەك بېرىمىز:

يېزىلىشى / ئوقۇلۇشى

- ط: ﴿الطَّامَّةُ﴾ (أَطَامَةً).
ث: ﴿الثَّمَرَاتِ﴾ (أَثْمَرَات).
ص: ﴿الصَّلِيحَاتِ﴾ (أَصَالِيحَات).
ز: ﴿الرَّحْمَنِ﴾ (أَرْحَمَنِ).
ت: ﴿التَّائِبُونَ﴾ (أَتَائِبُونَ).
ض: ﴿الصَّالِينَ﴾ (أَصَالِينَ).
ذ: ﴿وَالذَّارِيَةِ﴾ (وَذَارِيَات).
ن: ﴿النَّاسِ﴾ (أَنَاس).
د: ﴿الدَّاعِي﴾ (أَدَّاعِي).
س: ﴿السَّيِّحُونَ﴾ (أَسَائِيحُونَ).
ظ: ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (أَظْلَامِينَ).
ز: ﴿الرَّقُومِ﴾ (أَرْقُوم).
ش: ﴿الشَّمْسِ﴾ (أَشْمَس).

ل: ﴿الَيْلِ﴾ (الَّيْل).

س: پېئىلنىڭ لامى دېگەن نېمە؟
ج: ئۆتكەن زامان، كېلەر زامان ۋە بۇيرۇق پىللىرىدا كېلىدىغان لامدىن ئىبارەت.

س: پىلنىڭ لامى قانداق ئوقۇلىدۇ؟

ج: پىلنىڭ لامىدىن كېيىن «ل»، «ر» ھەرپلىرى كەلسە ئىدغام قىلىپ ئوقۇلىدۇ. ئۇندىن باشقا ھەرپلەر كەلسە ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ﴿قُلْ لَكُمْ﴾، ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾

بۇ ئىككى ئورۇندا لام تاۋۇشى بىردە ئوخشاش ۋە بىردە يېقىن تاۋۇشقا يولۇققانلىقى ئۈچۈن ئىدغام شەرتى ھازىرلانغان.

س: ئىسىمنىڭ لامى دېگەن نېمە ۋە قانداق ئوقۇلىدۇ؟

بۇ، ئىسىم تىپىدىكى سۆزلەردە كېلىدىغان لام بولۇپ، دائىم سۆزنىڭ ئورتىسىدا كېلىدۇ. بۇ لام ھەر قانداق يەردە ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ﴿وَاخْتَلَفَ﴾، ﴿أَلَسْتُمْ﴾، ﴿وَأَلْوَانَكُمْ﴾.

س: ھەرپنىڭ لامى دېگەن نېمە؟

بۇ پەقەت «هَلْ» دېگەن سوراق قوشۇمچىسى بىلەن «بَلْ» دېگەن باغلىغۇچىدىكى لامدۇر.

س: ھەرپنىڭ لامى قانداق ئوقۇلىدۇ.

ج: يۇقارقى ئىككى ھەرىدىن كېيىن «لام» ياكى «را» تاۋۇشلىرىدىن بىرى كەلسە، ئىدغام قىلىپ، بولمىسا ھەر دائىم ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ. ئۆزىدىن كېيىن «لام» كەلگەن ئەھۋالدىمۇ، ناۋادا بۇ سەكتە نوقتىسى بولۇپ قالسا، يەنە ئوخشاشلا ئىزھار قىلىپ ئوقۇلىدۇ.

ئىدغامسىز ئوقۇلغاننىڭ مىسالى:

﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾، ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ﴾

ئىدغاملىق ئوقۇلغاننىڭ مىسالى:

﴿بَلْ لَمَّا﴾، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾

تۆۋەندىكى «لام» بىلەن «را» سەكتە ئورنىدا كېلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن بۇنىڭغا كىرمەيدۇ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾

ساكىنلىق ئەلىق (أَحْكَامُ الْأَيْفِ السَّائِكَةِ)

س: ساكىنلىق ئەلىق قانداق ئوقۇلىدۇ؟

ج: ئەلىق كۆتۈرەڭگۈ تەلەپپۇزلۇق ھەرپلەردىن كېيىن كەلسە يوغان ئوقۇلىدۇ. يەنە را تاۋۇشىدىن كېيىن كەلگەن ئەلىقمۇ يوغان ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن:

﴿وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ﴾، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾،
﴿فُزِقَانًا﴾، ﴿قَالُوا طَائِرُكُم﴾

رادىن كىيىن كەلگەننىڭ مىسالى: ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾،
﴿فَعَلَىٰ إِجْرَامِي﴾، ﴿خَيْرًا يَرَهُ﴾

ھەر قايسى مەدلەرنىڭ ئوقۇلۇشى (أَحْكَامُ الْمَدِّ)

س: مەد دېگەن نېمە؟

ج: سۆز مەنىسى ئاشۇرۇش، سوزۇش، ئاتالغۇلۇق مەنىسى مەد تاۋۇشلىرىدىن بولغان بىر تاۋۇشنى ئادەتتىكىدىن ئىككى ھەرىكەت ياكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق سوزۇپ ئوقۇش دېمەكتۇر. ئادەتتە ئەلىق ياكى ھەمزە مەد سەبەبى بولغان مەد نۇقتىسىدا مەد ھەرىپى ئۈستىگە قويۇلىدىغان «~» بەلگىسىمۇ مەد دېيىلىدۇ.

س: مەد تاۋۇشلىرى دېگەن نېمە؟

ج: ئۇلار: ئالدى پەش ئوقۇلغان ساكىنلىق ۋاۋ، ئالدى زىر ئوقۇلغان ساكىنلىق يا، ئالدى زەبەر ئوقۇلغان زەبەرلىك ئەلىفتىن ئىبارەت ئۈچ ھەرىپتۇر. ئۇلارنى سۈرە ھۈدىنىڭ 49 ئايىتىدىكى ﴿تُوحِيهَا﴾ سۆزى بىلەن ئىپادىلەشكىمۇ بولىدۇ.

س: مەد سەبەبى دېگەن نېمە؟

ج: ئۇنىڭ بىرى، مەد تاۋۇشى بولغان يۇقارقى ئۈچ تاۋۇشنىڭ بىرىدىن كېيىن، شۇ تاۋۇش بىلەن بىر سۆز ئىچىدە ياكى ئىككىنچى سۆز بېشىدا كەلگەن ھەمزىنى كۆرسەتسە؛ يەنە بىرى، مەد تاۋۇشىغا بىر سۆز ئىچىدە

سوڭىدىشىپ كېلىپ، ۋاقتلىق (توختاپ ئوقۇش سەۋەبىدىن) ياكى دائىم (توختىغاندىمۇ، ئۇلغاندىمۇ ئوخشاشلا) ساكىن ئوقۇلىدىغان بىر تاۋۇشنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن:

﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾، ﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ .
﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾، ﴿وَأَمْنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾، ﴿فَالْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾، ﴿لَتَرُونَ الْجَحِيمَ﴾، ﴿وَالْحَاقَّةَ﴾.

بۇ مىساللارنىڭ ئالدىنقى ئۈچىدە مەد ھەرىپى بولغان ئەلىف، ۋاۋ، يالارغا ھەمزە مەد سەبەبى بولۇپ كەلگەن. كېيىنكى بەش مىسالنىڭ ئالدىنقى ئۈچىدە توختاش سەۋەبلىك ساكىن ئوقۇلغان «نون، فاء، تاء، ميم» قاتارلىقلار مەد سەبەبى بولۇپ كەلدى. ئەڭ ئاخىرقى مىسالدا بولسا، ئالدى زەبەرلىك ئەلىفتىن كېيىن تەشەببۇس شەكلىگە كىرگەن ئىككى قاق ھەرىپى كېلىپ ئۇنىڭ بىرىنچىسى يۇقارقى قائىدىگە ماس ھالدا ئىزچىل ساكىن ئوقۇلۇپ، بۇ يەردىكى مەد ھەرىكىتىگە سەۋەب بولدى.

س: مەد قانچە تۈرلۈك بولىدۇ؟

ج: ئەسلىي مەد (الْمَدُّ الْأَصْلِيُّ ياكى الْمَدُّ الطَّبِيعِيُّ) ۋە تارماق مەد (الْمَدُّ الْفُرْعِيُّ) دەپ چوڭ ئىككى تۈرگە بۆلىنىدۇ.

س: ئەسلىي مەد دېگەن نېمە؟

ج: بۇ خىل مەد يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئۈچ خىل مەد تاۋۇشىنىڭ ھەمزە ياكى ساكىندىن ئىبارەت مەد سەبەبىگە باغلانمىغان ھالدا كەلگەندە ئىككى ھەرىكەت مىقدارىدىن ئوشۇق - كەم قىلماي سۈزۈپ ئوقۇلىشىدۇر. بۇ مەدنىڭ تەبىئىي ياكى ئەسلىي مەد دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى شۇكى، سەزگۈسى نورمال بولغان ھەرقانداق بىرقۇرئان ئوقۇغۇچى ئۇنى ئوقۇشتا ئىككى ھەرىكەت مىقدارى دېگەن سۈزۈش ئۆلچىمىدىن ئاشۇرۇپ ياكى كەملىتىپ سوزمايدۇ. قال، يوقول، قىل،

س: ئەسلىي مەد قانچە قىسىم؟ ئۇلار قايسى؟

ج: تۆت قىسىم بولۇپ، ئۇلار:

(1) ئالماشما مەد (مَدُّ الْإِعْوَضِ)

(2) باغلانما مەد (مَدُّ الصَّلَةِ)

(3) ھەرپچە تەبىئىي مەد (مَدُّ الْحَرْفِ الطَّبِيعِيِّ)

(3) تىگەشمە مەد (مَدُّ الْبَدَلِ)

(4) تۇراقلاشما مەد (مَدُّ التَّمَكِينِ)

ئالماشما مەد (مَدُّ الْإِعْوَضِ)

س: ئالماشما مەد دېگەن نېمە؟

ج: ئاخىرى قوش زەبەرىلىك تەنۋىن بولغان سۆزدىكى تەنۋىن (أ) توختاپ ئوقۇغان چاغدا، تەلەپپۇزدا ساكىنلىق ئەلىققا ئالماشتۇرۇپ ئوقۇلغاندىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. بۇ

مەدەمۇ تەبئىي (ئەسلىي) مەدەنىيەتنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ئىككى ھەرىكەت مىقدارى سوزۇپ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ﴿رَجِيْمًا﴾، ﴿بَصِيْرًا﴾.

بىز بۇلارنىڭ ھەر بىرىدە توختاپ ئوقۇغىنىمىزدا ﴿رَجِيْمًا﴾، ﴿بَصِيْرًا﴾ دەپ ئوقۇيمىز. يەنى ئەسلىدىكى زەبەرلىك تەنۇن ئالدى زەبەرلىك بولغان ساكنىلىق ئەلىپقا ئالمىشىدۇ.

باغلانما مەد (مَدُّ الصَّلَاةِ)

س: باغلانما مەد دېگەن نېمە؟

ج: بۇ «هَوَ - هُوَ» (ئۈچىنچى شەخس ئەرەنچە ئالماش) نىڭ باغلاپ يېزىلىدىغان شەكلى «ه» گە پەشلىك ھالەتتە ۋاۋ ھەرىپى زىرلىك ھالەتتە يا ھەرىپىنى ئېغىزدا قوشۇپ ئوقۇغاندىكى سوزۇشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق سوزۇپ ئوقۇش ئۈچۈن چوقۇم «ه» نىڭ ئالدى - كەينىدە ھەرىكەتلىك ھەرىپ بولۇشى كېرەك. بۇ خىل مەد ئۆز ئىچىدە «مد الصلاة الكبرى - چوڭ باغلانما مەد»، «مد الصلاة الصغرى - كىچىك باغلانما مەد» دەپ ئىككى خىلغا بۆلۈنىدۇ.

كىچىك باغلانما مەد

(مَدُّ الصَّلَاةِ الصُّغْرَى)

س: كىچىك باغلانما مەد دېگەن نېمە؟

ج: چوڭ باغلانما مەد بولسا، باغلاپ يېزىلىدىغان «4» تاۋۇشى پەشلىك ياكى زىرلىك كېلىپ ئۇنىڭ كەينىدىن ئۈزۈك ھەمزە (ئۈزۈپ ئوقۇلىدىغان ھەمزە) كەلمىگەن چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭ سوزۇلۇشى ئىككى ھەرىكەت مىقدارىدا بولىدۇ. مەسىلەن: ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، ﴿وَكُنَّا بِهٖ غَالِبِينَ﴾

چوڭ باغلانما مەد

(مَدُّ الصَّلَاةِ الْكُبْرَى)

س: چوڭ باغلانما مەد دېگەن نېمە؟

(1) «چوڭ باغلانما مەد» بولسا، «4» تاۋۇشى «پەش» ياكى «زىر»لىك كېلىپ ئۇنىڭ كەينىدىن ئۈزۈك ھەمزە (ئالدىنقى تاۋۇشتىن ئۈزۈپ، مۇستەقىل ئوقۇلىدىغان ھەمزە. بۇنىڭ قارشىسى ئۇلاق ھەمزە بولىدۇ) كەلگەن چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا «پەش» نى ۋاۋغا، «زىر» نى ياغا تويۇندۇرۇپ، ئاز بولغاندا ئىككى، بولمىسا تۆت ياكى بەش ھەرىكەت

مىقدارىدا سوزۇپ ئوقۇلىدۇ. بۇنى باغلانما دېيىشىمىز ،
«ھۇ» ھەرپى يۇقارقى شەرتكە چۈشكەن يەرنىڭ
ھەممىسىدە مەد ھەرپىگە باغلىنىپ سوزۇپ ئوقۇلىدۇ.
مەسىلەن: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾.

س: «ھۇ» قانداق ۋاقىتتا سوزۇپ ئوقۇلمايدۇ؟
ج: مۇنداق ئىككى جايدا سوزۇپ ئوقۇلمايدۇ. بىرى،
«ھۇ» نىڭ ئالدىدا ساكىنلىق ھەرپ بولسا، مەسىلەن:
﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾، ﴿وَهَذَا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.
لېكىن بۇ ئومۇمىي قائىدىگە بويسۇنمايدىغان قىسمەنلىك
سۈرە قۇرئاننىڭ 69 - ئايەتىدىكى ﴿وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾ دا
ئۇچرايدۇ. شۇڭا بىز بۇ يەردە گەرچە «ھ» نىڭ ئالدىدا
ساكىنلىق ھەرپ بولسىمۇ ئۇنى ئىككى ھەرىكەت
مىقدارىدا سوزۇپ ئوقۇيمىز.

يەنە بىرى، «ھۇ» نىڭ كەينىدە ساكىنلىق ھەرپ
بولسا، مەسىلەن: ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾.

«ھۇ» ئىككى ھەرىكەتلىك ھەرپ ئوتتۇرىسىدا
كەلسىمۇ، سوزۇپ ئوقۇلمايدىغان بىر جاي بار. ئۇ سۈرە
زۇمەرنىڭ 7 - ئايىتىدىكى ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ دېگەن
كەلىمە بولۇپ، بۇ ئايەتتىكى «ھۇ» گەرچە ئىككى
ھەرىكەتلىك ھەرپ ئوتتۇرىسىدا كەلسىمۇ، بىز ئۇنى
سوزمايلا ئوقۇپ كېتىمىز.

ھەرىچە تەبئىي مەد (مَدُّ الْحَرْفِ الطَّبِيعِيِّ)

س: ھەرىچە تەبئىي مەد دېگەن نېمە؟
ج: بۇ، بىر قىسىم سۈرلەرنىڭ باش تەرىپىدە كېلىپ يەككە تاۋۇش سۈپىتىدە ئوقۇلىدىغان، «حَيَّ طَهْرَ» سۆزىنى ھاسىل قىلغان بەش ھەرىپنىڭ مەد بىلەن ئوقۇلۇشىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿حَم-حَا﴾، ﴿كِهِعص-ها يا﴾، ﴿طس-طا﴾، ﴿المر-را﴾. بۇلارنى ئىككى ھەرىكەت سوزۇپ ئوقۇيمىز.

تىگەشمە مەد (مَدُّ الْبَدَل)

س: تىگەشمە مەد دېگەن نېمە؟
ج: بىر سۆزدە مەد ھەرىپىدىن كېيىن ھەمزە كەلگەن چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿آمَنُوا﴾، ﴿إِيمَانًا﴾، ﴿أَوْتُوا﴾
بۇ مەد تەبئىي سوزۇپ ئوقۇشقا ئوخشاش ئىككى ھەرىكەت مىقدارىدا سوزۇپ ئوقۇلىدۇ.

س: نېمە ئۈچۈن «تىگەشمە مەد» دەپ ئاتالغان؟
ساكىنلىق ھەمزە زەبەرلىك مەد ھەرىپىنىڭ ئالدىدا كەلسە ئەللىككە، زىرلىق مەد ھەرىپىنىڭ ئالدىدا كەلسە يا

ھەرىپىگە، پەشلىك مەد ھەرىپىنىڭ ئالدىدا كەلسە ۋاۋ ھەرىپىگە تىگىشىلىدىغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان. شۇڭا، يۇقارقى سۆزلەرنىڭ بىرىنچىسىنىڭ ئەسلىسى ﴿أَمْنُو﴾ بولۇپ ھەمزە ئەلىفقا تىگىشىلىپ ﴿أَمْنُوا﴾ بولغان، ئىككىنچىسىنىڭ ئەسلىسى ﴿إِمَانَا﴾ بولۇپ، ھەمزە ياغا تىگىشىلىپ ﴿إِيمَانَا﴾ بولغان، ئۈچىنچىسىنىڭ ئەسلىسى ﴿أَتُوا﴾ بولۇپ، ھەمزە ۋاۋغا تىگىشىلىپ ﴿أَتُوا﴾ بولغاندۇر.

باشقا مىساللار:

ئادەتتىكى شەكلى	ئەسلى شەكلى
آدم	أَدم
آزر	أَزر
الأولى	الأولى

تۇراقلاشما مەد

(مَدُّ التَّمَكِينِ)

س: تۇراقلاشما مەد دېگەن نېمە؟

ھەرىكەتلىك يا ھەرىپىنىڭ ئالدىدا كەلگەن مەدلىك يا (ئالدى زىر ئوقۇلۇپ، مەد ھەرىپىگە ئايلانغان يا) ياكى ھەرىكەتلىك ۋاۋ ھەرىپىنىڭ ئالدىدا كەلگەن مەدلىك ۋاۋ (ئالدى پەش ئوقۇلۇپ مەد ھەرىپىگە ئايلانغان ۋاۋ)دىكى

مەدنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾، ﴿أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾. تەشەببۇللىك ئوقۇلغان يا ھەرىپىدىن كېيىن كەلگەن مەدلىك يا ھەرىپىمۇ مۇشۇ تۈرگە كىرىدۇ. مەسىلەن: ﴿حَيْثُمْ﴾، ﴿وَالْبَيْتَيْنِ﴾.

بۇ مەدنىڭ سوزۇش مىقدارىمۇ تەبئىي مەد ئۆلچىمى بويىچە ئىككى ھەرىكەت بولىدۇ.

س: بۇ مەد نېمە ئۈچۈن «تۇراقلاشما مەد» دەپ ئاتالغان؟

مەدلىك يا تاۋۇشى ياكى مەدلىك ۋاۋ تاۋۇشلىرىنىڭ ئۆزىگە تۇرداش بولغان ھەرىكەتلىك ھەرىپلەرنىڭ ئالدىدا كېلىشى ياكى مەدلىك يا ھەرىپىنىڭ ئالدى تەشەببۇللىك ئوقۇلغانلىقى بۇ ئىككى ھەرىپنىڭ سوزۇپ ئوقۇلىشىنى تەبئىي تۇراقلىقلىققا ئىگە قىلغانلىقىدىن شۇنداق ئاتالغان.

تارماق مەد (الْمَدُّ الْفَرْعِيُّ)

س: تارماق مەد دېگەن نېمە؟

ج: مەد ھەرىپلىرى بولغان «واو- ألف- ياء» لاردىن كېيىن ھەمزە ياكى ساكىن بولۇشنى شەرت قىلىدىغان سوزۇپ ئوقۇش تارماق سوزۇپ ئوقۇش (الْمَدُّ الْفَرْعِيُّ) دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنىڭ سوزۇلۇش مىقدارى ئادەتتە ئىككى ھەرىكەت مىقدارىدىن ئالتە ھەرىكەت مىقدارىغىچە بولىدۇ.

س: تارماق مەد نەچچە تۈرلۈك بولىدۇ؟

ج: تارماق مەد ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن مەد سەبەبىنىڭ ھەمزە ياكى ساكىن بولۇشىغا باغلىق ھالدا ئۆۋەندىكىدەك ئالتە تۈرگە بۆلۈنىدۇ. ئۇلاردىن ئالدىنقى ئۈچ مەد (تۇتاشما مەد، ئايرىلما مەد، پەرقلىمىچى مەدلەر) ھەمزە سەبەبى بىلەن شەكىللەنسە، قالغانلىرى ساكىن سەبەبى بىلەن شەكىللىنىدۇ:

(1) تۇتاشما مەد (الْمَدُّ الْمُتَّصِلُ)

(2) ئايرىلما مەد (الْمَدُّ الْمُتَفَصِّلُ)

(4) ساكىنغا باغلىق ئۆتكۈنچى مەد (الْمَدُّ الْعَارِضُ لِلْكَوْنِ)

(5) ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الدَّائِمُ)

تۇتاشما مەد (الْمَدُّ الْمُتَّصِلُ)

س: تۇتاشما مەد نېمە؟

س: مەد ھەرپىدىن كېيىن ھەمزە مەد سەبەبى بولۇپ كېلىپ ئىككى تاۋۇش بىر سۆزدە ئۇچرىغان چاغدىكى مەد ھەرپىنىڭ سوزۇپ ئوقۇلۇشىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾. بۇ مەدنىڭ سوزۇلۇشى ۋاجىبتۇر. بۇ ئورتاق كۆرسەتمە بولۇپ، ئۇلاپ ئوقۇغاندا بەش ھەرىكەت ياكى تۆت ھەرىكەت، توختاش نۇقتىسىدا كەلسە ئالتە

ھەرىكەتكىچە سوزۇپ ئوقۇلىدۇ. بۇنىڭ «مُتَّصِل - تۇتاش» دەپ ئاتىلىشى مەد سەبەبى بىلەن مەد تاۋۇشىنىڭ تۇتاش ھالدا بىر سۆزدە كەلگەنلىكىدىندۇر.

ئايىرلما مەد (الْمَدُّ الْمُتَفَصِّلُ)

س: ئايىرلما مەد (الْمَدُّ الْمُتَفَصِّلُ) دېگەن نېمە؟

ج: مەد تاۋۇشى بىر سۆزنىڭ ئاخىرىدا، مەد سەبەبى كېيىنكى سۆزنىڭ باش تەرىپىدە كەلگەن چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾، ﴿قُولُوا آمَنَّا﴾

يا ۋە ھا تاۋۇشلىرىدىن كېيىن ھەمزە كەلسە، ئۇمۇ ئايىرلما مەد بولۇپرىدۇ. مەسىلەن: ﴿يَا أَيُّهَا﴾، ﴿هَآأَنَتُمْ﴾

بۇ خىل مەدنىڭ سوزۇلۇشى ۋاجىب دەرىجىسىدە بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى كەمى 2 ھەرىكەت، يۇقىرىسى بەش ھەرىكەت مىقدارىدا سوزۇپ، ئەرگىن ھالدا ئوقۇشقا بولىدۇ.

ساكىنغا باغلىق ئۆتكۈنچى مەد (الْمَدُّ الْغَارِضُ لِلشُّكُونِ)

س: ساكىنغا باغلىق ئۆتكۈنچى مەد دېگەن نېمە؟
ج: مەد تاۋۇشى (ألف) دىن كېيىن ئەسلىدە ھەرىكەتلىك بولغان لېكىن توختاش سەبەبلىك ياكى ئىدغام سەبەبلىك ساكىن بولۇپ قالغان بىر تاۋۇش كەلگەندىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن ھەرىپى (ئالدى زەبەر ئوقۇلغان ۋاۋ بىلەن يا تاۋۇشى) دىن كېيىن ئۆتكۈنچى ساكىن كەلگەندىمۇ مۇشۇ خىل مەد شەكىللىنىدۇ. بۇ خىل مەد يۇمشاق تاۋۇشلۇق ئۆتكۈنچى مەد (الْمَدُّ الْإِلَيْنِ) دەپ ئاتىلىپ، ساكىنغا باغلىق ئۆتكۈنچى مەدنىڭ ئىچىدىكى بىر تۈرنى تەشكىل قىلىدۇ.

مىساللار: ﴿الْكِتَابُ﴾، ﴿الْمُتَّقِينَ﴾، ﴿يَعْقُلُونَ﴾، ﴿وَأَيَّاكَ نُسْتَعِينُ﴾، ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، ﴿فَرِيشٌ﴾، ﴿خَوْفٌ﴾
بۇ مەدنى ئىككى ھەرىكەت، تۆت ھەرىكەت، بەش ھەرىكەت، ئالتە ھەرىكەتكىچە سوزۇپ ئوقۇش جائىز.
ئەسكەرتىمە:

بۇ خىل مەد شەكىللەنگەن سۆزلەرنىڭ ئىچىدە ئايىغى زىر ياكى پەشلىك كەلگەنلىرىدە رەۋم شەكىلىدە توختالسا، ئۇلار مەد قىلىپ ئوقۇلمايدۇ.

لىن تاۋۇشى دەپ نېمىگە ئەيتىمىز؟
ئۆزى ساكىن ئوقۇلۇپ، ئالدىدىكى تاۋۇش زەبەرلىك
ئوقۇلغان ۋاۋ بىلەن يادۇر. مەسىلەن: ﴿مَنْ خُوفٍ﴾،
﴿وَلَانُومٍ﴾، ﴿وَالصَّيْفِ﴾.

ئىزچىل مەد (الْمَدُ الْإِلَازِمُ)

س: ئىزچىل مەد دېگەن نېمە؟
ج: بىر ھەرپ ياكى ئىسىمدا مەد ھەرىپىدىن كېيىن
ئىزچىل ساكىن ئوقۇلىدىغان بىر ھەرپ كەلگەن
چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل مەدنى بىرلىككە
كەلگەن ئۆلچەم بويىچە چوقۇم ئوشۇق – كەمسىز ئالتە
ھەرىكەت مىقدارى سوزۇپ ئوقۇش ۋاجىب. بۇ خىل مەد
يۇقارقى خاراكتېرى بويىچە ئۆز ئىچىدە تۆت تۈرگە
بۆلۈنىدۇ. ئۇلار:

- «الْمَدُ الْإِلَازِمُ الْمُتَقَلُّ الْكَلِمِيُّ» – سۆزچە ئېغىر ئىزچىل مەد»
- «الْمَدُ الْإِلَازِمُ الْمُخَفَّفُ الْكَلِمِيُّ» – سۆزچە يەڭگىل ئىزچىل مەد»
- «الْمَدُ الْإِلَازِمُ الْمُتَقَلُّ الْحَرْفِيُّ» – ھەرپچە ئېغىر ئىزچىل مەد»،
- «الْمَدُ الْإِلَازِمُ الْمُخَفَّفُ الْحَرْفِيُّ» – ھەرپچە يەڭگىل ئىزچىل مەد»

سۆزچە ئېغىر ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلَازِمُ الْمُثْقَلُ الْكَلِمِيُّ)

س: سۆزچە ئېغىر ئىزچىل مەد دېگەن نېمە؟
ج: بىر سۆزدە مەد ھەرىپى (ئالدى زەبەرلىك ئەلىف) كېيىن ئۇلاپ ئوقۇغاندىمۇ، توختاپ ئوقۇغاندىمۇ ئىزچىل ساكىن ئوقۇلىدىغان بىر ھەرپ كەلگەن چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: «الْحَاقَّةُ مَا الْحَاقَّةُ». مىسالدىكى «الْحَاقَّةُ» ئەسلىدە «الْحَاقَّةُ» دۇر. ئىدغام تۈپەيلىدىن مىسالدىكى شەكىلگە كىرگەن. دېمەك، بۇ يەردە مەد ھەرىپى بولغان ئالدى زەبەرلىك ئەلىفتىن كېيىن ساكىن (بىرىنچى قاف) كەلدى ھەمدە ئۇ كېيىنكى ھەرپكە (ئىككىنچى قافقا) ئىدغام قىلىنىپ ئوقۇلدى. دە، ئىزچىل مەد قىلىپ ئوقۇشنىڭ شەرتى ھازىرلاندى. بۇنىڭ يەنە باشقا مىساللىرى: «الضَّالِّينَ»، «الصَّاحَّةَ»، «دَابَّةً»، «الْحَاقَّةَ»، «الطَّائِمَةَ»، «تَأْمُرُونِي»، «أَتُحَاجُّونِي»، «الذَّكْرَيْنِ»، «اللَّهُ» مۇنۇ ئەڭ ئاخىرقى ئىككى مىسالدىكى مەد مۇ ئوخشاشلا نۆۋەتتىكى مەد تۈرىگە كىرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىككىلىسىدىكى مەدلىك ھەمزە (ا) ئەسلىدە ئىككى ھەمزە بولۇپ، ئالدىنقىسى سوراق قوشۇمچىسى، كېيىنكىسى ئىسىم بېشىدا كەلگەن «ال» نىڭ

ھەمزىسى. قائىدە بويىچە ئىككىنچى ھەمزە ئەلىفكە ئالماشتۇرۇلۇپ (يەنى ساكىن ئوقۇلۇپ)، ئەسلىدىكى (آ) بولسا (ا) غا ئايلانغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەردىكى مەد ھەرىپىنىڭ باشقا بىر ھەرىپ ئەمەس بەلكى (آ) نى ھاسىل قىلغان ئەسلىدىكى ھەرىكەتلىك ھەمزە ئىكەنلىكىنى، ئەنە شۇ ھەمزە بۇيەردە ئالدى زەبەر ئوقۇلغان ئەلىق سۈپىتىدە مەد ھەرىپى بولغانلىقى ھەمدە ئۇنىڭدىن كېيىن ئالدىنقى سۆزدە زال، كېيىنكى سۆزدە لام دىن ئىبارەت ساكىنلىق ھەرىپ كەلگەنلىكىنى ۋە بۇ ساكىنلىق ھەرىپنىڭ ئۆزىدىن كېيىنكى تۇرداش ھەرىكە ئىدغام قىلىنغانلىقىنى ئاڭقارغىنىمىزدا، بۇلاردىمۇ ئوخشاشلا نۆۋەتتىكى مەدنىڭ شەرتلىرى ھازىرلانغانلىقىنى بىلىپ يېتىمىز. بۇ خىل مەدنى بىر قىسىم مۇئەللىفلەر ئايرىم بىر تۈر قىلىپ، پەرقلىمىچى مەد(مد الفزق) دەپمۇ ئاتايدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ مەدگە پەرقلىمىچى دېگەن نامنى بېرىشى بۇ خىل مەدنى ئىجرا قىلىش شۇ ئورۇندا بىرىنچى ھەمزە (سوراق قوشۇمچىسى)دىن كېيىن كەلگەن سۆزنى شۇ جۈملىدىكى خەبەرنى ئىگىدىن پەرقلىنىدۇرۇشكە خىزمەت قىلىدۇ، دەپ قارىغانلىقىدىندۇر. بىز بۇ ئەھۋالنىڭ قۇرئاندا كۆپ ئۇچرىمايدىغانلىقى ھەمدە بۇ يەردە مەد ھەرىپىنى شەكىللەندۈرگەن بىرىنچى ھەمزىنى باشقا ئۈزۈك تاۋۇشلارغا ئوخشاش بىر ئۈزۈك تاۋۇش دەپ قارىغىنىمىزدا، ئۇنى ئايرىم تۈر قىلىپ بۆلۈشكە ھاجەت قالمايدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، بۇ

مەدنى ئىزچىل مەدنىڭ قاتارىغا قوشۇۋەتتۇق. بۇنداق مەد قۇرئان كەرىمدە نۆۋەتتىكى تۈر ۋە كېيىنكى «سۆزچە يەڭگىل ئىزچىل مەد» تۈرىنى تەشكىل قىلغان ھالدا پەقەت ئالتە يەردىلا كېلىدۇ. ئۇلار:

نەمل ۋە يۈنۈس سۈرىلىرىنىڭ 59 - ئايتىدىكى ﴿اللَّهُ﴾ دە.
يۈنۈس سۈرىسىنىڭ 51 - ۋە 91 - ئايتىدىكى ﴿الآن﴾ دە.

ئەنئام سۈرىسىنىڭ 144 - ۋە 143 - ئايەتلىرىدىكى ﴿قُلْ اَلذِّكْرٰىنِ﴾ دە.

سۆزچە يەڭگىل ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْاِلَازِمُ الْمُخَفَّفُ الْكَلِمِيُّ)

س: سۆزچە يەڭگىل ئىزچىل مەد دېگەن نېمە؟
ج: بىر سۆزدە مەد ھەرپىدىن كېيىن كەلگەن ئىزچىل ساكىن ئۆزىدىن كېيىنكى ھەرپكە ئىدغام قىلىنمىغان چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل مەد قۇرئاندا بىر يەردىلا كېلىدۇ. ئۇ: ﴿الآن﴾ دۇر.

ھەرپچە يەڭگىل ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِلَازِمُ الْمُخَفَّفُ الْحَرْفِيُّ)

س: ھەرپچە يەڭگىل ئىزچىل مەد دېگەن نىمە؟

ج: ھەرپچە يەڭگىل ئىزچىل مەد بىر ھەرپتە مەد ھەرپىدىن كېيىن ئۇلاپ ئوقۇغاندىمۇ، توختاپ ئوقۇغاندىمۇ ئوخشاش ساكن ئوقۇلىدىغان بىر ھەرپ كەلگەن چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. بۇ تۈردىكى ھەرپ بىر قىسىم قۇرئان سۈرىلىرىنىڭ بېشىدا كېلىدىغان يەككە ھەرپلەر (حروف المقطعات ياكى حروف النورانية) نى كۆرسىتىدۇ. بۇ ھەرپلەرنىڭ قۇرئاندىكى يېزىلىشى بىر ھەرپ بىلەن بولسىمۇ، ئۇلار قىرائەت ئۈستىدە ئۆزىنىڭ يەككە ھالىتىدە ئوقۇلۇشى (ھەرپ ئاتىقى) بويىچە ئۈچ ھەرپ بىلەن ئوقۇلىدۇ. يۇقارقى شەرت دەل مۇشۇ چاغدا بارلىققا كېلىدۇ. مەسىلەن: ﴿الم- ألف لام ميم﴾، ﴿حم- حا ميم﴾، ﴿طسم- ط ا س ي م﴾، ﴿المر- ألف لام ميم را﴾، ﴿كهيعص- كاف ها يا عين صاد﴾.

ھەرپچە ئېغىر ئىزچىل مەد (الْمَدُّ الْإِزْمُ الْمُثْقَلُ الْحَرْفِيُّ)

س: ھەرپچە ئېغىر ئىزچىل مەد قاچان بولىدۇ؟

ج: بىر ھەرپتە مەد ھەرپىدىن كېيىن ئۇلاپ ئوقۇغاندىمۇ، توختاپ ئوقۇغاندىمۇ ئوخشاشلا ساكىن ئوقۇلىدىغان بىر ھەرپ كەلگەن ۋە بۇ ھەرپ ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن تۇرداش بىر ھەرپكە ئىدغام قىلىنغان چاغدىكى مەدنى كۆرسىتىدۇ. مەسلەن: ﴿الْم﴾

بۇ مىسالدا ھەرپچە ئېغىر ئىزچىل مەد ۋە ھەرپچە يەڭگىل ئىزچىل مەدلەرنىڭ ئىككىلىسى بار. چۈنكى ئۇنى «ئەلىق لام مەم» دەپ ئوقۇغىنىمىزدا ئەلىقتىن كېيىنكى «لام» نىڭ بىر لام، بىر ئەلىق، بىر مەم بىلەن ئوقۇلۇشى ھەمدە بۇ مەمنىڭ كېيىنكى مەمغا ئىدغام قىلىنىشى بىلەن ھەرپچە ئېغىر ئىزچىل مەدنىڭ شەرتى ھازىرلانغان بولسا، ئاخىرىدىكى «م» نىڭ «مەم» دەپ بىر مەم، بىر يا ۋە بىر ساكىنلىق مەم بىلەن ئوقۇلۇشى بىلەن ھەرپچە يەڭگىل ئىزچىل مەدنىڭ شەرتى ھازىرلانغاندۇر.

بۇنىڭ ئېغىر دېيىلىشى مەد ئاساسى بولغان ئۈچ ھەرپنىڭ ئۈچىنچىسىنىڭ ئۆزىدىن كېيىنكى ھەرپكە كىرىشتۈرۈپ، تەشەببۇس ئوقۇلۇشى بىلەن تىلغا بەلگىلىك ئېغىرلىق پەيدا بولۇشىدىندۇر.

بۇ يەردە بايان قىلىنىۋاتقان ھەرپچە ئىزچىل مەدنىڭ ھەرقايسى تۈرلىرى سۈرىلەرنىڭ باش تەرىپىدە كېلىدىغان يەككە ھەرپلەر (حروف المقطعات ياكى حروف النورانية) دىلا يۈز بېرىدۇ. بۇ ھەرپلەرنىڭ ھەممىسى تۆۋەندىكى 14 ھەرپتىن ئىبارەت: الصاد، اللام، الهاء، السين، الحاء، الياء، الراء، الميم، النون، القاف، الألف، الطاء، العين، الكاف.

بۇلارنى سۆزگە ئايلاندۇرۇپ، مۇنداق ئىپادىلەشمۇ مۇمكىن: «صَحَّ طَرِيقُكَ مَعَ السُّنَّةِ ياكى طَرَقَ سَمْعُكَ النصيحة».

بۇ ھەرپلەر مەد ھەرىكىتىدىكى ئۆز ئارا پەرقى بويىچە يەنە مۇنداق 2 تۈركۈم ۋە بىر تۈرگە بۆلۈنىدۇ:

1. ئۈچ ھەرپتىن تۈزۈلۈپ، ئوتتۇرا ھەرىپى مەد ھەرىپى بولۇپ كېلىدىغان يەتتە ھەرپ: الكاف – الميم – اللام – النون – القاف – الصاد – السين. بۇلارنى سۆزگە ئايلاندۇرۇپ مۇنداق دېيىشمۇ مۇمكىن: «كَمْ عَسَلٍ نَقَصَ» بۇ يەتتە ھەرپ ئىزچىل مەدنىڭ ئۆلچىمى بويىچە ئالتە ھەرىكەت مىقدارىدا سوزۇپ ئوقۇلۇدۇر.

بۇلارنىڭ ئىچىدىن پەقەت «عين» تاۋۇشىنىڭ مەدلىك ئوقۇلۇشى باشقىلاردىن پەرقلىنگەن ھالدا ئىككى ھەرىكەت (القصر)، تۆت ھەرىكەت (التوسط)، ئالتە ھەرىكەت (الطول) مىقدارلىرىدىن قايسىبىرىدە بولسا بولۇۋېرىدۇ. ئىمكانقەدەر ئالتە ھەرىكەت مىقدارىدا سوزۇپ ئوقۇغان ياخشىراق. بەزى ئەسەرلەردە «عين» تاۋۇشىنىڭ

مەدلىك ئوقۇلۇشى مۇستەقىل مەد ھادىسىسى سۈپىتىدە قارىلىپ «مدلازم حرفى لىنى- يۇمشاق تاۋۇشلۇق ئىزچىل مد» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

2. تەبئىي مەد ئۆلچىمى بويىچە ئىككى ھەرىكەت سۈرۈپ ئوقۇلىدىغان بەش ھەرپ: «الحاء- الياء- الطاء- الهاء- الراء» بۇلارنىڭ سۆزلەشكەن ئىپادىسى: «حَيَّ طَهْرَ». بۇ بەش ھەرپ سۈرە باشىدا كەلگەن چاغدا «حا- يا- طا- ها- را» دەپ ئوقۇلىدۇ.

باشتىكى 14 ھەرپ ئىچىدە سانالغان «الألف- ا» قا كەلسەك، ئۇ سۈرە باشلامىدا كەلسىمۇ مەد بىلەن ئوقۇلمايدۇ.

ئۇلاق ھەمزە ۋە ئۈزۈك ھەمزە (هَمْزَةُ الْوَصْلِ وَالْقَطْعِ)

س: ئۇلاق ھەمزە ۋە ئۈزۈك ھەمزە دېگەن نېمە؟
ج: قۇرئان كەرىمدىكى ھەمىزىلەر ئۇلاق ھەمزە ۋە ئۈزۈك ھەمزە دەپ ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. ئۇلاق ھەمزە بولسا سۆزنى باشلىغاندا ئوقۇلىدىغان، ئالدىنقى سۆزنى ھەمزە كەلگەن سۆزگە ئۇلاپ ئوقۇغاندا ئوقۇلمايدىغان ھەمىزىدۇر.

س: ئۇلاق ھەمزە قانچە تۈرلۈك بولىدۇ؟
ج: مۇنداق ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ:
(1) ئىسىم سۆزلەردە باش ھەرپ بولۇپ كېلىدىغان ھەمىزىلەر.

(2) پېئىل سۆزلەردە باش ھەرپ بولۇپ كېلىدىغان ھەمىزىلەر.

قۇرئان كەرىمدىكى ئۇلاق ھەمزە بىلەن باشلىنىدىغان ئىسىملار مۇنداق 9 تۈرلۈكتۇر:

(1) بەش ھەرپلىك ئۆتكەن زامان پېئىلى ۋە پېئىل ئۆزەكى: ﴿وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ﴾

(2) ئالتە ھەرپلىك ئۆتكەن زامان پېئىلى ۋە پېئىل ئۆزەكى: ﴿اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾

- (3) «إِن» دېگەن سۆز: ﴿إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾
 (4) «إِبْنَةُ» دېگەن سۆز: ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾، ﴿أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾
 (5) «امراً» دېگەن سۆز: ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوَاءً﴾،
 ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾، ﴿إِنْ أَمْرُكَ هَلْكَ﴾
 (6) «امراً» دېگەن سۆز: ﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَغْلِهَا يُشْوَرًا﴾، ﴿فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾
 (7) «اثنين» دېگەن سۆز ﴿لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 (8) «اسم» دېگەن سۆز: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾

پېئل سۆزلەردە باش ھەرپ بولۇپ كېلىدىغان ھەمىزلىر

- (1) بەش ھەرپلىك ئۆتكەن زامان پېئىلى:
﴿وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ﴾
 (2) ئالتە ھەرپلىك ئۆتكەن زامان پېئىلى:
﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾
 (3) ئۈچ ھەرپلىك بۇيرۇق پېئىلى:
﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ﴾
 (4) ئۈچ ھەرپلىك بۇيرۇق پېئىلى:

﴿انطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾

(5) بەش ھەرپلىك بۇيرۇق پېئلى:

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾

بۇلاردىن شۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇكى، كېلەر زامان پېئلى ۋە ئۈچ ھەرپلىك ياكى تۆت ھەرپلىك پېئىللار ھەمدە بۇ تۆت ھەرپلىك پېئىللاردىن ياسالغان بۇيرۇق پېئىللاردا ئۇلاق ھەمزە بولمايدۇ.

س: ئۇلاق ھەمزە بىلەن باشلانغان پېئىللار قانداق ئوقۇلىدۇ؟

ج: ئۈچىنچى ھەرپى ئىزچىل پەش ئوقۇلىدىغان پېئىلدا كەلگەن ھەمزىنى چوقۇم ئۇلاق ھەمزە قىلىپ ئوقۇيمىز: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ﴾

(2) پېئىلنىڭ ئۈچىنچى ھەرپى زەبەر ياكى زىر ئوقۇلغان ھالەتتە ئوقۇلۇپ، ئۇلاق ھەمزە زىر ئوقۇلغان بولسا: ﴿اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾، ﴿ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قَبْلَ لَهُمْ﴾

ئەسكەرتىمە: بىز يۇقىرىدا ھەمزىسى پەش بىلەن باشلىنىدىغان پېئىلنىڭ شەرتىدە پېئىلنىڭ ئۈچىنچى ھەرپىنىڭ پەشنى ئىزچىل پەش بولۇشى كېرەك دېيىشىمىزنىڭ سەبەبى شۇكى، بىر قىسىم پېئىللارنىڭ ئۈچىنچى ھەرپى قارىماققا پەشلىك كەلگەن بىلەن بۇ پەش ئۇ پېئىللارنىڭ بىرلىك شەكلىدە زىر بولغان بولىدۇ.

دېمەك، بۇ پېئىللارنىڭ ئۈچىنچى ھەرىپىنىڭ پەشى تۈپكى پەش بولماستىن ئۆتكۈنچى پەش بولۇپ قالغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار يۇقارقى قائىدىنىڭ ئەكسىچە زىر بىلەن باشلىنىدۇ. مەسىلەن: ﴿ثُمَّ أَفْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ﴾ مىسالدىكى «أَفْضُوا» نىڭ ئۈچىنچى ھەرىپى گەرچە پەشلىك كەلگەن بولسىمۇ، بۇ پەش ئۈنىڭدىكى تۈپكى ھەرەكە ئەمەس. چۈنكى «أَفْضُوا» پېئىلى بۇيەردە كۆپلۈك شەكىلدە كېلىپ پەشلىك ئوقۇلغان بىلەن ئۇنىڭ بىرلىك شەكلى بولغان «أَفْضِي» دىكى ئۈچىنچى ھەرپ زىر ئوقۇلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ۋە بۇنىڭدەك پېئىللارنىڭ پەش ئوقۇلغىنىغا قارىماي ئۆلىماي ئوقۇلغاندا زىر بىلەن باشلىنىدۇ.

س: ئۇلار ھەمزە بىلەن باشلىنىدىغان ھەرپلەر قايسىلار؟

ج: ئۇلار تۆۋەندىكىچە:

(1) قۇياش ياكى ئاي تاۋۇشى بىلەن باشلانغان ئىسىملارنى ئېنىقلاشتۇرۇپ كېلىدىغان «ال» (ئەلىق لام) مىسال: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ، الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ﴾.

(2) ﴿إِنَّمَا اللَّهُ﴾ دېگەن قەسەم سۆزىدىكى «إِنَّمَا» قەسەم ھەرىپىنىڭ ئالدىدىكى ھەمزە. مۇشۇ سۆزدىكى ھەمزىدىن باشقا ھەرپ باشلامى بولۇپ كېلىدىغان ھەمزىلەرنىڭ ھەرقاندىقىنى زەبەر ئوقۇش ۋاجىب. يەنە بىر مۇھىم بەلگىلىمە شۇكى، سوراق ھەمزىسىدىن كېيىن ھەمزە كەلسە، ناۋادا ئۇ ھەمزىدىن كېيىن ئىنقىلاشتۇرغۇچ لام

(لام التعريف) كەلسە، بۇ چاغدىكى ئۇلاق ھەمزىنى ھەزف قىلىۋېتىش (ئوقۇم ۋە يېزىمىدىن بىراقلا قالدۇرۇۋېتىش) كېرەك. قۇرئان كەرىمدە ھەپسىنىڭ رىۋايىتى بويىچە يەتتە يەردە مۇشۇنداق قىلىنىدۇ.

1. ﴿أَتَخَذْتُمْ﴾، ﴿قُلْ أَتَّخَذْتُمْ﴾
2. ﴿أَاطَعُ - أَطْلَعُ﴾، ﴿أَاطَعُ الْغَيْبُ﴾
3. ﴿أَفْتَرَى - أَفْتَرَى﴾، ﴿أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾.
4. ﴿أَصْطَفَى - أَصْطَفَى﴾، ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾
5. ﴿أَتَّخَذْنَا هُمْ - أَتَّخَذْنَا هُمْ﴾، ﴿أَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا﴾
6. ﴿أَسْتَكْبِرْتَ - أَسْتَكْبِرْتَ﴾، ﴿أَسْتَكْبِرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنْ الْفَالِينَ﴾
7. ﴿أَسْتَغْفِرْتَ - أَسْتَغْفِرْتَ﴾، ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ﴾

ئۈزۈك ھەمزە

س: ئۈزۈك ھەمزە قانداق ھەمزە؟

ج: ئۇ، باشلاپ ئوقۇغاندىمۇ ھەمدە سۆزنى ئالدىدىكى سۆزگە ئۇلىغاندىمۇ (تىنىق ۋە ئاۋازنى ئۈزۈپ ئوقۇپ) ئوقۇلىدىغان ھەمىزىدۇر. ئۇلاق ھەمزە ئادەتتە سۆزنىڭ ئەڭ بېشىدا، ئۈچ خىل ھەرەكە (تاق زەبەر، تاق زىر، تاق پەش ئوقۇلغۇلىرى) بىلەن ئوقۇلۇدۇر.

ئۈزۈك ھەمزە بولسا سۆز بېشىدا، سۆز ئوتتۇرىسىدا، سۆز ئايىغىدا كېلىپ، يۇقارقى ئۈچ خىل ھالەت ھەمدە

ساكىنلىق ھالەتتە ئوقۇلىدۇ.

مساللار:

باشتا كەلگەن ھالىتى	ئوتتۇرىدا كەلگەن ھالىتى	سۆز ئايىغىدا كەلگەن ھالىتى
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوفُرَ	بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ	لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

ئۈزۈك ھەمىزنىڭ ئۇلاق ھەمىزىدىن يەنە بىر پەرقلىق يېرى شۇكى، بۇ ھەمىزە سوراق قوشۇمچىسىدىن كېيىن كەلسىمۇ ئۆز تەلەپپۇزى بىلەن ئوقۇلۇۋېرىدۇ. مەسىلەن: «سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ». بىراق بۇ پىرىنسىپ ئىمام ھەپسىنىڭ ئىمام ئاسىمىدىن رىۋايەت قىلىشى بويىچە قۇرئان كەرىمدىكى: «لَوْلَا فَصَّلْتُ آيَاتُهُ ءَاغْجَمِي وَعَرَبِي» دېگەن بۇ ئايەتتىكى «ءَاغْجَمِي» سۆزىنىڭ ئىككىنچى ھەمىزىگە قوللىنىلمىغانلىقى ئۈچۈن بۇ يەردىكى ھەمىزە يوقنىڭ ئورنىدا، تولىمۇ يەڭگىل تەلەپپۇزدا تەسھىل(ھا بىلەن ھەمىزە ئارىسىدا تەلەپپۇز قىلىش) قىلىپ ئوقۇلىدۇ.

توختاش ۋە باشلاش ھۆكۈملىرى (أَحْكَامُ الْوَقْفِ وَالْإِبْتِدَاءِ)

س: توختاش (الوقف) دېگەن نېمە؟

ج: (الوقف) نىڭ سۆز مەنىسى توختاش، جىم تۇرۇش، چەكلەش دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى قۇرئان ئوقۇش جەريانىدا ئوقۇۋاتقان مەلۇم بىر سۆزدىن كېيىنكى سۆزگە ئۆتمەي شۇ سۆزنىڭ ئاخىرىدا قىسقا ۋاقىت نەفەسنى ئۈزۈپ توختاشنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ توختاپ نەفەس ئالغاندىن كېيىن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ يەنە توختاپ نەفەس ئالغاندىن كېيىن ئاياغقا ئۆتۈش. مۇشۇنداق ئوقۇلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرئاننى ھەر بىر ئايەتتە توختاپ، نەفەس ئېلىپ ئوقۇيدىغانلىقى توغرىسىدىكى رىۋايەتكە ئۇيغۇنلاشقىلى بولىدۇ. توختاپ ئوقۇش كۆپىنچە، ئايەتلەرنىڭ ئاخىرىدا، ئايەتلەر ئارىسىدىكى بىر-بىرىدىن ئايرىم يېزىلغان سۆزلەر ئارىلىقىدىلا بولىدۇ. مەسىلەن: ﴿قَالُوا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ ئايەتتىكى «قَالُوا يَسْتَجِيبُوا» گەرچە ئەسلىدە «فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا» بولسىمۇ قۇرئاندا ئۇلاپ يېزىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭدا توختاشقا بولمايدۇ. ناۋادا بۇنداق ئورۇنلاردا چۈشكۈرۈك، يۆتەل، تىنىق يەتمەسلىكتەك سەبەبلەردىن توختاپ سالغان تەقدىردە،

يەنە شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىن باشلاپ ئوقۇلىدۇ.

س: توختاشنىڭ دىنىي تۈرغۈدىكى ئورنى نېمە؟

ج: قۇرئان كەرىمدە قۇرئان ئوقۇغۇچى ئادەم توختىماي كەتسە گۇناھكار بولىدىغان دەرىجىدە ۋاجىب تۈسىنى ئالغان ھەمدە توختاپ ئوقۇسا ھارام ئىشنى قىلغان بولىدىغان بىرەر ئورۇن يوق. بۇ جەھەتتە شەرىئەتنىڭ بىردىنبىر كۆرسەتمىسى شۇكى، ھەر بىر ئايەتنىڭ باش قىسمىدا توختاپ ئوقۇش سۈننەت، توختىماسلىق مەكرۇھ (يامان)دۇر. ئۇندىن باشقا جايلاردا ناۋادا توختاش سەۋەبلىك قۇرئاندىن ئەكسىچە مەزمۇن چىقىپ قالىدىغان ئىش بولمىسىلا، توختاش يوللۇقتۇر.

س: توختاش قانچە تۈرلۈك بولىدۇ؟

ج: ئومۇمىي جەھەتتىن تۆت بولۇپ، ئۇلار:

- (1) ئەرگىن توختاش (الوقف الاختياري)
- (2) زورغا توختاش (الوقف الاضطراري)
- (3) زارىقىشلىق توختاش (الوقف الانتظاري)
- (4) تەجرىبىلىك توختاش (الوقف الاختياري)

س: ئەرگىن توختاش دېگەن نېمە؟ ئۇ قانداق

ۋاقىتتا بارلىققا كېلىدۇ ۋە قانچە تۈرگە بۆلىنىدۇ؟

ج: ھېچقانداق بىر شەرت ياكى سەۋەبكە دۇچ كەلمەستىن، ئۆزىچە توختاش - ئەرگىن توختاش دېيىلىدۇ. ئۇ تۆۋەندىكى بەش تۈرگە بۆلۈنىدۇ:

1. تولۇق (الوقف التام)
2. يېتەرلىك (الوقف الكافي)
3. تېگىشلىك (الوقف اللازم)
4. چىرايلىق (الوقف الحسن)
5. قەبىھ (الوقف القبيح)

تولۇق توختاش (الوقف التام)

س: تولۇق توختاش دېگەن نېمە؟

ج: قۇرئان ئوقۇغۇچى توختىماقچى بولغان بۆلەك ئۆزىنىڭ كەينىدىن كېلىدىغان بۆلەكتىن سۆز ۋە مەنا جەھەتتىن تولۇق ئۆزۈلگەن بۆلەك بولسا، مانا شۇنداق بۆلەكتە توختاش تولۇق بولغان ئىختىيارى توختاش دېيىلىدۇ.

مەسىلەن: ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ دەپ توختىغاندىن كىيىن ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ دىن باشلاپ ئايرىم ئوقۇش بۇنىڭ تىپىك مىسالىدۇر.

تولۇق بولغان ئىختىيارى توختاش كۆپىنچە مۇنۇ بەش ئورۇندا بولىدۇ:

- (1) ئايەت بېشىدا.
- (2) سۈرە ئاياغلاشقاندا.
- (3) ئوقۇلۇۋاتقان ئايەتتە مەلۇم بىر مەزمۇن تۈگىگەندە.
- (4) رەھمەت ئايەتلىرى بىلەن غەزەب ئايەتلىرىنىڭ

ئارىسىدا.

(5) نىدا (چاقىرىش ئىماسى) ھەرىپى، قەسەم ھەرىپى،
شەرت ھەرىپلىرى بىلەن باشلىنىدىغان ئايەتلەرنىڭ
ئالدىدا.

(6) بۇيرۇق ياكى توسۇق ئايەتلىرىنىڭ ئالدىدا.

(7) ئايەتنىڭ بايان شەكلى بىرىنچى
شەخس (مۇتەكەللىم) لىك بايان شەكلىدىن ئىككىنچى
شەخسلىك (مۇخاتەب) لىك بايان شەكلىگە ئۆتۈپ كەتكەن
چاغدا.

يېتەرلىك ئەركىن توختاش

(الوقف الكافي)

س: يېتەرلىك ئەركىن توختاش دېگەن نېمە؟

ج: بۇ، جۈملە ياكى كەلىمە ئۆزىنىڭ كەينىدىن
كېلىدىغان كەلىمىدىن مەنە جەھەتتىن ئەمەس، سۆز
جەھەتتىنلا ئۈزۈلگەن ئورۇندا توختاشنى كۆرسىتىدۇ.
مەسىلەن: ﴿اليوم احل لكم الطيبات﴾ دا توختاپ ئۇنىڭ
كەينىدىكى ئايەتنى يىڭىدىن باشلاپ ئوقۇش بۇنىڭ
تىپىك مىسالى. بۇ خىل توختاش ئادەتتە ئايەتلەرنىڭ
ئاخىرىدا كۆپ بولىدۇ.

تېگىشلىك توختاش

(الوقف اللازم)

س: تېگىشلىك توختاش دېگەن نېمە؟

ج: قۇرئان ئايەتلىرىدىن ئۆزىدىن كېيىنكى بۆلەك بىلەن سۆزدىمۇ ۋە مەزمۇندىمۇ باغلىنىشى بولمىغان ياكى مەزمۇن جەھەتتە باغلىنىشى بولمىسىمۇ سۆز جەھەتتىن باغلىنىشى بولغان ھەمدە ئاخىرىغا ئۇلاپ ئوقۇش ئەكسىچە ئۈنۈم بېرىدىغاندەك ئويلاپ قىلىنىدىغان بىر بۆلەكتە توختاشنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ سۈرە تەۋبىنىڭ 19 - ئايىتىدە دەپ توختىغاندىن كېيىن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا﴾ (تەۋبە سۈرىسىنىڭ 20 - ئايىتىدە) دىن باشلاپ ئوقۇپ كەتكەندەك. يەنە بىر مىسال ئالساق: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ (مائىدە سۈرىسىنىڭ 73 - ئايىتىدە) دەپ توختىغاندىن كېيىن ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (مائىدە سۈرىسىنىڭ 73 - ئايىتىدە) دىن باشلاپ ئوقۇپ كەتكەندەك. بۇنداق ئورۇنلارنى ئەرەب تىلىغا خەبەردار قۇرئانخانىلارلا بايقىيالىغاندىن باشقا قۇرئان كەرىمنىڭ ئۆزىدىمۇ بۇنداق يەرلەر «م» ھەرپ بەلگىسى بىلەن كۆرسىتىپ بېرىلگەن.

چىرايلىق بولغان ئەر كىن توختاش (الوقف الحسن الاختياري)

س: چىرايلىق بولغان ئەر كىن توختاش دېگەن نېمە؟
توختىغان جۈملە تولۇق ئاياغلاشسا، لېكىن بۇ
جۈملە كەينىدىكى كەلىمىگە سۆز ۋە مەنا جەھەتتە
مۇناسىۋەتلىك جۈملە بولسا، بۇ چىرايلىق بولغان
ئىختىيارى توختاش بولىدۇ. بۇ مۇنداق ئۈچ تۈرلۈك
بولىدۇ:

(1) ئايەت بېشىدا توختاش. مەسىلەن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾ دەپ ئوقۇپ توختىغاندەك.

(2) ئايەتنىڭ باش قىسمىدىن ئازراق ئوقۇپ
توختاش: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ دەپ توختاپ: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دىن
باشلاپ ئوقۇغاندەك. ئەمما بۇ ئورۇندا ﴿الرَّحْمَنِ﴾ دىن
باشلاپ ئوقۇش چىرايلىق توختاش بولمايدۇ. چۈنكى
﴿الرَّحْمَنِ﴾ ۋە ﴿رَبِّ﴾ بولسا اللە نىڭ سۈپىتى. ئادەتتە ھەر
قانداق يەردە سۈپەت سۈپەتلەنگۈچى ياكى سۈپەت
ئىگىسىدىن ئايرىلماي كېلىدۇ، شۇنداقتىمۇ بۇنداق
ئەھۋال يۇقارقىدەك، ئايەتنىڭ ئايىغىدا ئەمەس،
ئايەتنىڭ باش قىسمىدا بولسا، توختاپ ئوقۇشقا بولىدۇ.
چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىلىنغان رىۋايەتتە
ئۇنىڭ ھەر بىر ئايەتنى ئۈزۈپ - ئۈزۈپ ئوقۇيدىغانلىقى
ئېيتىلغان. بۇ خىل توختاشتىكى تۈپ ھۆكۈم شۇكى،

ناۋادا سىز توختىغان كەلىمە ئايەت باشى بولمىسىلا داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇش ئۈچۈن، سىز يەنە بايا توختىغان يەردىن باشلايسىز. يۇقارقى مىسالنى ئېلىپ ئېيتساق، قۇرئان ئوقۇغۇچى ناۋادا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ دا توختىغان بولسا، داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇغاندا ئۇنىڭ يەنە شۇ يەردىن باشلىشىنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى ئۇ، ئايەت باشىدا توختىغان. ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دە توختىغان چاغدا ئۇنىڭ ئاخىرىدىن باشلىغىلى بولماسلىقى توختىغان ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بۇ يەردە ئايەتنىڭ بېشى ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەردە توختىغان يەرنىڭ ئۆزىدىن باشلاپ ئوقۇپ، ئاياغقا ئۆتۈلىدۇ.

قەبىھ بولغان ئەركىن توختاش (الوقف القبيح الاختياري)

س: قەبىھ بولغان ئەركىن توختاش دېگەن نېمە؟
ج: كەينىدىكى سۆز بىلەن سۆز ۋە مەنا جەھەتتىن باغلىنىشلىقى بولغانلىقتىن ئۆزى يالغۇزلا ئوقۇلسا، بىر پۈتۈن ئۇقۇم بېرەلمەيدىغان بىر سۆزدە توختاشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق توختاش ئومۇمەن مۇنداق ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ:

1) تولۇق بىر مەنانى ئۇقتۇرالمىدىغان سۆزدە توختاش. مەسىلەن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ دىكى «بِسْمِ» دە توختاش، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ دىكى «الْحَمْدُ» دا توختاش.

(2) توختىغاندا اللہ نىڭ ئەسلى مەقسىدىنىڭ تەتۈرسىچە ئۇقۇم چىقىپ قالىدىغان سۆزلەردە توختاش. مەسىلەن: ﴿ان الله لا يهدي﴾ نىڭ ئاخىرىنى ئوقۇماي توختاش، ﴿قَوِيلٌ لِّلْمُصَلِّينَ﴾ نىڭ ئاخىرىنى ئوقۇماي توختاشقا ئوخشاشلار.

(3) توختىغاندا اللہ قا لايىق كەلمەيدىغان بىر خىل سەلبىي سۈپەت شەكىللىنىپ قالىدىغان سۆزلەردە توختاش. مەسىلەن: ﴿ان الله لا يستحي﴾ دە توختاش، ﴿ان الله لا يغفر﴾ دا توختاش.

بۇخىل توختاش پەقەت چۈشكۈرۈك، يۆتەل، نەپەس يېتىشتۈرەلمەسلىككە ئوخشاش ئىشلار تۈپەيلى توختاشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان چاغلاردا دۇرۇست بولىدۇ. بۇنداق چاغدا توختاپ قايتا ئوقۇغاندا، ئاخىرىدىن باشلىماي يەنە شۇ توختىغان يەردىن باشلاپ ئوقۇش كېرەك. خۇلاسە قىلىپ ئەيتقاندا، قۇرئان ئوقۇغۇچى ناۋادا باشلاش ۋە توختاش قائىدىلىرىنى ساۋات تەرزىدە بىلىپ كەتمەيدىغان ئادەم بولسا، ئۇ قۇرئاننىڭ ئۆزىگىمۇ يېزىپ قويۇلىدىغان بىر قاتار بەلگىلەرگە دېققەت قىلىش بىلەن بىرگە، تۆۋەندىكى باغلىغۇچى قوشۇمچىلار كەلگەن جايلاردا توختاپ، ئارقىدىن يەنە شۇ باغلىغۇچىلاردىن باشلاپ ئوقۇپ كەتسىمۇ بولىدۇ. ئۇلار: ﴿و، ا، ئم، بَل، وَلَكِنْ، اَوْ﴾ قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

زورغا توختاش

(الوقف الاضطراري)

س: زورغا توختاش دېگەن نېمە؟

ج: نەپەس سىقىلىش، ئاۋاز يەتمەسلىك، بەك ئۇزۇن ئوقۇغانلىقتىن ھېرىپ كېتىش، ئوقۇشتىن ئاجىز كېلىش، ئونتۇپ قېلىشقا ئوخشاش مەلۇم ئاجىزلىق ۋە زۆرۈر ئىھتىياج تۈپەيلىدىن توختاش زورغا توختاش دېيىلىدۇ.

بۇ خىل توختاش - توختاشقا بولمايدىغان جايلاردا توختاشقا مەجبۇر بولغاندىلا كۆرىلىدۇ.

بۇنداق ۋاقىتتا قۇرئان ئوقۇغۇچى توختاپ، ئۆزىنى ئوڭشىۋالغاندىن كېيىن، كەلگەن يېرىدىن باشلاپ ئوقۇشقا ياكى بولمىسا ئالدىنقى بۆلەكتىن باشلاپ ئوقۇشقا بولىدۇ. بۇنداق ئىش كۆپرەك ئايەتنىڭ ئورتىسىدا كۆرۈلىدۇ.

زارىقىشلىق توختاش

(الوقف الانتظاري)

س: زارىقىشلىق توختاش دېگەن نېمە؟

ج: قارى (قۇرئان ئوقۇغۇچى) قۇرئاننى بىرلا چاغدا بىر نەچچە خىل قىرائەت شەكلى بىلەن ئوقۇپ، ئۇلار ئارىسىدىكى پەرقلەرنى سېلىشتۇرماقچى بولۇپ توختىغاننى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق چاغدا توختىغاندا، قەيەردىن داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇش ئەلبەتتە توختىغان جاينىڭ خاراكتېرىگە قاراپ بولىدۇ.

تەجرىبىلىك توختاش

(الوقف الاختباري)

س: تەجرىبىلىك توختاش دېگەن نېمە؟

ج: بۇ، كۆپىنچە باشقىلارغا قىرائەت ئۆگىتىش جەريانىدا قۇرئاندىكى ھەرپلەرنىڭ ئۇلاق ۋە ئۈزۈك ھالەتتە يېزىلىشى، ئايرىم ھەرپلەرنىڭ قۇرئانغا يېزىلىش ياكى قالدۇرۇۋېتىلىش ئەھۋالى دېگەندەك بىر قىسىم چۈشەنچە بېرىشنى تەلەپ قىلىدىغان نۇقتىلارنى باشقىلارغا بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن تەجرىبە قىرائىتى قىلىش تۈپەيلى توختاشقا تېگىشلىك بولمىغان جايلاردا

توختاشنى كۆرسىتىدۇ. يۇقارقى تۆت خىل توختاشنىڭ ھەر قاندىقىدا قۇرئان ئوقۇغۇچى قەيەردە توختىغان بولسا، شۇ يەردىن ياكى ئۇنىڭ ئالدىدىكى مەنا جەھەتتىن مۇناسىب كېلىدىغان بىر بۆلەكتىن باشلاپ، داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇشى كېرەك.

س: كەلىمىلەرنىڭ ئاخىرىدا توختاش قانچە خىل بولىدۇ؟

ج: قۇرئان كەرىمدىكى ھەرقانداق بىر سۆزنىڭ ئاخىرى ئەگەر ساكىن بولسا، بۇنىڭغا گەپ يوق. ئەگەر ھەرىكەتلىك بولسا، ئۇنىڭدا توختاشنىڭ يولى مۇنداق ئۈچ تۈرلۈك:

(1) پۈتۈنلەي ساكىن قىلىپ توختاش (الإِسْكَانُ الْمَخْضُ)

(2) ھەرىكەتنى تۆۋەنلىتىپ توختاش (الرَّوْمُ)

(1) لەۋ ئۇچلاپ توختاش (الإِشْمام)

پۈتۈنلەي ساكىن قىلىپ توختاش (الإسكان المحض)

س: پۈتۈنلەي ساكىن قىلىپ توختاش دېگەن نېمە؟
ج: كەلىمىنىڭ ئاخىرىدىكى ھەرىكەتنى پۈتۈنلەي يوقىتىش - پۈتۈنلەي ساكىن قىلىپ توختاش بولىدۇ.

س: قانداق جايدا پۈتۈنلەي ساكىن قىلىپ توختىلىدۇ؟

ج: مۇنداق 5 جايدا:

1) ئايىغى قوش پەشلىك ياكى قوش زىرلىك سۆزلەردە توختىغاندا، ئۇلارنىڭ قوش پەش، قوش زىرلىرى ساكىن ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: ﴿شُھُودٌ﴾، ﴿يَعَادُ﴾

2) ئاخىرى قوش زەبەرلىك سۆزلەردە توختىماقچى بولغاندا، تەنۋىنى ئەلىققا ئالماشتۇرۇپ ئوقۇلىدۇ: مەسىلەن: ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾، ﴿غَفُورًا رَحِيمًا﴾

ئەسكەرتىمە:

ئايىغى تاق پەشلىك كەلگەن سۆزلەردە توختىغاندا، توختىماقچى بولغاندا تاۋۇش ئوقۇل ساكىن ئوقۇلىسىمۇ ياكى رەۋم ۋە ياكى ئىشمام بىلەن ئوقۇلىسىمۇ بولىدۇ.

3) ئاخىرىدا تۈگۈنچەك تا (ئۇلاپ ۋە ئۈزۈپ يېزىلىدىغان ئىككىلىسى) «ة» كەلگەن سۆزلەردە توختىماقچى بولغاندا، بۇ «ة» نى ساكىنلىق «ها»

ئوقۇپ توختىلىدۇ. مەسلەن: ﴿خَاطِئَةٌ﴾، ﴿حَامِيَةٌ﴾، ﴿كَاذِبَةٌ﴾
ئەگەر سۆزنىڭ ئاخىرى ھەرىكەتلىك ئوقۇلغان
ئۇزۇنچاق «ت» بولسا، ئۇنى ساكىن ئوقۇپ توختىلىدۇ.
مەسلەن: ﴿أَنْعَمْتَ﴾ — (أَنْعَمْتُ)

4) ئىككىنچى شەخس ۋە ئۈچىنچى شەخس كۆپلۈك
ئالماش — «كُم»، «هَيْم» لارنىڭ مىمى ھەر قاچان نوقۇل
ساكىن ئوقۇپ توختىلىدۇ.

5) ھەرىكىتى عارِضى (ئۆتكۈنچى) بولغان سۆزلەردە
توختىماقچى بولغاندا، ئۇنداق سۆزلەرنىڭ
ئۆتكۈنچى (ئەسلىدە يوق، كېيىن پەيدا بولغان،
دېمەكچى) ھەرىكىتىنى تولۇق ساكىن ئوقۇپ توختىلىدۇ.
مەسلەن: ﴿قَالَتْ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾

ھەرىكەتنى تۆۋەنلىتىپ توختاش (الرَّوْمُ)

س: ھەرىكەتنى تۆۋەنلىتىپ توختاش دېگەن نېمە؟
ج: (الرَّوْمُ) نىڭ سۆز مەنىسى كۆزلەش، كۆڭلىگە
پۈكۈش، ئىستەكلەش دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق
مەنىسى توختىماقچى بولغان تاۋۇشنىڭ ھەرىكىتىنى
يېقىندىكى ئادەم ئاڭلىيالىسىمۇ، يىراقتىكى ئادەم
ئاڭلىيالىمغۇدەك ئەڭ تۆۋەن چېككە چۈشۈرۈپ، يەڭگىل
دەرىجىدە ئىزھار قىلىپ ئوقۇپ، توختاش تۇر. مۆلچەر
بويىچە ھەرىكەتنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى اظھار قىلىنسا

بولىدۇ. بۇنداق توختاش ئادەتتە ئايىغى تاق پەش، قوش پەش، تاق زىر، قوش زىرلىك كەلگەن سۆزلەردىلا بولىدۇ. زەبەردە بولمايدۇ. مەسەلەن: ﴿شُهُودٌ﴾، ﴿بِعَادٍ﴾
بۇنداق ئوقۇش جەرياندا ئاۋازنىڭ بويى تەبىئىي مەدنىڭ ئۆلچىمى بويىچە قىسقا مەد (قَصْر) ئىككى ھەرىكەت (ئاۋاز بويى) ئۆلچىمىدە بولىدۇ. قوش پەش، قوش زىرلىك سۆزلەردىكى تەنۋىن تاشلىۋىتىلىدۇ.

س: قانداق چاغدا رەۋم بىلەن ئوقۇشقا بولمايدۇ؟

ج: تۆۋەندىكى ئۈچ خىل ئەھۋالدا رەۋم بىلەن ئوقۇشقا بولمايدۇ:

1. ئايىغى زەبەرىلىك كەلگەن سۆزلەردە. مەسەلەن: ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾، ﴿الْعَلَمِينَ﴾، ﴿الصِّرَاطِ﴾
2. ئايىغىدىكى ھەرپ ئۇلاپ ئوقۇغاندا زىر ياكى پەش ھەرىكىتى بىلەن ئوقۇلسىمۇ، ئەسلىي ئوقۇلۇشىدا زىر ياكى پەشلىك ئوقۇلمايدىغان سۆزلەردە. مەسەلەن: ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾
3. مۇئەننەسنىڭ ئىككى خىل تاسىغا رەۋم ياكى ئىشامىدىن ھېچقايسىسى قوللىنىلمايدۇ. مەسەلەن: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾، ﴿لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ﴾

لەۋ ئۇچلاپ توختاش (الإشمام)

س: لەۋ ئۇچلاپ توختاش دېگەن نېمە؟

ج: (الإشمام) نىڭ سۆز مەنىسى پۇرۇتۇش دېگەنلىك بولۇپ، ئاتالغۇلۇق مەنىسى قۇرئان ئوقۇغۇچى توختاش سەۋەبلىك ساكىن ئوقۇشقا توغرا كەلگەن بىر تاۋۇشنى ساكىنلاشتۇرغاندىن كېيىنلا ئېغىزنى خۇددى پەش ھەرىكىتىنى ئورۇنداۋاتقان تۈسكە كەلتۈرۈپ، يېقىندىن قارىغان ئادەمگە بىلىنگۈدەك دەرىجىدە ئىككى لەۋنى جۈپلىمەستىن قورۇپ، ئۇچلاپ تۇرۇپ توختىغاننى كۆرسىتىدۇ. قىرائەتنى ئاڭلاۋاتقۇچى قارىغۇ ئادەم بولسا، بۇ ھەرىكەتنى بىلەلمەيدۇ. بۇ خىل توختاش پەقەت ئايىغى تاق پەش ۋە قوش پەشلىك كەلگەن سۆزلەردىلا بولىدۇ: ﴿إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، ﴿عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾

س: قانداق يەرلەردە ئىشمام قىلىنىدۇ؟

ج: ساكىنغا باغلىق مەد شەكىللەنگەن ھەر قانداق بىرسۆزدە (ناۋادا ئۇ، ئاخىرى ئەسلىدىنلا پەش ئوقۇلغان سۆز بولسا) ئىشمام بىلەن توختاشقا بولىدۇ.

قوشۇمچە:

ئاخىرى تەشەببۇلىك ئوقۇلغان سۆزلەردە توختىغاندا قانداق قىلىنىدۇ؟

تەلەپپۇزىدا غۇننە بولمىغان (يەنى نون ۋە مىمىدىن باشقا) تەشەببۇلىك تاۋۇشلاردا رەۋم ياكى ئىشمام

شەكلىدە توختىغاندا تەشدد ئۆز ھالىتىدە قالدۇرۇلىدۇ. يەنە شۇنداقلا تەشددلىك ئوقۇلغان تەۋرەتمە تاۋۇشلار (قلقلە تاۋۇشلىرى) دا توختىغاندىمۇ تاۋۇش نىسبەتەن كۈچلۈكراق تەۋرىتىپ ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾. ئەكسىچە، نوقۇل ساكىن قىلىپ توختىغاندا، توختىلىدىغان تاۋۇش تەۋرەتمە تاۋۇش بولمىسىلا تەشدد ساكىن قىلىپلا تېز توختىلىدۇ. مەسىلەن: ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ﴾، ﴿فَإِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ﴾، ﴿فَادْكُرُوا اسمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ﴾. تەشدد ئوقۇلغاندا غۇنىلىشىدىغان نون ۋە مەم تاۋۇشلىرىدا توختىغاندا توختاش سۈرئىتى بىر قەدەر ئاستىراق بولىدۇ. مەسىلەن:

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ﴾، ﴿وَلَا جَانٌّ﴾

دېققەت قىلارلىق يەنە بىر ئەھۋال شۇكى، تەشددلىك ئوقۇلغان ۋاۋ ياكى يا تاۋۇشىدا توختىغاندا، ئۇلارنىڭ تەشددلىك ھالىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تاۋۇشنى چىڭراق تەلەپپۇز قىلىپ، تەشددىگە بىلىنەرلىك ئۈن بېرىپ توختاپ، مەد شەكىللىنىپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش كېرەك. مەسىلەن: ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (بەقەرە سۈرىسىنىڭ 36- ئايىتىدە)، ﴿وَكَايْنٌ مِّن نَّيِّ﴾ (ئال ئىمران سۈرىسىنىڭ 146- ئايىتىدە).

باشلاش (الابتداء)

س: باشلاش توغرىسىدا قانداق بەلگىلىمە بار؟
ج: قىرائەت جەريانىدا توختايدىغان نۇقتىلارنىڭ ئېنىق قائىدىلىرى بولغىنىدەك، باشلايدىغان نۇقتىلارنىڭمۇ بەلگىلىك قائىدە - قانۇنىيىتى بولىدۇ. بۇلارغا ئەمەل قىلىش - قىلماسلىق قىرائەت سۈپىتىگە بەلگىلىك تەسىر كۆرسىتىدۇ. يۇقىرىدا توختاشنىڭ قەبىھ ۋە چىرايلىق تۈرى بولىدىغانلىقى سۆزلەندى. خۇددى شۇنىڭدەك باشلاشمۇ چىرايلىق باشلاش ۋە قەبىھ باشلاش، دەپ ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. ئومۇمەن تۆۋەندە ئېيتىلغان نۇقتىلار بويىچە باشلاش چىرايلىق باشلاش بولسا، ئۇلارنىڭ ئەكسىچە بولغىنى قەبىھ باشلاش بولىدۇ.

(1) سوراق قوشۇمچىسى كەلگەن جايلاردىن باشلاش.

(2) قەسەم لامى ياكى شەرت قوشۇمچىسى كەلگەن جايلاردىن باشلاش.

(3) بولۇشسىز پېئىل ياكى بولۇشسىز بۇيرۇق پېئىل كەلگەن يەرلەردىن باشلاش.

(4) پېئىل ياكى چاقىرىش ئىماسى (نىدا ھەرىپى) كەلگەن يەرلەردىن باشلاش.

توختىۋېلىپ ئوقۇش (السَّكَّةُ)

س: توختىۋېلىپ ئوقۇش دېگەن نېمە؟
ج: بۇ، قۇرئاندىكى بەلگىلىك جايلارغا كەلگەندە
توساتتىن ئاۋازنى ئۈزۈپ، تىنىق ئالماي ئىككى ھەرىكەت
مقدارى توختىۋېلىپ، ئاندىن داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇشنى
كۆرسىتىدۇ.

س: قۇرئان كەرىمدە نەچچە يەردە توختىۋېلىپ
ئوقۇلىدۇ؟

ج: تۆۋەندىكى تۆت ئورۇندا: ﴿مَرَقَدْنَا﴾ - ﴿مَنْ بَعَثْنَا مِنْ
مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَانُ﴾ (ياسىن سۈرىسىنىڭ 52 -
ئايەتىدە)

﴿مَنْ رَاقٍ﴾ - ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (قىيامەت سۈرىسىنىڭ
27 - ئايەتىدە)

﴿عَوَجًا﴾ - ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ (كەھف سۈرىسىنىڭ
1 - ئايەتىدە)

﴿بَلْ رَانَ﴾ - ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (مۇتەففىفىن
سۈرىسىنىڭ 14 - ئايەتىدە)

كېرەك ئەسكەرتىمىلەر

قۇرئان كەرىمدە ئاندا - ساندا ئۇچراپ قالدىغان،
قائىدىگە بېقىنمايدىغان بىر بۆلۈك ئەھۋاللار بار. تۆۋەندە
شۇنداق ئەھۋاللار توغرىسىدا بىر قۇر ئۇچۇر بېرىپ
ئۆتىمىز.

1. سۆزلەرنىڭ ئاخىرىغا كېلىپ توختىغاندا ئوقۇلۇپ،
ئۇلاپ ئوقۇغاندا چۈشۈپ قالدىغان ئەلىقى. بۇنداق
ئەلىقى تۆۋەندىكى يەتتە ئورۇندا ئۇچرايدۇ:

﴿لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾ (كەھف سۈرىسىنىڭ 37 -
ئايىتىدە)

﴿كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ (ئىنسان سۈرىسىنىڭ 15 - ئايىتىدە)
﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا﴾ (ئىنسان
سۈرىسىنىڭ 4 - ئايەتىدە)

﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ (ئەھزاب سۈرىسىنىڭ 10 -
ئايىتىدە)

﴿وَأَطَعْنَا الرَّسُولًا﴾ (ئەھزاب سۈرىسىنىڭ 66 -
ئايىتىدە)

﴿فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ (ئەھزاب سۈرىسىنىڭ 67 -
ئايىتىدە)

﴿أَنَا﴾ (كۆپ يەردە ئۇچرايدۇ)

بۇ مىساللاردىكى ﴿لَكِنَّا﴾، ﴿قَوَارِيزَا﴾، ﴿سَلَسِلَا﴾، ﴿الظُّنُونَا﴾، ﴿الرَّسُولَا﴾، ﴿السَّيِّيلَا﴾ قاتارلىق سۆزلەرنىڭ ئاخىرىدىكى ئەلىق ئەنە شۇنداق ئەلىفتۇر. ئۇلاردىن پەقەت ﴿قَوَارِيزَا﴾ نىڭ ئەلىفلا ئۇلاپ ئوقۇغاندىمۇ يەڭگىلەرەك ئوقۇلىدۇ، ئەمما يۇقارقى ﴿قَوَارِيزَا﴾ كىيىن 16 - ئايەتنىڭ باش تەرىپىدە كېلىدىغان ﴿قَوَارِيزَا﴾ نىڭ ئەلىقى ھەر قانداق ھالدا ئوقۇلمايدۇ.

2. يېزىقتا بولسىمۇ، ئۇلاپ ئوقۇغاندىمۇ، توختىغاندىمۇ ئوقۇلمايدىغان ئەلىقى. ئۇ مۇنۇ تۆت يەردە تەكرار كەلگەن ﴿ئَمُودَا﴾ سۆزىدىكى ئەلىفتۇر:

﴿أَلَا إِنَّ ئَمُودَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ (ھۇد سۈرىسىنىڭ 68 - ئايىتىدە)

﴿وَتَمُودَا وَأَصْحَابُ الرِّسِّ﴾ (فۇرقان سۈرىسىنىڭ 38 - ئايىتىدە)

﴿وَعَادَا وَتَمُودَا وَقَدْ﴾ (ئەنكەبۇت سۈرىسىنىڭ 38 - ئايىتىدە)

﴿وَتَمُودَا فَمَا أَبْقَى﴾ (نەجم سۈرىسىنىڭ 51 - ئايىتىدە)

3. ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَسِلَا وَأَغْلَالَا﴾ (ئىنسان سۈرىسىنىڭ 4 - ئايىتىدە)دىكى ﴿سَلَسِلَا﴾ دا توختىغاندا، ﴿سلاسلا﴾ دەپ ئەلىقنى ئوقۇپ توختاشقىمۇ ياكى ﴿سلاسلى﴾ دەپ ساكىن قىلىپ توختاشقىمۇ بولىدۇ.

4. تۆۋەندىكى ئايەتتە ئۈچ يەردە كەلگەن «ض»

تاۋۇشنى زەبەر ياكى پەش بىلەن ئوقۇشقا بولىدۇ: ﴿اللَّهُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ (رۇم سۈرىسىنىڭ 54 -
ئايىتىدە)

5. ﴿وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾ (فۇرقان سۈرىسىنىڭ 69 -
ئايىتىدە) دىكى ﴿فِيهِ﴾ نىڭ ھاسى قائىدىگە خىلاپ ھالدا
تەبئىي مەد ئۆلچىمى بويىچە ئىككى ھەرىكەت مىقدارى
سوزۇلىدۇ.

6. بۇ ئىككى يەردىكى «ص» ھەرپى «س»
ئوقۇلىدۇ:

﴿وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَبْصُطُ﴾ (بەقەرە سۈرىسىنىڭ 245 -
ئايىتىدە)،

﴿فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً﴾ (ئەئراف سۈرىسىنىڭ 69 - ئايىتى
بىلەن بەقەرە سۈرىسىنىڭ 247 - ئايىتىدە).

7. ﴿الْمُصْطِطُونَ﴾ (تۇر سۈرىسىنىڭ 37 - ئايىتىدە)
سۆزىدىكى «ص» تاۋۇشى «س» ياكى «ص» ئوقۇلىدۇ.
ئەمما ﴿بُصْطِطٍ﴾ (غاشىيە سۈرىسىنىڭ 22 - ئايىتىدە)
دىكى «ص» ئۆز پېتى ئوقۇلىدۇ.

8. ﴿مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ﴾ (يۇسۇپ سۈرىسىنىڭ
11 - ئايىتىدە) دىكى «ن» ھەرپى ئىشماملىق ئوقۇلىدۇ.
يەنى ئۇنى تەلەپپۇز قىلغاندا ئىككى لەۋنى قورۇشتۇرۇپ،
بەش ئوقۇۋاتقاندا بىر ھالەت پەيدا قىلىنىدۇ.

9. تۆۋەندىكى تۆت مەد ئورنىدا كەلگەن ئىككىنچى
ھەمىزنى تەسھىل (ھەمزە بىلەن ھا ئارىسىدا تەلەپپۇز
قىلىش) بىلەن ئوقۇلىدۇ.

﴿أَعْجَبِي﴾ (فۇسسىلەت سۈرىسىنىڭ 44 - ئايىتىدە)

﴿اللَّهُ﴾ (نەمل ۋە يۈنۈس سۈرىلىرىنىڭ 59 -

ئايىتىدە)

﴿الآن﴾ (يۈنۈس سۈرىسىنىڭ 51 - ۋە 91 -

ئايەتلىرىدە)

﴿قُلْ الذَّكْرَيْنِ﴾ (ئەنئام سۈرىسىنىڭ 144 - ۋە 143 -

ئايەتلىرىدە)

10. ﴿لَيْنَ بَسِطَتْ﴾ (مائىدە سۈرىسىنىڭ 28 -

ئايىتىدە)،

﴿أَحْطَتْ﴾ (نەمل سۈرىسىنىڭ 22 - ئايىتىدە)،

﴿مَافَرَطْتُمْ﴾ (يۈسۈپ سۈرىسىنىڭ 80 - ئايىتىدە)،

﴿مَافَرَطْتُ﴾ (زۇمەر سۈرىسىنىڭ 56 - ئايىتىدە)

قاتارلىق تۆت جايدا ئىدغام تولۇق بولمايدۇ. يەنى

«طاء» تاۋۇشى «تاء» تاۋۇشىغا كىرىشتۈرۈپ ئوقۇلىشىمۇ

، يەنىلا «طاء» تاۋۇشىنىڭ تەلەپپۇز سۈپىتى تولۇق

ساقلاپ قېلىنىش بىلەن بىرگە قەلقە قىلماستىن

ئېغىزنى توشۇرۇپ كۆتۈرەڭگۈ ھالدا تەلەپپۇز قىلىنىدۇ.

11. ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (مۇرسەلات

سۈرىسىنىڭ 20 - ئايىتىدە) دا «ق» نى «ك» غا

تولۇق ئىدغام قىلىپ ﴿الم نخللكم﴾ دەپ ئوقۇشقىمۇ،
ياكى ئىدغام قىلماي ئىزھارغا ئوخشىتىپراق ئوقۇپ
كېتىشىكمۇ بولىدۇ.

12. ﴿فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم﴾ (نەمل سۈرىسىنىڭ

36 - ئايىتىدە) دىكى «ن» غا ﴿فَمَا آتَانُ﴾ دەپ ۋەحق
قىلىساقمۇ ياكى «فَمَا آتَانِي» دەپ «ياء» نى
ساكنلاشتۇرۇپ توختىساقمۇ بولىدۇ.

13. ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (زۇمەر سۈرىسىنىڭ 7 -

ئايىتىدە)

﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ﴾ (ھۇد سۈرىسىنىڭ 91 -

ئايىتىدە)

﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ﴾ (ئەلق سۈرىسىنىڭ 15 - ئايىتىدە)

﴿فِيهَا فَوَاحٍ كَثِيرٌ﴾ (مۇئەممنون سۈرىسىنىڭ 19 -

ئايىتىدە) قاتارلىق تۆرت يەردىكى «ھاء» تاۋۇشى
ئالماش ئەمەس بەلكى شۇ سۆزلەرنىڭ ئەسلىي ھەرپلىرى
بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار مەد قىلماي ئوقۇلىدۇ.

14. ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (نۇر

سۈرىسىنىڭ 31 - ئايىتىدە)

﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاجِرُ﴾ (زۇخروف سۈرىسىنىڭ 49 -

ئايىتىدە)

﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ﴾ (رەھمان سۈرىسىنىڭ 31 -

ئايىتىدە) قاتارلىق 3 جايدىكى «ھا» دا توختىغاندا

«ھا» نىڭ ئەلىفى ئوقۇلماي زەبەردە توختىلىدۇ. باشقا جايلاردىكى «ھا» دا ئەلىفتە توختىلىدۇ.

15. ﴿مَالِهِ هَلْ﴾ (ھاققە سۈرىسى 28 - ئايەت بىلەن 29 - ئايەتنىڭ چىگرىسى) دە ئالدىنقى «ھا» نى كىيىنكى «ھا» غا ئىدغام قىلىپ ئوقۇشقىمۇ، ياكى ئالدىنقى «ھا» دا سەكتە قىلىپ، ئىزھار بىلەن ئوقۇشقىمۇ بولىدۇ.

16. ﴿يَسَّ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ﴾ (ھۇجۇرات سۈرىسىنىڭ 11 - ئايىتىدە) دىكى «يَسَّ» نى «الاسم» غا ئۇلاپ ئوقۇغاندا «الاسم» نىڭ لامىنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ئۇلاق ھەمىزىنىڭ ئىككىلىسى تەلەپپۇزدىن قالدۇرۇلۇپ، لامدىن كىيىنكى ھەمىزىنىڭ زىر ھەرەكەتى لامغا بېرىلىپ، (يَسَّ لِسْمُ الْفُسُوقُ) دەپ ئوقۇلىدۇ. ناۋادا «يَسَّ» دە توختاپ، «الاسم» دىن باشلاپ ئوقۇساق، «الاسم» نىڭ ئەلىفى ساقلاپ قىلىنىپ ياكى تاشلىۋېتىلىپ، (أَلِسْمُ الْفُسُوقُ) (لِسْمُ الْفُسُوقُ) دەپ ئوقۇلىدۇ.

17. ئاخىرى مەد ھەرىپلىك كەلگەن بىر سۆز ساكىن ھەرپ بىلەن باشلانغان يەنە بىر سۆزگە ئۇلاپ ئوقۇلغاندا چوقۇم ئالدىنقى سۆزدىكى مەد ھەرىپى تەلەپپۇزدىن قالدۇرۇلۇشى كېرەك.

مىساللار:

﴿وَالْمُقِيمِ الصَّلَاةَ﴾ (والمقيم الصلاة).

﴿مُجَلِّ الصَّيْدِ﴾ (مُجَلِّ الصَّيْدِ).

﴿ءَامِنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (آمِنُوا اتَّقُوا اللَّهَ).

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ﴾ (اهْدِنَا الصِّرَاطَ).

﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ).

18. ﴿عَوَجًا﴾ ۋە ﴿مَرْقَدِنَا﴾ لاردا باشتا دېيىلگەندەك

سەكتە قىلىپ ئوقۇش بىلەن بىرگە، ﴿عَوَجًا﴾ ئايەت

بېشىدا كەلگەنلىكى ۋە ﴿مَرْقَدِنَا﴾ شۇ ئورۇندا كافرلارنىڭ

سۆزىدىن كىيىن كەلگەنلىكى سەۋەبلىك بۇ ئىككى سۆز

تولۇق توختاش نوقتىسى سۈپىتىدە قارىلىپ، ئۇلاردا

توختاپ ئوقۇلىشىمۇ بولىدۇ. ئەمما ﴿مَنْ رَاقٍ﴾ ۋە ﴿بَلْ زَانَ﴾

لەر توختاش نوقتىسى سۈپىتىگە ئىگە بولمىغانلىقى ئۈچۈن

بۇلار ھەر قاچان سەكتە قىلىپ ئوقۇلىدۇ.

قۇرئان كەرىمنىڭ بىرلىكلەر بويىچە بۆلۈنۈشى

قۇرئان شۇناسلار قۇرئاننى بۆلەكلەرگە بۆلۈشتە ھەر خىل بىرلىكلەرنى ئىشلەتكەن. بۇ بىرلىكلەر سۈرە ۋە ئايەتنى ھىسابقا ئالمىغاندا رۇكۇۋ (ركوع)، مەنزىل (منزل)، ھىزب (حزب)، جۈزۋ - پارە (جزء) قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. بۇلار ئىچىدە ھازىر كەڭ ۋە ئورتاق قوللىنىلىۋاتقنى جۈزۋ بىلەن ھىزب بويىچە بۆلۈش بولۇپ، باشقىلار ئىلگىرى - كىيىن بولۇپ قوللىنىلغان ۋە ئەمەلدىن قالغان. تۆۋەندە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە چۈشەنچە بېرىپ ئۆتىمىز:

رۇكۇۋ (ركوع): قۇرئاننى قىرىق بۆلەككە بۆلۈشتىن كېلىپ چىققان ئاتالغۇ بولۇپ، بۇ ئاتالغۇ بويىچە ھەر بىر رۇكۇۋ قۇرئاننىڭ قىرىقتىن بىرىنى كۆرسىتىدۇ. رۇكۇۋ بىرلىكىدە بۆلۈنگەن قۇرئان نۇسخىلىرىدا ھەر بىر رۇكۇۋنىڭ باشلىنىش ۋە ئاخىرلىشىش نۇقتىسى خاس بەلگىلەر ۋە رۇكۇۋنىڭ قىسمى كۆرسەتمىلىرى ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن.

مەنزىل (منزل): بۇ، قۇرئاننى سۈرىلەرنى پاسىل قىلىپ، يەتتە بۆلەككە بۆلۈشتىن كېلىپ چىققان ئاتالغۇ. بۇ خىل بۆلۈش بويىچە بولغاندا فاتھە

سۈرىسىدىن مائىدە سۈرىسىگىچە بولغان قىسىم 1 -
مەنزىل، مائىدە سۈرىسىدىن يۇنۇس سۈرىسىگىچە بولغان
قىسىم 2 - مەنزىل، يۇنۇس سۈرىسىدىن بەنى ئىسرائىل
سۈرىسىگىچە بولغان قىسىم 3 - مەنزىل، بەنى ئىسرائىل
سۈرىسىدىن شۇئەرا سۈرىسىگىچە بولغان قىسىم 4 -
مەنزىل، شۇئەرا سۈرىسىدىن ساففات سۈرىسىگىچە بولغان
قىسىم 5 - مەنزىل، ساففات سۈرىسىدىن قاف
سۈرىسىگىچە بولغان قىسىم 6 - مەنزىل، قاف
سۈرىسىدىن ناس سۈرىسىگىچە بولغان قىسىم 7 -
مەنزىل. بۇ، سۈرىلەرنىڭ باش ھەرپلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ،
«فەيى شۇقى» دەپمۇ ئىپادىلىنىدۇ.

ھىزب (جِزْب): بۇ، قۇرئاننى 60 بۆلەككە بۆلۈشتىن
كېلىپ چىققان ئاتالغۇ. ھازىرقى قۇرئان نۇسخىلىرىنىڭ
كۆپىنچىسىدە ھەر بىر ھىزبنىڭ باشلىنىش ۋە
ئاخىرلىشىش نۇقتىلىرى پارىلەرنىڭ بۆلۈنۈش نوقتىسىغا
يانداش ھالدا كوناكىرت بەلگىلەر بىلەن ئىپادىلەنگەن.
بۇنى دىققەت قىلىنسلا بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

جۈزۇ - پارە(جزء): بۇ، قۇرئاننى ھازىر بىزگە مەلۇم
بولغانىدەك 30 بۆلەككە بۆلۈشتىن كېلىپ چىققان
ئاتالغۇ. بۇ ئاتالغۇ بويىچە بولغاندا قۇرئان كەرىمنىڭ ھەر
20 بەت ياكى 10 ۋەرەقى بىر جۈزۇ ھىسابلىنىدۇ.

ئىستىئازە ۋە بەسمەلە تەرتىبلىرى (الِاسْتِغَاذَةُ وَالْبَسْمَلَةُ)

س: ئىستىئازە ۋە بەسمەلە دېگەن نېمە؟
ج: ئىستىئازە بولسا، (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) نىڭ ناملاشتۇرۇلغان شەكلى. بەسمەلە بولسا، (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) نىڭ ناملاشتۇرۇلغان شەكلىدۇر.

س: قۇرئان ئوقۇش ئالدىدا ۋە ئارىلىقلىرىدا
ئىستىئازە ۋە بەسمەلە ئوقۇشنىڭ تەرتىبلىرى قانداق
بولىدۇ؟

ج: نامازدا ياكى باشقا چاغلاردا قۇرئان ئوقۇماقچى
بولغانلار ئاللاھنىڭ: «ئەي مۇھەممەد، سەن قۇرئان
ئوقۇساڭ ئاللاھقا سېغىنىپ قوغلاندى بولغان شەيتاندىن
پاناھ تىلىگىن» دېگەن ئايىتى ۋە قۇرئان كەرىمدىن
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چۈشكەن تۇنجى ۋەھىيى
بولمىش «ئوقۇ» سۈرىسى «ياراتقان پەرۋەردىگارنىڭ
نامى بىلەن ئوقۇ» دەپ باشلانغانلىقىغا ئاساسەن ئەڭ
ئالدى بىلەن ئەئۇزۇ (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بىلەن
باشلاش پۈتكۈل ئىسلام پېشقوالرىنىڭ قارىشىدا
مۇستەھەب سانالسا، بىسمىللاھ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)
بىلەن باشلاش سۈننەتتۇر.

تۆۋەندە ئىستىئازە بىلەن بەسمەلەنىڭ ھەر قايسى
ھالەتلەردىكى ئوقۇلۇشىنى سىخىما ئارقىلىق كۆرسۈتۈپ
ئۆتىمىز:

بىرىنچى	ھەممىنى ئۈزۈپ ئوقۇش أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ئۈزۈپ بسم الله الرحمن الرحيم ئۈزۈپ والضحى
ئىككىنچى	ئىستىئازىدە توختاپ، بەسمەلەنى سۈرگە ئۇلاپ ئوقۇش أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ئۈزۈپ بسم الله الرحمن الرحيم ئۇلاپ والضحى
ئۈچىنچى	ئىستىئازەنى بەسمەلگە ئۇلاپ ئوقۇپ توختىغاندىن كېيىن سۈرىنى باشلاش بسم الله الرحمن الرحيم ئۇلاپ أعوذ بالله من الشيطان الرحيم ئۈزۈپ والضحى
تۆتىنچى	ھەممىنى ئۇلاپ ئوقۇش بسم الله الرحمن الرحيم ئۇلاپ أعوذ بالله من الشيطان الرحيم ئۇلاپ والضحى

ئىككى سۈرە ئارىلىقىدا بەسمەلە ئوقۇشنىڭ شەكلى
مۇنداق بولىدۇ:

بىرىنچى	ھەممىنى ئۈزۈپ ئوقۇش ولسوف يرضى ئۈزۈپ بسم الله الرحمن الرحيم ئۈزۈپ والضحى
ئىككىنچى	ئالدىنقى سۈرىدە توختاپ، بەسمەلەنى كېيىنكى سۈرگە ئۇلاپ ئوقۇش ولسوف يرضى ئۈزۈپ بسم الله الرحمن الرحيم ئۇلاپ والضحى
ئۈچىنچى	ھەممىنى ئۇلاپ ئوقۇش ولسوف يرضى ئۇلاپ بسم الله الرحمن الرحيم ئۇلاپ والضحى

يۇقارقى جەدۋەلدىن كۆرۈنۈپ تۇرغىنىدەك، سۈرە

ئاخىرىدا بەسمەلەنى ئوقۇغاندا كەينىدىن ئوقۇماقچى بولغان سۈرىدىن ھېچ بولمىغاندا بىر ئايەت چاغلىق بۆلەك بولسىمۇ ئەگەشتۈرۈپ ئوقۇلمىسا بولمايدۇ. چۈنكى مۇشۇنداق بولغاندا بىسىمىلاھنىڭ ئالدىنقى سۈرىنىڭ ئايىتى بولۇپ قېلىش ئىبھتىماللىقى يوققا چىقىدۇ ۋە شۇنداقلا بەسمەلەنىڭ سۈرە بېشىدىكى باشلانغۇچلۇق خاراكتېرى گەۋدىلىنىدۇ. ئەمما سۈرە ئەنفال بىلەن سۈرە بەرائە ئارىلىقىدا بەسمەلە بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئىككى سۈرە ئارىلىقىدا تىنىق ئېلىپ ئوقۇشقىمۇ، ئۇلاپ ئوقۇشقىمۇ ۋە ياكى تىنىقسىز توختاپ (سەكتە قىلىپ) ئوقۇشقىمۇ بولىۋېرىدۇ. بۇ جەھەتتە بىلىۋېلىشقا تىگىشلىك يەنە بىر نەچچە نۇقتا شۇنىڭدىن ئىبارەتتىكى، ئەگەر قۇرئاننىڭ بىز ئوقۇۋاتقان قىسمى مەلۇم سۈرىنىڭ باش تەرىپى بولماي، بەلكى ئۇ سۈرە ئىچىدىكى بەزى ئايەتلەر بولغىنىدا ياكى قىرائەت ئارىلىقىدا بىر سۈرە ئىچىدە يۆتكەلگەن چاغدا ئىستىئازە ئوقۇلسىلا بولىدۇ. ئەگەر قۇرئان ئوقۇۋېتىپ بىر سۈرىدىن يەنە بىر سۈرىگە ئۆتكەن چاغدا، ئوقۇۋاتقان سۈرە تۈگىگەن بولسۇن ياكى تۈگىمىگەن بولسۇن پەقەت بەسمەلە ئوقۇشلا كىفايە قىلىدۇ.

ئەگەر قۇرئانخان (قۇرئان ئوقۇغۇچى) بىرەر سۈرىنى باشتىن باشلاپ ئوقۇماقچى بولسا، ئۇچاغدا ئىستىئازە بىلەن بەسمەلەنى ئوقۇشى شەرت.

مەلۇم بىر سۈرىنى ئوقۇۋېتىپ، توساتتىن يەنە بىر

سۈرىنىڭ مەلۇم بىر قىسىم ئايەتلىرىنى ئوقۇماقچى
بولغاندا ئىستىئازە ۋە ياكى بەسمەلە ئوقۇشقا ھاجەت
يوقتۇر. ھەر قانداق بىر قۇرئان ئوقۇغۇچىنىڭ زۇھا
سۈرىسىدىن كېيىنكى سۈرىلەرنى ئوقۇغاندا ھەر بىر سۈرە
تۈگىگەندە بىر تەكبىر ئېيتىمقى سۈننەتتۇر.

قيرائەت ماھارىتى ھەققىدە

قۇرئاننى قاندىلىك ۋە چىرايلىق ئوقۇش مۇسۇلمانلارنىڭ مەجبۇرىيىتى.

«قيرائەت» ۋايىغا يەتكۈزۈپ، لايىقىدا قىلىنغاندا، ئۇنىڭ ئەمەلىي ۋە روھىي ئۈنۈمىمۇ ئالاھىدە بولىدۇ.

قيرائەتنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ قىلىش روھىي تۇراقلىقلىق، ئىدىيىۋىي مۇكەممەللىكتىن باشقا مەلۇم دەرىجىدە قيرائەت ماھارىتىنىمۇ تەلپ قىلىدۇ.

مۇسۇلمان كىشى قۇرئاننى ئادەتتىكىچىلا قيرائەت قىلىشتىن ساقلىنىشى كېرەك. قۇرئان ئاللاننىڭ سۆزى، بۈيۈك كىتاپ.

قۇرئاننى چىرايلىق ئاۋاز، گۈزەل ۋە يېقىملىق ئاھاڭ بىلەن مۇڭلۇق ئوقۇش مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام تەكىتلىگەن دىنىي مەزمۇنلاردىن بىرى: «سىلەر

قۇرئاننى ئاۋازىڭلار بىلەن بېزەڭلار» (ئەمەد، ئەبۇ داۋۇد، نەسەئى، ئىبنى ماجەلەر رىۋايەت قىلغان ئىسھەك مەدىس).

«قۇرئاننى چىرايلىق ئوقۇمىغان ئادەم بىزدىن ئەمەس» (بۇخارىي رىۋايەت قىلغان)

قيرائەتنىڭ ئاھاڭ جەھەتتىن سۈپەتلىك قىلىنىشى ئاۋازنىڭ ياخشى بولۇشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ.

بۇنىڭ ئۈچۈن چوقۇم ئاۋازنى ياخشىلاش ئۆتكىلىدىن ئۆتۈش كېرەك. بۇ جەھەتتە ئوقۇرمەنلەر تۆۋەندە بېرىلگەن

بىر قاتار تەكلىپ ۋە ئۇسۇللارغا رىئايە قىلىپ كۆرسە
ياخشى ئۈنۈم قازىنىشى مۇمكىن.

قىرائەتكە تەييارلىق قىلىش باسقۇچى:

1. قىرائەت قىلغۇچى ئۆزىنىڭ زور بىر ئىشنى قىلىش
ئالدىدا تۇرغانلىقىنى ھېس قىلىپ، روھىي جەھەتتىن
تېتىك، جۇشقۇنلۇقنى ئىشقا ئاشۇرۇش كېرەك.

2. تۆۋەندىكى يېنىك ھەرىكەتلەر ئارقىلىق
بەدەندىكى ھەرقايسى ئەزالارنى ئىختىيارىي ھالەتكە
كەلتۈرۈپ، پائالىيەتچانلىقنى ئاشۇرۇش.

1. ئالدى - كەينىگە ئىختىيارىي ئېگىلىش،
ئوڭدىن - سولغا، سولدىن - ئوڭغا ئېگىلىپ بەدەننى
ئايلىاندۇرۇش.

2. قولنى بىر - بىرلەپ، ئوڭ - تەنۈر ئايلىاندۇرۇش.
3. مۈرىنى ئالدى - كەينىگە قاراپ تولۇق
ئايلىاندۇرۇش.

4. بويۇننى ئىختىيارىي ھالدا ئوڭ - سولغا
ئايلىاندۇرۇش.

5. قۇلاق ئالدىدىكى جاغ سۆڭىكىنى قول بىلەن
ئۇۋۇلاپ بوشتىش (بۇ جەرياندا ئېغىز ئاستا ئېچىلىپ -
يېپىلىپ تۇرۇشى كېرەك).

6. ئېڭەكنى ئەركىن ھالدا پەسكە چۈشۈرۈپ، ئوڭ -
سولغا ھەرىكەتلەندۈرۈش.

7. تىلنى بوش ھالەتتە ئېغىز سىرتىغا چىقىرىپ،
ئېڭەككە تەگكۈچە سوزۇش، تىل ئۈچىنى چىشقا

تەگكۈزۈپ، ئاستى - ئۈستى چىش قاتارىنى بويلاپ ئوڭ - تەتۈر ئايلاندۇرۇش.

8. ھەرخىل نەپەس ئېلىش - چىقىرىش ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق ئۆپكەننىڭ سىغىمچانلىقىنى، تىزگىنلەش ئىقتىدارىنى، قوۋۇرغىلارنىڭ كېرىلىشىنى ۋە قورساقنىڭ ئىتتىرىش كۈچىنى ئاشۇرۇش. بۇنىڭدا تۆۋەندىكى ھەرىكەتلەرنى ئىشلەش كېرەك:

1. نەپەسنى ئاستا ئېلىپ، ئاستا چىقىرىش.

2. تېز ئېلىپ، ئاستا چىقىرىش.

3. تېز، قىسقا پۇۋلەش.

يۇقىرىقى ھەرىكەتلەر ئاۋاز مەشىقىنىڭ داغدام يولى. ئاۋاز مەشىقىدە ئاۋازنى ئازراق، مېڭىنى كۆپرەك ئىشلىتىش كېرەك.

ئاۋاز مەشىقلىرى بۇ ساھە مۇتەخەسسسلەرنىڭ چۈشەندۈرۈپ بايان قىلىشى بويىچە ناھايىتى كۆپ. سىزگە بۇ يەردە قىرائەتكە ماس بولغان ئاۋاز مەشىقىدىن بىر نەچچىنى بايان قىلىمىز.

(1) ئوتتۇرا ئاۋاز رايونى - ئاۋازنى ئەڭ تەبئىي، چىرايلىق ھەم ئىختىيارىي چىقىرىشقا بولىدىغان رايون. شۇڭا مەشىقنى ئوتتۇرا ئاۋاز رايونىدىن باشلاش ئەڭ مۇۋاپىق. بۇ رايوندا ئاۋاز ئورنىنى توغرىلاش، ئاۋاز دائىرىسىنى قەدەممۇ - قەدەم كېڭەيتىش لازىم.

(2) ئاۋۋال مەقسەتلىك ھالدا، ئاۋازىڭىزدىكى ئەڭ ئىختىيارىي، تەبئىي، چىرايلىق چىققان بىر ئاۋازنى

تېپىۋېلىپ مۇقىملاشتۇرۇڭ. ئاندىن شۇ ئاۋاز ئاساسىدا باشقا ئاۋازنى ئۇلاپ چىقىرىڭ.

(3) نەپەسنى يېنىك ئېلىپ، توختاش ئالامەتلىرى قويۇلغان جايدا نەپەس يەڭگۈشلەنسە بولىدۇ. ئاۋاز يۇقىرىغا ئۆزلىگەنسە نەپەس تۆۋەنگە چۈشىدۇ. ئاۋاز سۈزۈك، ئەركىن، راۋان، بىر-بىرىگە ئۇلىنىپ چىقىدۇ.

ھەرپلەرنى تولۇق تەلەپپۇز قىلىش بىلەن بىرگە ئۇنىڭغا ئۆزىمىزنىڭ ئەڭ ئەسلىي بولغان، ئۆزگەرمىگەن، سۈنئىيلەشتۈرۈلمىگەن ئاۋازىمىزنى قوشىمىز.

قىرائەتنى چىرايلىق قىلىمەن دەپ ئاۋازنى بەكلا ئىنچىكە ياكى بەكلا بوم چىقىرىۋەتكەندە سۈنئىيلىك شەكىللىنىپ، يېقىمسىزلىق كېلىپ چىقىدۇ، شۇڭا ئاۋازنى ئامال بار تەبئىي چىقارغان ياخشىدۇر.

قىرائەتتە ئاۋازنىڭ ياخشى بولۇشى - ئاڭلىغۇچىنىڭ ياخشى ئاۋازغا ئىختىيارى بېرىلىپ، ئۇنىڭغا ئىخلاسمەنلىك بىلەن قۇلاق سېلىشىغا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈندۇر. شۇڭا قىرائەت قىلغۇچى ئۆز ئاۋازىنىڭ گۈزەل، جاراڭلىق بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرۇشى كېرەك.

ئاڭلىغۇچى قىرائەتنىڭ مەنىسىنى چۈشەنمەيدىغان ئەھۋالدا، چىرايلىق ۋە مۇڭلۇق چىقىرىلغان ئاۋازنى ياخشى دەپ قارايدۇ، شۇڭا ئاۋازنى ياخشىلاشقا ئەھمىيەت بېرىپ، ئەسلىدىكى ياخشى بولمىغان ئاۋازنى ياخشىلاشقا، ئەگەر بەك ئىنچىكە بولۇپ كەتسە ئۇنى

قېلىنلىتىپ ئوقۇشقا، بەك قوپال، توم بولۇپ كەتسە،
ئىنچىكرەك قىلىپ ئوقۇشقا دىققەت قىلىنسا، ئاۋاز
نورماللىشىشقا قاراپ يۈزلىنىدۇ.

قىرائەت ئاھاڭلىرى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، بىز بۇ
يەردە ئۇنىڭ مېلودىيەسىنى ئىلمىي ئۇسۇلدا بايان
قىلىپ بېرىشتىن مەئزۇرمىز.

چۈنكى بىزنىڭ بايقىشىمىزچە قىرائەت ئاھاڭلىرى
تېخىچە ئوتىغا سېلىنغىنى يوق. بۇنىڭ نۇرغۇن
سەۋەبلىرى بار، ئەلۋەتتە. لېكىن شۇنداقتمۇ قىرائەت
ئاھاڭلىرىنىڭ ھەممىسى بىر خىل ئورتاقلىققا ئىگە.
يەنى ئۇلارنىڭ ھەر قاندىقى زەنجىرسىمان ئۇدار بويىچە
تەڭداش رېتىمغا ئىگە بولۇپ، ئۆرلەش ۋە تۆۋەنلەش
بىرخىل تەكشىلىك ئىچىدە داۋام قىلىدۇ.

ئاۋازنى ياخشىلاشقا نىسبەتەن يۇقىرىقىلار تېخى
يېتەرلىك چۈشەنچە بېرەلمەسلىكى ئېنىق. شۇڭا بۇ
ساھەدىكى مەخسۇس كىتاپلارنى كۆرۈشنى تەۋسىيە
قىلىمىز.

«قراءت» ئۆگىنىش تەدبىرلىرى

قراءت ئۆگىنىشتە، خۇددى باشقا ساھەلەرگە ئوخشاش نەزىرىيە بىلەن ئەمەلىيەتنى بىرلەشتۈرۈش ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ.

شۇڭا ئۇنى ئۆگىنىشتە تۆۋەندىكى تەرتىپ بويىچە باشلاش - ئاخىرلاشتۇرۇش مۇۋاپىق.

(1) تەجۋىد ئىلمىنى مىساللىرى بىلەن قوشۇپ پۇختا چۈشىنىش، يادقا ئېلىش كېرەك. بۇنىڭدا ئوقۇتقۇچىنىڭ توغرا يېتەكلىشى بىلەن بىرگە ئۆزىمۇ توغرا ئىجادىي ئۇسۇللار ئارقىلىق ئۆگەنسە بولىدۇ.

(2) ئۇن - سىن بۇيۇملىرىدىن پايدىلىنىپ، زامانىمىزدىكى مەشھۇر قراءت ئۇستازلىرى، قارىيلارنىڭ ئوقۇش ئۇسۇلى، ئاھاڭ بويلىمىسى (مىلودىيىسى)، ئاۋاز ئىشلىتىشى، تەلەپپۇز ئۇسۇلى قاتارلىقلاردىن ئۈنۈملۈك ھالدا زوق ئېلىش، ئۆز ئەمەلىيىتىگە ماسلاشتۇرۇپ تىل ۋە ئاۋازنى كۆپ چىنىقتۇرۇش، كۆپ تەكرارلاش لازىم. شۇنداقلا بۇلارنى ئۆگەنگەندە نەزەرىيە بىلەن ئەمەلىيەتنى ماس قەدەمدە بىرلەشتۈرۈش كېرەك.

ئوقۇش ئۇسۇلى ۋە توختاش يوسۇنلىرى بويىچە قۇرئاندا كۆپ قوللىنىلىدىغان شەرتلىك بەلگىلەر (عَلَامَاتُ الْوَقْفِ وَمُصْطَلَحَاتُ الضَّبْطِ)

- م
لا
ج
صلى
:: ::
- توختاش كېرەكلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
توختاشقا بولمايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
توختىسىمۇ، توختىمىسىمۇ بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
توختاشتىن ئۇلاپ ئوقۇش ياخشىراق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
ئۇلاپ ئوقۇشتىن توختاش ياخشىراق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
ئارقىمۇ - ئارقا كەلگەن ئىككى سۆزنىڭ ئۈستىگە قويۇلىدىغان
بۇ بەلگە توختاشقا توغرا كەلگەندە ئىككى سۆزنىڭ ھامان
بىرسىدىلا توختاشقا بولىدىغان، ئىككىسى سۆزدە توختاشقا
بولمايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
- ۵ شۇ ئورۇندا ئارتۇق ھەرپ بارلىقى ۋە ئۇنىڭ ئوقۇلمايدىغانلىقىنى
بىلدۈرىدۇ.
- ۵ شۇ ئورۇندا ئۇلاپ ئوقۇغاندا ئوقۇلىدىغان ئارتۇق ھەرپ بارلىقىنى
بىلدۈرىدۇ.
- ۶ شۇ ئورۇندىكى ھەرپنىڭ ساكىنلىق ئوقۇلىدىغانلىقىنى
بىلدۈرىدۇ.
- م شۇ ئورۇندا «ئىقلاپ» بارلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
- ۷ شۇ ئورۇندىكى تەنۋىنگە «ئىخفا» قىلىنمايدىغانلىقىنى
بىلدۈرىدۇ.
- ۸ شۇ ئورۇندا «ئىدغام» بارلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
- ۹ شۇ ئورۇندا «ئىخفا» بارلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
- دەن شۇ ئورۇندا شۇ خىل ھەرپلەرنىمۇ تەلەپپۇزغا قاتناشتۇرۇش
كېرەكلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
- س شۇ ئورۇندىكى (ص) ھەرپىنى (س) ھەرپىدەك تەلەپپۇز قىلىشنى
كۆرسىتىدۇ. ئەگەر بۇ بەلگە ھەرپنىڭ ئاستىغا قويۇلسا، ھەرپنى
(ص) تەلەپپۇزىدا ئوقۇشنىڭ مۇۋاپىقلىقى ئىكەنلىكىنى
بىلدۈرىدۇ.
- ۱ شۇ ئورۇندا ئالاھىدە سۆزۈلىدىغان مۇقىم مەد بارلىقىنى

بىلدۈرىدۇ.
 شۇ ئورۇندا سەجدە ئايىتى بارلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 شۇ ئورۇننىڭ بارە، ھىزب، يېرىم ھىزب، چارەك ھىزب
 قاتارلىق قۇرئان بۆلەكلىرىنىڭ باشلىنىش نوقتىسى
 ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
 شۇ ئورۇندا ئايەتنىڭ ئاياغلاشقانلىقى ۋە ئايەت نومۇرىنى
 بىلدۈرىدۇ.
 كۆپ قىسىم ئالمىلارنىڭ قارشى بويىچە، مۇشۇ يەردە توختاپ،
 كېيىنكى سۆزدىن باشلاپ داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇش بىر قەدەر
 ياخشى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
 توختاشقا بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 زۆرۈر تېپىلغاندا توختاشقا بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 ئاز بىر بۆلەك ئالمىلارنىڭ قارشى بويىچە، توختاشقا
 بولىدىغانلىقى، ئەمما ئۇلاپ ئوقۇشنىڭ ياخشىراق
 ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدىغان بەلگە.
 سەكتە ئورنى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
 توختىما ياخشى ئەمما ئۇلاپ ئوقۇسىمۇ بولىدىغانلىقىنى
 بىلدۈرىدۇ.
 توختاشقا بولىدىغان ئەمما ئۇلاپ ئوقۇلسا تېخىمۇ ياخشى
 بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 خاراكتېرى يۇقىرىقىغا ئوخشاش.
 ع كۈفە قۇرئان شۇناسلىرىنىڭ بېكىتىشى بويىچە ھەر ھىزىبىنىڭ
 ئوندىن بىرى (يەنى ئۇشش) ئاياغلاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 بەسرە قۇرئان شۇناسلىرىنىڭ بېكىتىشى بويىچە ھەر ھىزىبىنىڭ
 ئوندىن بىرى (يەنى ئۇشش) ئاياغلاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 كۈفە قۇرئان شۇناسلىرىنىڭ بېكىتىشى بويىچە ھەر ھىزىبىنىڭ
 بەشتىن بىر قىسمى (خۇمۇس) ئاياغلاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 بەسرە قۇرئان شۇناسلىرىنىڭ بېكىتىشى بويىچە ھەر ھىزىبىنىڭ
 بەشتىن بىر قىسمى (خۇمۇس) ئاياغلاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 بەسرە قۇرئان شۇناسلىرىنىڭ قارىشىدا ئايەت بېشى
 ھىسابلانمايدىغان ئورۇننى بىلدۈرىدۇ.
 بەسرە قۇرئان شۇناسلىرىنىڭ ھىسابىدا ئايەت بېشى بولۇپ
 كەلگەن ئورۇننى بىلدۈرىدۇ.
 بىر ھىزب ئاياغلاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.
 بىر ھىزب يېرىملاشقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.



ط

ح

ص

ق

س

قف

ز

ك

عب

ه

خب

لب

تب

ب

ف

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ
الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

﴿٢٥٣﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
 فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
 شَفْعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
 شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
 مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ
 اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

تلفظ: تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٣﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٤﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٥﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٦﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٧﴾

134

نالہ ہرکات سوئیدہاں
 لڑچال مدد
 توت باکی ہرکات
 سوئیدہاں واجب مدد

تلفظ: تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٣﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٤﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٥﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٦﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ (شکری ہرکات) ﴿٢٥٧﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَابِكَةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَأَبْتَكَ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الْيُسْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسَّ ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرُوا أَبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْعَقِهِمْ بَغْلًا لَّهِ فِيهِمْ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا نُنْذِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
 إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
 إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
 قَالُوا إِنَّا نَطِيرُ بِأَنفُسِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلِنَمَسَّكُمْ
 مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
 يَسْعَى قَالَ يَدْعُوكُمْ تَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ إِلَّا
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
 يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنْ إِذْ أَلْفَى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ أَمِنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴿۲۸﴾ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُزِلِينَ ﴿۲۹﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودٌ ﴿۳۰﴾ يَحْشُرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۱﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۲﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۳۳﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿۳۴﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَحِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿۳۵﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۶﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۳۸﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۹﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿۴۰﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۱﴾

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
 لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِعِم مِّنْ لَّوْشَاءِ اللَّهِ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾
 قَالُوا يَا بَنِي آدَمُ خُذُوا زِينَتَكُمْ مِمَّا فِي الْبُقْعَاتِ أَلَمْ تُبْصِرُوا أَنَّهُمْ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً
 وَحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تظْلَمُ
 نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ
 مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ
 أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ آعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَنْبِئَءَ آدَمَ أَن لَّا
 تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن أَعْبُدُونِي
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
 أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿٦٣﴾ أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
 الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ نَعَمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

● لَخْفَا، تَوْت لَوِي (شَكِي هَرَكَت) ● كَوْتَرَهَكُو نَوَقَلَدَنغان «رَا»

● شَدَغَان، نَوَقَلَدَانَدَنغان تَاوُوش ● فَتَلَلَه هَوِي

140

● تَوْت ياكِي تَاوْت ● لَوْتَكِي، تَوْت ياكِي تَاوْت

● تَوْت ياكِي تَوْتَكِي بَوَلَدَنغان مَد ● شَكِي هَرَكَت سَوَلَدَنغان مَد

سَوَلَدَنغان وَاجِب مَد

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (١) عَنِ النَّبِإِ الْعَظِيمِ (٢) الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ (٣)
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٤) ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٥) أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا (٦)
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا (٧) وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا (٨) وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُلًا (٩)
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا (١٠) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (١١) وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (١٢) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا (١٣) وَأَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (١٤) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (١٥) وَجَنَّاتٍ
أَلْفَافًا (١٦) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا (١٧) يَوْمَ يُفْعَخُ فِي الْأَصْوَارِ
فَنَاتُونَ أَفْوَاجًا (١٨) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (١٩) وَسُيِّرَتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا (٢٠) إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (٢١) لِلطَّاغِينَ
مَثَابًا (٢٢) لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا (٢٣) لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
(٢٤) إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا (٢٥) جَزَاءً وَفَاقًا (٢٦) إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا (٢٧) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا (٢٨) وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (٢٩) فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (٣٠)

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
 دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَاوَالَ كَذَّبًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَن أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن
 شَاءَ اخْذِ إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
 فَالسَّيِّحَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يُومِذُ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا
 خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا الْمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْنَا ذَاكُنَا
 عِظْمًا نَّخْرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَخَشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ
الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ
فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا
﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ﴿٢٨﴾ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَنَّاعٌ لَكُمْ وَلَأَنْعَمَ كُمْ ﴿٣٣﴾ فَاذْجَبْنَا السَّيَّاتُ
الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ
مَنْ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا الْعَشِيَّةَ أَوْضَحَاهَا ﴿٤٦﴾

سُورَةُ عَبَسَ

● نَحْلًا، فَنَزَلَ لَوْرُ (كُتْرُ هَوْرِكُ) ● كُوتْرُ هَوْرِكُ تَوَلَّى بَدْعَانِ «وَا»
● نَدْعَانِ، لَوْلُو بَدْعَانِ تَلْهَيْشُ ● نَحْلَقُهُ هَوْرِي

143

● ئاتە ھەرگەت سۆزۈلدەغان ● ئۆتۈپ باقى ئاتە
● ئۆزۈپ باقى ئاتە ھەرگەت سۆزۈلدەغان ●
● ئۆتۈپ باقى بەش ھەرگەت ● ئۆتۈپ باقى ئاتە ھەرگەت سۆزۈلدەغان ●
● سۆزۈلدەغان ۋا جىپ بەد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يُزَكِّي (۳) أَوْ
يَذْكُرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى (۴) أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى (۵) فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى (۶)
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي (۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى (۸) وَهُوَ يَخْشَى (۹) فَأَنْتَ
عَنْهُ تُلَهِّي (۱۰) كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ (۱۱) مِنْ شَاءَ ذِكْرُهُ (۱۲) فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ
(۱۳) مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ (۱۴) بَأَيْدِي سَفَرَةٍ (۱۵) كِرَامٍ بَرَرَةٍ (۱۶) قُلْ لِلَّهِ النَّسَنُ
مَا أَكْفَرُهُ (۱۷) مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ (۱۸) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (۱۹) ثُمَّ
الْأَسْبِيلَ يَسَّرُهُ (۲۰) ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ (۲۱) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ (۲۲) كَلَّا لَمَّا
يَقِضْ مَا أَمَرُهُ (۲۳) فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ (۲۴) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
(۲۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۶) فَأَبْيَتْنَا فِيهَا حَبًّا (۲۷) وَعَبْنَا وَقَضًا (۲۸)
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا (۲۹) وَحَدَائِقَ غُلْبًا (۳۰) وَفِكَهَةً وَأَبًّا (۳۱) مَنَّاعِلُكُمْ
وَلَا تَعْمِكُمْ (۳۲) فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ (۳۳) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (۳۴)
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ (۳۵) وَصَدِيقِهِ وَبَنِيهِ (۳۶) لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يَعْنِيهِ (۳۷) وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ (۳۸) ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ (۳۹) وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ (۴۰) تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ (۴۱) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ (۴۲)

لخدا، توت لور (تکي هرکت) ● کوتره ککو لوقلیدنغان «را»

شدغام، کولولایدنغان تاووش ● ناللمله عربی

144

● تالته هرکعت سوولیدنغان ● دیککی، توت یاکي تالته
● تزیجل مدد
● توت یاکي مددش هرکعت ● دیککی هرکعت سوولیدنغان مدد
● سوولیدنغان واجب مدد

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ❶ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ❷ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ❸ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ❹ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
❺ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ❻ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ❼ وَإِذَا
الْمَوءُ دُهُسِلَتْ ❽ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ❾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ
❿ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⓫ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ⓬ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ⓭ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⓮ فَلَا أَقْسَمُ بِالْخَنَسِ ⓯
الْجَوَارِ الْكُنَسِ ⓰ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسْعَسَ ⓱ وَالصُّبْحُ إِذَا انْفَسَ ⓲
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ⓳ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ⓴ مُطَاعٍ
ثَمَّ أَمِينٍ ⓵ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ⓶ وَلَقَدْ رَآهُ بِآلِافٍ الْمُبِينِ ⓷
⓸ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ⓹ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ⓺
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ⓻ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ⓼ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَقِيمَ ⓾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ⓿

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَثَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَأَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ فَقَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا
كَثِيرِينَ ﴿١١﴾ يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ
الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٥﴾ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ
﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

كَلَّا إِن كُتِبَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِن كُتِبَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يُنْظَرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْمُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُمْ مِنْ مَسْكٍ وَفِي ذَلِكَ فَلَيتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَرَجَهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْأَنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا حَافِلًا ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَينْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسَمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قُلْ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَنَوُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَبَعِيدٌ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَا يَرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قَرِئٌ أَنْ يُجَيَّدَ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ

● ئىخفا: قەتەن لورى (ئىككى ھەرىكەت) ● كۆتۈرەڭگۈ ئوقۇلىدىغان «را» ● ئىدىئال: ئوقۇلىدىغان ئاڭلىش ● قەتئەلە ھەرىپى

149

● ئالتە ھەرپكەت سۆزلىدىغان ● ئىككى: تۆت ياكى ئالتە ● ئىزچىل مەد ● تۆت ياكى بەش ھەرپكەت ● ئوقۇلىدىغان ۋاجىپ مەد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَيَنْظُرُ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ
دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدَاجِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَكَيْدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَهَلْ الْكَافِرِينَ أَهْمُهَا رُويًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَنَفِرُكَ
فَلَا تَنْسَى ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾ وَنُيْسِرُكَ
لِللَّيْسَى ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾ سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ﴿١٠﴾
وَيَنْجِنُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ أَسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَالِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيجٍ ﴿٦﴾ لَا يَأْسُمُنَّ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَارٍ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

1. غاشى، غاشى، غاشى (شەكىرىيەت) ● كۆتۈرەڭكۈ لوقۇلىدىغان «ا»

2. نەدەم، ئوقۇبايدىغان ئاقۇش ● ئۇلۇك ھەرىپى

151

ئالتە ھەرەكەت سۆزلىدىغان ● شەكىلى، تۆت ياكى ئالتە ھەرەكەت سۆزلىسا بولىدىغان مەد ● تۆت ياكى بەش ھەرەكەت ● شەكىلى ھەرەكەت سۆزلىدىغان مەد ● سۆزلىدىغان ۋاجىپ مەد

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝^(۱) وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝^(۲) وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝^(۳) وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ ۝^(۴) هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝^(۵) أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝^(۶) إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝^(۷) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝^(۸) وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝^(۹) وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۝^(۱۰) الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝^(۱۱) فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝^(۱۲) فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝^(۱۳) إِنَّ رَبَّكَ لَمِ لَمِصَادٍ ۝^(۱۴) فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝^(۱۵) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝^(۱۶) كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝^(۱۷) وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝^(۱۸) وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ۝^(۱۹) وَتَحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝^(۲۰) كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝^(۲۱) وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝^(۲۲) وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِرُ الْإِنْسَانَ وَآنِي لَهُ الَّذِي كَرَى ۝^(۲۳)

● نخدا، نوبته نوبت (نکستی حرکت) ● کوتره هککو نوتولیدغان «را» ● لعلله هریس ● لعلله هریس

● لاله هریکت سوتولیدغان ● لککی، توت یاکي لاله ● لککی سوتولسا بولیدغان هه ● توت یاکي بهش هریکت ● لککی هریکت سوتولیدغان هه ● سوتولیدغان واجب هه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ③
وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَدَّلَهَا ⑤ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا ⑥
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩ كَذَبَتْ ثُمُودُ
بِطَغْوَاهَا ⑪ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَفَقَرُوا هَاهُنَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑭ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑮

سُورَةُ الْيَلِكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى ① وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③
إِنْ سَعَيْكُمْ لَشِقَى ④ فَاَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَكَّى ⑤ وَصَدَقَ بِالْحَسَنَى ⑥
فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى ⑦ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑧ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى ⑨
فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى ⑩ وَمَا يَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑪ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى ⑫ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑬ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ⑭

نخدا، نوت، نوت (شکری حرکت) ● کتیرہ دفعہ نوبتاً بدیعان «را»

بدیعان، نوبتاً بدیعان تالویش ● لشدلہ، عربی

تالہ، حرکت سوزندہ دھان ● شکری، نوت یاکی تالہ

نیز چل مہ ● حرکت سوزنا سوزندہ دھان مہ

نوت یاکی بدش حرکت ● شکری، حرکت سوزندہ دھان مہ

سوزندہ دھان واجب مہ

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِاللَّيْنِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَفَرَأَوْذُنُكَ
الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَهُ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿٦﴾ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدْيِ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾
سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا نُطِيعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

لَخْدَا، نَبْذَةُ نَوْبٍ (نکستی هر حرکت) ● مؤنثه وکثر لولولندغان «وا»

نشدغام، نولولایا بدغان تاووش ● قلقلقه هر بی

ثلاثه هر حرکت سوزلندغان ● نکستی، توت یاکی ثلاثه
هر حرکت سوزلایا بولندغان مدد

توت یاکی بدش هر حرکت ● نکستی هر حرکت سوزلندغان مدد
سوزلندغان واچسب مدد

سُورَةُ الْقَدَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ ① وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ ②
لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③ نَزَّلَ الْمَلَكُ الْكَوْثِرَ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ④ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑤

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ① رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ②
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ③ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ④ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ⑤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑥ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑦

① ئالە، ئۇنىڭ ئورنى (ئىككى ھەرىكەت) ② كۆپرەك ئوقۇلىدىغان «را»

ئالە، ئۇنىڭ ئورنى (ئىككى ھەرىكەت) ② كۆپرەك ئوقۇلىدىغان «را»

③ ئالە، ئۇنىڭ ئورنى (ئىككى ھەرىكەت) ④ كۆپرەك ئوقۇلىدىغان «را»

⑤ ئالە، ئۇنىڭ ئورنى (ئىككى ھەرىكەت) ⑥ كۆپرەك ئوقۇلىدىغان «را»

⑦ ئالە، ئۇنىڭ ئورنى (ئىككى ھەرىكەت) ⑧ كۆپرەك ئوقۇلىدىغان «را»

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَنَادِيَّتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَّتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَاتْرَنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ * أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿١﴾

وَحَصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْهُنَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِكُلْ هُمَزَةٌ لُمَزَةٌ ۖ (١) الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدَ لَهُ (٢)
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (٣) كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْحُطَمَةِ (٤)
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ (٥) نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ (٦) الَّتِي تَطَّلِعُ
عَلَى الْأَفْعَةِ (٧) إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ (٨) فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ (٩)

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُتْرَكِيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْآلِفِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ① إِلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ④

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ① فَذَلِكَ الَّذِي
يَدْعُ الْيَتِيمَ ② وَلَا يُحِصُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
⑤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

● نەھە، غەنا ئورنى (ئىككى ھەرەكەت) ● كۆپرەك ئوقۇلىدىغان «رأ»
● نەھەم، ئوقۇلمايدىغان ئاۋاز ● قىللىق ھەرىكىتى

161

● ئالتە ھەرەكەت سۆزلىدىغان ● ئىككى، تۆت ياكى ئالتە
● ئىزچىل مەد ● ھەرەكەت سۆزىغا بولىدىغان مەد
● تۆت ياكى بەش ھەرەكەت ● ئىككى ھەرەكەت سۆزلىدىغان مەد
● سۆزلىدىغان ۋاجىپ مەد

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمُنَادِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

لَحَا، تَبَّه لَوْنِي (شكر ديركوت) • كَوْنُهُ كَلْبٌ لَوْ تَوَلَّى دَعَا «وَا»
لَدَعَا، لَوْ تَوَلَّى يَدَعَا تَأْوِيلُ • ائْتَلَقَ هُوَ يَی

لَا تَهْ هَوَ كَت سَوَ تَدَعَا • تَوَت يَأَكِي فَاتَه
هَوَ كَت سَوَ تَدَعَا یَوَ تَدَعَا یَدَه
تَوَت يَأَكِي یَدَه هَوَ كَت • تَكْتِی هَوَ كَت سَوَ تَدَعَا یَدَه
سَوَ تَدَعَا وَاجِبَه یَدَه

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْفَالِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي
يُوسَّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾
مِنَ الْغَيْتَةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

مەسئۇل مۇھەررىرى: يالقۇن ئابدۇسالام
مەسئۇل كوررېكتور: ئامانگۈل تۇردى
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: پىدا

ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە ئوقۇشلۇق

ئەرەب تىلىنى توغرا تەلەپپۇز قىلىش

تۈزگۈچى: رەھمەتۇللاھ تۈركەش

*

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى بۇلاق بېشى كوچىسى 66 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 830004)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارققاتتى
ئۈرۈمچى پىدا سودا چەكلىك شىركىتى لايىھىلەش مەركىزىدە بەت ياسالدى
ئۈرۈمچى «جياخۇا» باسماچىلىق چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
850 × 1168 مىللىمېتىر، 32 فورمات، 11.5 باسما ناۋاق
2006 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى، 1 - قېتىم بېسىلدى

ISBN 7-5372-4185-6

تىراژى: 1-10000

باھاسى 28.00 يۈەن

(بېسىشتا تۈپلەشتە مەسىلە بولسا ئالماشتۇرۇپ بېرىمىز. تېلېفۇن: 2835907 - 0991)